I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1480/2003,

annettu 11 päivänä elokuuta 2003,

lopullisen tasoitustullin käyttöönotosta ja väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta tiettyjen Korean tasavallasta peräisin olevien tiettyjen elektronisten mikropiirien, niin sanottujen DRAMien (dynaamisten hakumuistien), tuonnissa

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuetulta tuonnilta suojautumisesta 6 päivänä lokakuuta 1997 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2026/97 ([1]) ja erityisesti sen 15 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen, joka on tehty komission kuultua neuvoa-antavaa komiteaa ([2]),

sekä katsoo seuraavaa:

A. VÄLIAIKAISET TOIMENPITEET

(1) Komission asetuksella (EY) N:o 708/2003 ([3]), jäljempänä 'väliaikaista tullia koskeva asetus', otettiin käyttöön väliaikainen tasoitustulli tiettyjen Korean tasavallasta peräisin olevien tiettyjen elektronisten mikropiirien, niin sanottujen DRAMien (dynaamisten hakumuistien), tuonnissa.

(2) Palautettakoon mieleen, että tukea ja vahinkoa koskeva tutkimus kattoi 1 päivän tammikuuta 2001 ja 31 päivän joulukuuta 2001 välisen ajanjakson, jäljempänä 'tutkimusajanjakso'. Vahinkoa koskevaan arvioon vaikuttava kehityssuuntausten tarkastelu kattoi 1 päivän tammikuuta 1998 ja tutkimusajanjakson päättymisen välisen ajanjakson, jäljempänä 'tarkastelujakso'.

B. MYÖHEMPI MENETTELY

(3) Sen jälkeen, kun oli ilmoitettu niistä olennaisista tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella oli päätetty ottaa käyttöön väliaikaiset toimenpiteet, useat asianomaiset osapuolet esittivät kirjallisia huomautuksia. Asetuksen (EY) N:o 2026/97, jäljempänä 'perusasetus', 11 artiklan 5 kohdan säännösten mukaisesti asianomaiset osapuolet saivat pyynnöstä mahdollisuuden tulla komission kuulemiksi.

(4) Komissio jatkoi lopullisia päätelmiään varten tarpeellisina pitämiensä tietojen hankkimista ja tarkastamista.

(5) Kaikille osapuolille ilmoitettiin niistä olennaisista tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella aiottiin suositella lopullisen tasoitustullin käyttöönottoa ja väliaikaisen tullin vakuutena olevien määrien lopullista kantamista. Osapuolille asetettiin myös määräaika, jossa ne saattoivat tehdä huomautuksia kyseisen ilmoituksen johdosta.

(6) Osapuolten suulliset ja kirjalliset huomautukset tutkittiin ja alustavia päätelmiä muutettiin tarvittaessa niiden perusteella.

C. TARKASTELTAVANA OLEVA TUOTE JA SAMANKALTAINEN TUOTE

(7) Koska tarkasteltavana olevan tuotteen ja samankaltaisen tuotteen määritelmää koskevien alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen ei ole esitetty huomautuksia, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 8—11 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistetaan.

D. TUET

(8) Väliaikaisen tasoitustullin käyttöönottavan asetuksen julkaisemisen jälkeen yhteisön tuottajat Samsung Electronics Co., Ltd ('Samsung'), Hynix Semiconductor Inc. ('Hynix'), Korean viranomaiset, Korea Exchange Bank ('KEB'), Korea Development Bank ('KDB'), Citibank Seoul, Woori Bank, National Agricultural Cooperative Federation ('NACF') ja Shinhan Bank esittivät huomautuksia, jotka koskivat komission tuista tekemiä päätelmiä. Huomautuksia esitettiin seuraavista toimenpiteistä: 800 miljardin Etelä-Korean wonin suuruinen syndikoitu laina,

([1]) EYVL L 288, 21.10.1997, s. 1, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1973/2002.
([2]) Ehdotus tehty 25. heinäkuuta 2003 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).
([3]) EUVL L 102, 24.4.2003, s. 7.

KEIC:n takuu 600 miljoonan Yhdysvaltain dollarin suuruiselle vientiluottomäärälle, KDB:n debentuuriohjelma, velkojapankkien ostettavaksi toukokuussa 2001 tarjotut vaihtovelkakirjat arvoltaan biljoona Etelä-Korean wonia ja lokakuun 2001 uudelleenjärjestelypaketti. Koska eräät yleiset seikat ovat tärkeitä kaikkien tutkittavana olevien toimenpiteiden arvioimiseksi, näitä seikkoja käsitellään seuraavassa johdantokappaleessa.

1. JOHDANTO

i) *Julkisen viranomaisen myöntämä taloudellinen tuki*

(9) Tämän tutkimuksen kannalta on keskeistä, mistä ”julkisen viranomaisen myöntämä taloudellinen tuki” muodostuu, joten on syytä ottaa esille joitain asiaa koskevia pääperiaatteita. Perusasetuksen 2 artiklan mukaan tuen toteamiseksi on ensimmäiseksi tarpeen vahvistaa, että julkinen viranomainen myöntää taloudellista tukea. Perusasetuksen 1 artiklan 3 kohdassa ’julkinen viranomainen’ määritellään alkuperä- tai viejämaan alueella toimivaksi julkiseksi toimielimeksi. Perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan iv alakohdan mukaan kyseessä on julkisen viranomaisen myöntämä taloudellinen tuki myös silloin, kun julkinen viranomainen valtuuttaa tai määrää yksityisen tahon suorittamaan toimenpiteitä, jotka saman artiklan i, ii ja iii alakohdan mukaisesti katsottaisiin julkisen viranomaisen myöntämäksi tueksi.

(10) Julkisen toimielimen myöntämä taloudellinen avustus on tukea, jos se tuo etua. Jos jonkin yksikön ei katsota olevan julkinen toimielin, sen oletetaan olevan yksityinen, jolloin julkisen viranomaisen taholta tapahtuva määrääminen on perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan iv alakohdan mukaisesti voitava osoittaa, jotta kyseessä olisi tuki.

(11) Julkisen viranomaisen omistusosuus, vaikka se olisi 100 prosenttia, ei sellaisenaan merkitse sitä, että asianomainen yritys olisi ”julkinen toimielin”. Julkisen viranomaisen omistusosuus ei myöskään millään tasolla luo ”kumottavissa olevaa olettamaa” julkisesta toimielimestä. Julkisen viranomaisen omistusosuuden taso on kuitenkin tärkeä osatekijä ja eräissä tapauksissa tärkein määritettäessä sitä, onko kyseessä julkinen toimielin. Mitä suurempi julkisen viranomaisen osuus on, sitä todennäköisemmin on kyseessä julkinen toimielin.

(12) Silloin kun yritykset ovat 100-prosenttisesti yksityisiä tai kun julkinen viranomainen ei ole pääosakkeenomistaja, on tavallisesti vaikeaa osoittaa, että yritys on julkinen toimielin, ellei siitä löydy vakuuttavaa näyttöä. Kummassakin tapauksessa yritys olisi yksityinen ja julkisen viranomaisen taholta tapahtuva taloudellisten tukien ’määrääminen’ olisi osoitettava perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan iv alakohdan mukaisesti.

(13) Vastakkaisessa tilanteessa, jossa julkinen viranomainen on yrityksen suurin osakkeenomistaja tai jopa enemmistöosakas, kyseinen yritys saattaa todellakin olla julkinen toimielin, mikäli muut olennaiset kriteerit täyttyvät. Näissä kriteereissä otetaan huomioon se käsitys, joka epäsuorasti sisältyy sanakirjojen määritelmiin, että julkinen toimielin on toimielin, jolla on valta toimia yhteiskunnan puolesta valtion yksikkönä erotukseksi yksityisestä, jonka oletetaan toimivan omistajiensa edun mukaisesti.

(14) Määriteltäessä sitä, onko tietty yritys julkinen toimielin, voidaan ottaa huomioon seuraavat olennaiset kriteerit:

a) Sellaisiin julkisen politiikan mukaisiin tavoitteisiin pyrkiminen, jotka ylittävät yksityisen tahon normaalin vastuualueen ja joihin kuluu esimerkiksi vaatimus ottaa huomioon kansalliset tai alueelliset taloudelliset edut ja sosiaalisten tavoitteiden edistäminen. Nämä kriteerit saattavat olla ei-kaupallisia siinä mielessä, että niissä tingitään tavallisesta voiton maksimoinnin tavoitteesta.

b) Julkisen viranomaisen valvonta ulottuu omistajuuden ohi. Mitä suurempi viranomaisen omistusosuus on, sitä todennäköisempää valvonta on. Tämä voidaan osoittaa julkisen viranomaisen vaikutuksella nimityksissä, viranomaisen oikeudella arvioida tulokset ja määritellä tavoitteet sekä sillä, missä määrin viranomaisen on oltava mukana yksittäisissä investointeja tai liiketoimintaa koskevissa päätöksenteoissa.

(15) Perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan iv alakohdassa tarkoitettu ”määrääminen” on kyseessä silloin, kun julkinen viranomainen vaatii yksityisen tahon suorittamaan tavanomaisesti julkiselle viranomaiselle kuuluvia tehtäviä, ja noudatettava käytäntö ei todellisuudessa eroa julkisten viranomaisten tavallisesti noudattamasta käytännöstä. Näytöksi ei riitä se, että osoitetaan julkisen viranomaisen ainoastaan rohkaisseen tai edistäneen tällaisia toimia, vaikkakin tällainen rohkaiseminen tai edistäminen saattaa olla tarkastelun arvoinen tekijä.

ii) *Yhteistyön puuttuminen*

(16) Julkisen toimielimen tai julkisen viranomaisen määräysvallan olemassaoloa selvitettäessä tutkintaviranomaisella on todistustaakka olemassaolon vahvistavaa päätelmää tehtäessä. Tällaisten päätelmien on perustuttava varmaan näyttöön, niissä on otettava huomioon kaikki tiedossa ja viranomaisen saatavilla olevat tosiasiat sekä tarkasteltava näitä tosiasioita edellä esitettyjen huomioiden mukaisesti. Kyseessä olevia tosiasioita arvioitaessa on perusasetuksen 28 artiklan mukaisesti otettava asianmukaisesti huomioon se, että tietyt osapuolet eivät ole toimineet täydessä yhteistyössä tutkimuksen aikana, mikä on joissain tapauksessa tehnyt muista lähteistä saatuja tietojen käyttämisen aiheelliseksi. Tässä tapauksessa on käynyt ilmi, että Korean viranomaiset eivät ole toimittaneet eräitä pyydettyjä, Hynixin tulevaisuudesta käytyjen kokousten asiakirjoja. Ne eivät ei myöskään ole ilmoittaneet komissiolle, että tällaisia kokouksia järjestettiin, vaikka asiasta esitettiin selkeät pyynnöt kyselylomakkeella ja paikalla suoritetussa tarkastuksessa. Korean viranomaisille on ilmoitettu yhteistyöstä kieltäytymisestä aiheutuvista perusasetuksen 28 artiklan 1 ja 6 kohdan mukaisista seuraamuksista. Yhteistyön puuttuessa on tarpeen ottaa huomioon toisten osapuolien toimittamat olennaiset Korean viranomaisten asiakirjat sekä käyttää toissijaisista lähteistä (kuten Korean lehdistö) saatuja tietoja. Tällaisia tietoja on tarkasteltu erityisen huolellisesti, Korean viranomaisille ja Hynixille on annettu mahdollisuus tehdä niistä huomautuksia ja ne on pyritty mahdollisuuksien rajoissa varmistamaan vertaamalla niitä muiden riippumattomien lähteiden tietoihin

(17) Korean viranomaiset eivät hyväksyneet lopullisten tietojen ilmoittamisen jälkeen tekemissään huomautuksissa niitä päätelmiä, joiden mukaan se ei ollut luovuttanut eräitä asiakirjoja ja kokouksia koskevia tärkeitä tietoja eikä ollut toiminut täydessä yhteistyössä tutkimuksen kanssa. Korean viranomaiset väittivät, että komissio oli esittänyt epätarkkoja kysymyksiä ja että se ei ollut esittänyt kyseisiä asiakirjoja ja kokouksia koskevia pyyntöjä. Kyselylomakkeissa esitetyt yksittäisiä tutkimuksen alaisia toimenpiteitä koskevat samoin kuin tarkastuskäynneillä tehdyt kysymykset olivat kuitenkin selkeitä ja ne koskivat juuri Korean viranomaisten osallistumista niihin kokouksiin, joissa käsiteltiin tutkimuksen kohteena olevia toimenpiteitä. Näin ollen Korean viranomaisten esittämä puolustus, jonka mukaan kysymykset eivät niiden mielestä koskeneet näitä tietoja, ei ole kovin vakuuttava.

(18) Eräät Korean pankit eivät myöskään toimineet yhteistyössä komission kanssa tutkimuksen aikana. Etenkin KorAm Bank ja Citibank jättivät vastaamatta kirjeisiin, joissa ilmoitettiin niiden kyselylomakkeisiin antamien vastausten puutteista, ja näin ollen ne eivät toimittaneet tarpeellisia tietoja. Kookmin Bank, Korea First Bank ja Shinhan Bank kieltäytyivät paikalla tehtävistä tarkastuksista, joissa olisi varmistettu niiden kyselylomakkeeseen antamat vastaukset. Kullekin pankille ilmoitettiin, että niiden yhteistyökyvyttömyydellä voi olla epäsuotuisat vaikutukset niiden asiakkaasta Hynixistä tehdyn tutkimuksen tulokseen ja että kaikki päätelmät saatetaan tehdä perusasetuksen 28 artiklan mukaisesti käytettävissä olevien tietojen perusteella. Pankeille annettiin myös mahdollisuus tehdä huomautuksia ja niille selvitettiin yhteistyökyvyttömyyden seuraukset. Myös Hynixiltä on katsottava puuttuneen yhteistyökykyä tässä tutkimuksessa. Hynix ei sallinut rahoituskonsulttinsa avustaa tutkimuksessa, mikä hankaloitti sen edistymistä huomattavasti.

iii) *Hynixin taloudellinen tilanne*

(19) Yleensä ottaen voidaan todeta, että Hynixin taloudellinen tilanne oli kriittinen viime vuosina ja myös tutkimusajanjaksona. Yrityksen toiminta oli tappiollista jopa vuonna 2000, jonka yleensä katsotaan olleen hyvä vuosi DRAM-teollisuudelle. Vuoden 2000 lopussa Hynixillä oli velkaa yli 9,46 miljardia Yhdysvaltain dollaria. Tämä velkamäärä oli lähes kaksi kertaa yrityksen nettovarallisuuden määrä ja yli neljä kertaa sen markkina-arvo ([1]). Lisäksi suurin osa näistä veloista erääntyi maksettavaksi vuoden 2001 aikana, jolloin yrityksellä oli vakavia maksuvalmiusongelmia. Jopa Korean viranomaiset havaitsivat jo marraskuussa 2000 ”Hyundai Electronicsin käteispulan”. Vuoden 2001 alussa sijoitusanalyysiyhtiöt, kuten Morgan Stanley ja UBS Warburg, ennustivat, että yritys ei kykenisi hankkimaan rahaa sisäisestä kassavirrasta eikä omaisuuden myynnistä erääntyvien velkojensa maksamiseen. Lokakuussa vuonna 2001, jolloin tästä tutkimuksesta johtuvista pelastustoimenpiteistä päätettiin, Hynixin velat olivat kuusi kertaa sen pääoman suuruiset.

(20) Niin kutsutun Altmanin Z-tunnuslukumallin mukaan, joka oli erityisesti suunniteltu ennustamaan korealaisten yritysten konkurssien todennäköisyyttä, Hynixin rahoituksen tunnusluvut olivat vuosina 1999—2001 paljon huonommat kuin muiden korealaisten yritysten, jotka lopulta joutuivat lopettamaan toimintansa. Hynixin tunnusluvut ylittivät 700 prosentilla vakavissa taloudellisissa vaikeuksissa olevan yrityksen tason ([2]). Hynixin käyttöpääomasuhde ja maksuvalmiussuhde vastasivat sellaisen yrityksen lukuja, jonka maksuvalmius on täysin

([1]) Hynixin vuoden 2001 liiketoimintasuunnitelma, joka toimitettiin rahoitustarkastuskomissioon (Financial Supervisory Commission, FSC) 21 päivänä maaliskuuta 2002.

([2]) Professori Anthony Saundersin asiantuntijaraportti ”The Matter of the Countervailing Duty Petition on behalf of Petitioner”: Micron Technology, 10.3. 2003 (’Saundersin raportti’), s. 30—35.

riittämätön kattamaan maksuvelvoitteet ([1]). Hynixin nettovoittomarginaali, kokonaispääoman tuotto ja oman pääoman tuotto olivat negatiivisia lähes joka vuosi vuodesta 1997 lähtien. Vuonna 2000 nettomarginaali oli −24,3 prosenttia ja vuonna 2001 −93,83 prosenttia. Vuosien 1997—1999 aikana yrityksen toiminnastaan saama kassavirta ei yhtenäkään vuonna ollut riittävä kattamaan edes kuudesosaa sen veloista tai koko vieraasta pääomasta. Hynix olisi tarvinnut 2 biljoonan Etelä-Korean wonin suuruisen ylimääräisen kassavirran vuonna 2000 ja 4,5 biljoonan suuruisen vuonna 2001 pelkästään pysyäkseen velkojensa takaisinmaksuaikataulussa tuona aikana. Vuoden 2001 tammikuussa UBS Warburg kertoi raportissaan, että konkurssihuolet olivat alentaneet Hynixin osakkeiden arvoa ja että investoijat pelkäsivät, että Hynixin kassavirta ei riittäisi erääntyvien velkojen maksamiseen ja että se voisi joutua vararikkoon, mikäli se ei pystyisi uudelleenjärjestelemään velkaansa.

(21) Vuoden 2001 rahoituskirjanpidossa myös epäiltiin Hynixin mahdollista taloudellista menestymistä tulevaisuudessa toteamalla, että ”yrityksen toiminnan kokonaisvaltainen normalisointi edellyttäisi jatkuvaa tukea velkojapankeilta siihen asti, kunnes puolijohdetuotteiden myyntihinnat olisivat riittävästi kohentuneet”. Nämä tosiasiat osoittavat, että sekä Hynixin menneisyydelle että tulevaisuudelle oli ominaista sen riippuvuus velkojien taloudellisesta tuesta. Hynix oli tutkimusajanjakson aikana joutunut tilanteeseen, jossa se ei kyennyt rahoittamaan toimintaansa omista toiminnoistaan saamillaan tuloilla.

(22) Hynixin heikkenevä tilanne heijastui vuonna 2001 myös sen luottokelpoisuusluokitteluun. Tammikuun alussa vuonna 2001 Korean luokituslaitokset luokittelivat Hynixin investointiluokkaan BBB- ja Standard and Poor's spekulatiiviseen luokkaan B. Korean luokituslaitokset alensivat Hynixin spekulatiiviseen luokkaan BB+ 22 päivänä tammikuuta 2001. Standard and Poor's alensi arviotaan luokkaan B− marraskuussa 2001, luokkaan CCC+ elokuussa 2001 ja luokkaan SD (”selective default” eli velanhoito osittain laiminlyöty) lokakuussa 2001.

(23) Standard and Poor's:n luokituksen paras luokka on AAA. Se osoittaa että yrityksellä on erittäin hyvä kapasiteetti vastata taloudellisista sitoumuksistaan. AA-luokitus osoittaa, että kapasiteetti on hyvä. Luokan A yritys on alttiimpi yleisissä olosuhteissa ja taloudellisissa suhdanteissa tapahtuneiden muutosten epäsuotuisille vaikutuksille, mutta sillä on yhä hyvä kapasiteetti vastata taloudellisista sitoumuksistaan. BBB-luokitus kertoo, että epäsuotuisat taloussuhdanteet tai muuttuvat olosuhteet voivat todennäköisemmin johtaa heikkenevään kapasiteettiin vastata taloudellisista sitoumuksista. Luokituksilla BB, B, CCC, CC ja C katsotaan olevan huomattavia spekulatiivisia ominaisuuksia. BB-luokan yritys on jo huomattavassa epävarmuustilassa tai altis epäsuotuisille liiketoiminnan, rahoitusalan tai talousalan suhdanteille, joiden seurauksena yrityksen kapasiteetti saattaa olla riittämätön sen taloudellisiin sitoumuksiin. B-luokkaan kuuluvan yrityksen taloudellisiin sitoumuksiin tarvittava kapasiteetti heikkenee todennäköisesti epäsuotuisten liiketoiminnan, rahoitusalan ja talousalan suhdanteiden vaikutuksesta. CCC-luokan yritykset ovat kyseisenä ajankohtana alttiita laiminlyömään maksuja ja riippuvaisia suotuisista liiketoiminnan, rahoitusalan ja talousalan suhdanteista voidakseen hoitaa sitoumuksensa. CC-luokan yritykset ovat erittäin alttiita maksujen laiminlyöntiin. C-luokittelua käytetään tilanteessa, jossa on jätetty konkurssihakemus tai ryhdytty vastaavanlaiseen toimeen, mutta maksuja jatketaan. SD- ja D-luokitus osoittavat, että yritys laiminlyö velkojensa maksamisen. SD-luokitusta käytetään yrityksestä, jonka oletetaan laiminlyövän selektiivisesti, toisin sanoen jatkavan tiettyjen velvoitteiden hoitamista mutta laiminlyövän toisia. Alin luokka on D, johon kuuluvat yritykset ovat jo tehneet laiminlyöntejä velkojensa maksamisessa. Toisin kuin muut luokitukset, tämä luokitus ei viittaa tulevaan kehitykseen. Luokkien AA—CCC voidaan lisätä plus- tai miinusmerkki osoittamaan, mihin yritys suhteellisesti sijoittuu pääluokkien sisällä. Neljää ylintä luokkaa (AAA, AA, A ja BBB) pidetään yleisesti investointiluokkina. BB-luottoluokitus tai sitä alhaisempi on yleensä spekulatiivinen. Ilmaisu ”junk bond” on vain halveksivampi ilmaisu tälle riskialttiimman velan luokalle ([2]).

iv) *Yleistä etua koskevia huomioita*

(24) Hynixin taloudelliset vaikeudet kasvoivat huomattavasti sen ostettua LG Semicon Co. Ltd -yrityksen ja yhdistyttyä siihen vuonna 1999. Käytettävissä olevat tiedot osoittavat, että vuonna 1999 tehty yrityshankinta ja sitä seurannut LG Semiconin ja Hynixin yhdistyminen eivät perustuneet markkinaperiaatteisiin vaan Korean viranomaisten määräykseen osana toimialarationalisointia eli ns. big deal -politiikkaa. Korean viranomaisten mielestä kolme puolijohdeyritystä oli heikkenevässä markkinatilanteessa liian suuri määrä ja ne halusivat vähentää määrän kahteen yhdistääkseen ja rationalisoidakseen yritysten ydinosaamisen. Tämän pakotetun yrityshankinnan ja yhdistymisen tuloksena Hynixin oli otettava

([1]) Saundersin raportti, s. 20—21.

([2]) Standard and Poor's, Corporate Ratings Criteria, www.standardandpoors.com.

hoitaakseen LG Semiconin velat ja maksettava sille huomattava haltuunottohinta, mikä lähes kaksinkertaisti sen omat velat. Korean viranomaisten voidaan katsoa myötävaikuttaneen Hynixin jatkuvasti heikkenevään taloudelliseen tilanteeseen. Yleinen käsitys on, että kun Hynixin tilanne heikkeni edelleen yhdistymisen jälkeen, havaittiin yleisesti, että Korean viranomaisilla oli tarve suojella Hynixiä kaatumiselta, koska niiden oli kannettava vastuu ns. big deal -yrityksistä ([1]).

(25) Käytettävissä olevat tiedot osoittavat myös, että Korean viranomaiset pitivät Hynixiä liian tärkeänä Korean taloudelle antaakseen sen kaatua. Hynixin osuus Korean viennistä oli 4 prosenttia vuonna 2001. Yrityksellä oli palveluksessaan 24 000 työntekijää ja vielä huomattavasti suurempi määrä varhaisemman jalostusasteen teollisuudessa ja jatkojalostusteollisuudessa. Puolijohdeteollisuudesta tehtiin yksi Korean strategisista vientiin suuntautuneista teollisuuden aloista, mikä oli myös syynä Korean viranomaisten big deal -politiikasta seuranneeseen pakotettuun yhdistymiseen.

(26) Marraskuussa 2002 Korean Grand National Party -puolue ('GNP') sai valmiiksi tutkimuksen Korean viranomaisten huonosta varainhoidosta viime vuosina. Se sisälsi pitkän Hynixiä ja muita Hyundai-yrityksiä koskeneita pelastustoimenpiteitä käsittelevän jakson ([2]). GNP ilmoitti näiden yritysten pelastustoimenpiteiden olleen huomattava takaisku sen pyrkimyksille edistää markkinapohjaisia uudistuksia. GNP huomautti, että mikäli markkinaperiaatteita noudatettaisiin, Hyundai-konsernin tytäryhtiöitä, Hynix mukaan lukien, olisi pitänyt sitoa samat markkinaperiaatteet kuin muita vaikeuksissa olevia yrityksiä. Kuitenkin viranomaiset pakottivat rahoituslaitokset jatkamaan Hyundai-konsernin lainoittamista ja saivat viranomaisten määräysvallassa olevat pankit ja muut niiden rahoittamat tai niiden määräysvallassa olevat laitokset siirtämään huomattavia summia Hyundai-konsernille. Hynixin kohdalla erityisesti GNP totesi, että Korean viranomaiset olivat ohjanneet noin 13,7 biljoonaa Etelä-Korean wonia (10,3 miljardia Yhdysvaltain dollaria) julkisista varoista Hynixille. GNP piti lisäksi Korean viranomaisten määräyksestä toteutettua Hynixin ja LG Semiconin yhdistymistä Hynixin myöhempien vaikeuksien syynä. Tämä toimenpide tehtiin GNP:n mielestä markkinaperiaatteista lainkaan välittämättä. Eräs Korean virkamiehistä totesi puolustaessaan viranomaisten toimenpiteitä Hynixin rahoittamiseksi, että ne tekivät vain sen, mikä oli tarpeellista Korealle strategisesti tärkeiden yritysten pelastamiseksi.

([1]) Yksityisten talousasiantuntijoiden tarkistusraportti, kokous 6, s. 14.
([2]) Public Fund Mismanagement Report, Special Committee on Parliamentary Inspection of Public Fund Administration, Grand National Party, marraskuu 2002.

2. VEROVARAUKSET, -VAPAUTUKSET JA -HYVITYKSET

(27) Väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen ei esitetty huomautuksia, jotka olisivat voineet muuttaa väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 17—25 kappaleessa annettuja päätelmiä. Näin ollen kyseiset päätelmät vahvistetaan. Koska kaikki Samsungille annetut tuet olivat vähämerkityksisiä, siihen ei pitäisi kohdistaa tasoitustoimenpiteitä.

3. 800 MILJARDIN ETELÄ-KOREAN WONIN SUURUINEN SYNDIKOITU LAINA (TAMMIKUU 2001)

(28) Kuten väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa esitettiin, päädyttiin väliaikaisesti siihen tulokseen, että tuen olemassaolosta ei löytynyt riittävästi näyttöä ja sen vuoksi päätettiin, että kyseinen ohjelma ei johda tasoitustoimenpiteiden käyttöönottoon. Eräät asianomaiset osapuolet olivat eri mieltä ja ovat pyytäneet alustavan päätelmän uudelleentarkastelua. Niiden mielestä tavallisissa markkinaolosuhteissa yritys, joka on vastaavanlaisessa taloudellisessa tilanteessa kuin Hynix, ei olisi saanut rahoitusta kaupallisista lähteistä.

(29) Eräs asianomaisista osapuolista väitti, että Hynix ei ollut luottokelpoinen toimenpiteen aikana, joten Korean viranomaisten määräys oli ainoa syy siihen, että velkojat päättivät jatkaa Hynixin luotottamista. Näin ollen ne väittivät, että lainasta koitui etua Hynixille ja että sen vaikutus olisi kokonaisuudessaan tasoitettava. Lisäksi kyseinen osapuoli väitti, että syndikoidusta lainasta koitui etua Hynixille myös sen vuoksi, että lainaa ei olisi voitu myöntää ilman rahoitustarkastuskomission (Financial Supervisory Commission ([3]), 'FSC') selektiivistä luopumista lakisääteisistä luottorajoista. Korean hallitus määräsi FSC:n nostamaan tiettyjen pankkien lakisääteisiä luottorajoja varmistaakseen, että 800 miljardin Etelä-Korean wonin suuruiseen lainaan oli riittävästi osallistujia.

([3]) SC perustettiin rahoitustarkastusviranomaisten perustamisesta annetun lain yhteydessä vuonna 1996. Se valvoo rahoituslaitoksia sekä laatii ja muuttaa erillisiä valvontaa koskevia ohjeistoja eri rahoitussektoreita varten. FSC on Korean valtion rahoittama. Se on perusasetuksen 1 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu julkinen toimielin.

(30) Väliaikaista tullia koskevan asetuksen julkaisemisen jälkeen saatiin lisää tietoja Korean viranomaisten FCS:lle suuntautuvista määräyksistä nostaa eräiden syndikoituun lainaan osallistuvien pankkien lakisääteisiä luottorajoja. Komission tästä toimenpiteestä tekemiä alustavia päätelmiä olisi sen vuoksi arvioitava uudelleen uusien tietojen valossa. Asianomaisia osapuolia, Hynixiä ja Korean viranomaisia, pyydettiin erityisesti tekemään huomautuksia esille tulleista uusista tiedoista, ja niiden huomautukset on otettu huomioon tämän toimenpiteen uudelleen arvioinnissa.

(31) Korean pankkilain 35 artiklassa todetaan seuraavaa: "no financial institution shall extend credits exceeding 25/100 of the relevant financial institution's equity capital to the same individual, corporation and person, or 20/100 to the same individual or corporation" [1] (yksikään rahoituslaitos ei saa myöntää luottoa, joka on suurempi kuin 25/100 kyseisen rahoituslaitoksen omasta pääomasta, samalle yksilölle, yritykselle tai henkilölle, tai 20/100 samalle yksilölle tai yritykselle). FSC voi kuitenkin antaa suostumuksensa näiden enimmäistasojen ylittämiseen pankkilain täytäntöönpanoasetuksen 20 artiklan 3 kohdan nojalla, jossa luetellaan ne erityistapaukset, joissa tällainen suostumus voidaan antaa. Ilman FSC:n suostumusta pankit eivät voi ylittää pankkilaissa säädettyjä enimmäistasoja.

(32) Talous- ja valtionvarainministeriö lähetti 28 päivänä marraskuuta 2000 talous- ja valtionvarainministerin allekirjoittaman kirjeen Korea Export Insurance Corporationin ('KEIC') ja KEB:n pääjohtajille. Kirjeessä lähetettiin lopputulokset keskustelusta, joka käytiin "Hyundai Electronicsin [2] käteispulan helpottamisesta". Tämä oli eräänä keskustelunaiheena talousministerien samana päivänä (28 päivänä marraskuuta) pitämässä kokouksessa. Kirjeessä määrätään vastaanottajia varmistamaan, että päätetyt toimenpiteet suoritetaan täydessä mitassaan. Kirjeessä todetaan myös, että aloite Hynixin tukitoimenpiteistä tuli rahoitustarkastuslaitokselta (Financial Supervisory Service, FSS). Kirjeessä kehotetaan KEB:tä pyytämään luottorajojen ylitystä velkojina toimivien rahoituslaitosten puolesta, mikä talousministerien keskustelujen tulosten valossa saisi FSC:n erityisluvan. Ministeri velvoitti näin ollen KEB:n hakemaan ylitystä ja FSC:n hyväksymään tällaisen hakemuksen.

(33) Joulukuussa 2000 KEB jätti luottorajojen ylitystä koskevan pyynnön Hynixin rahoituksen osalta sekä samanlaiset pyynnöt Korea First Bankin ('KFB') ja KDB:n osalta. FSC:n päätöksessä selitettiin, että kyseiset pankit aikovat myöntää Hynixille syndikoidun lainan ja D/A-järjestelyn ("documents against acceptance" eli asiakirjat hyväksymistä vastaan). FSC hyväksyi nämä pyynnöt täytäntöönpanoasetuksen 20 artiklan 3 kohdan 1.3 alakohdan nojalla. Kyseinen säännös antaa FSC:lle mahdollisuuden korottaa rajoja "silloin kun tämä sen mielestä on välttämätöntä teollisuuden kehittymisen kannalta … tai kansallisen elämän vakauden kannalta". Säännös koskee julkista etua ja osoittaa, että Korean viranomaisten puolelta lisäluoton myöntämisessä oli kyse julkisesta edusta.

(34) Asiaa koskevan FSC:n kokouksen pöytäkirjan mukaan FSC:n jäsenet hyväksyivät luottorajan ylittämisen Hynixin rahoittamiseksi, koska Hynix oli liian suuri ja tärkeä, jotta sen annettaisiin kaatua. Pöytäkirjassa todetaan seuraavasti: "Puolijohdeteollisuus on strateginen teollisuuden ala; Hynixin yhdistyttyä LG Semiconin kanssa vuonna 1999 sen osuus kansainvälisistä puolijohdemarkkinoista on ollut 20 % ja Korean viennistä 4 %. Hynix työllistää alalla 24 000 työntekijää ja mukana olevat muut 2 500 yritystä yli 150 000 työntekijää. Syndikoidun lainan ja D/A-rahoituksen tukeminen edistäisi Korean kansainvälistä kilpailukykyä. Näin ollen elektroniikkateollisuutta koskevan politiikan edistämiseksi on FSC:n mielestä syytä korottaa luottorajaa" [3].

(35) Ilman luottorajojen korottamista olisi edellä mainittujen kolmen pankin ollut mahdotonta osallistua syndikoituun lainaan. Ne olisivat rikkoneet pankkilain mukaisia velvoitteitaan. Määrätessään FSC:n hyväksymään ylityksen ja KEB:n anomaan tällaista ylitystä Korean viranomaiset velvoittivat tosiasiassa pankit myöntämään lainoja tavalla, jolla nämä eivät muutoin olisi voineet toimia Korean pankkialan lainsäädäntöä noudattaessaan. Luottorajoja oli selvästikin nostettava Hynixin rahoittamisen vuoksi. Kun Korean viranomaisia ja Hynixiä pyydettiin erityisesti toimittamaan huomautuksia niistä uusista tiedoista, jotka kertoivat Korean viranomaisten määräyksistä luottorajojen nostamiseksi, kumpikaan ei huomautuksissaan todennut, että saatavilla olisi ollut muita rahoituslähteitä Hynixiä varten toimenpiteiden aikaan. Lisäksi kumpikaan osapuoli ei ilmaissut kyseistä mahdollisuutta tutkimuksen muissakaan vaiheissa.

[1] Koreankielisen alkutekstin englanninnos.
[2] Hyunday Electronics vaihtoi nimensä Hynix Semiconductor -nimeen 29 päivänä maaliskuuta 2001.
[3] Korean viranomaisten tarkastusraportti, s. 16—17.

(36) Väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 55—59 kappaleessa esitettyjen päätelmien mukaisesti, jotka täten vahvistetaan, KDB:n katsotaan olevan perusasetuksen 1 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu julkinen toimielin. KEB:n ja KFB:n kummankin osallistumista syndikoituun lainaan 100 miljardilla Etelä-Korean wonilla pidetään Korean viranomaisen määräyksestä tapahtuneena sen pyrkiessä julkisen politiikan tavoitteiden mukaisesti helpottamaan Hynixin taloudellista tilannetta teollisuuden kehityksen edistämiseksi. Näin ollen Korean viranomaiset määräsivät ne tässä tapauksessa huolehtimaan Korean viranomaisille tavallisesti kuuluvasta tehtävästä. Täytäntöönpanoasetuksen edellä mainitun säännöksen käyttäminen osoittaa myös, että luottorajojen nostamista pidettiin julkisen edun mukaisena. Lisäksi Korean viranomaisten toimet osoittavat, että lisäluoton myöntämistä pidettiin julkisen edun mukaisena, mikä kuuluu viranomaisten tavallisesti noudattamaan käytäntöön. Näin ollen pankkien osallistuminen syndikoituun lainaan täyttää johdanto-osan 15 kappaleen kriteerit. Tästä puolestaan seuraa, että nämä toimenpiteet ovat KDB:n osalta perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdassa ja KEB:n ja KFB:n osalta 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan iv alakohdassa tarkoitettua julkisen viranomaisen myöntämää taloudellista tukea.

(37) Perusasetuksen 5 artiklan mukaisesti tasoitustoimenpiteiden alaisen tuen määrä lasketaan vastaanottajalle koituvan edun mukaan. Kyseisen kolmen pankin osallistuminen syndikoituun lainaan antaa Hynixille edun, joka on määrältään yhtä suuri kuin lakisääteisten luottorajojen ylitys, sillä kyseisen määrän Hynix saattoi saada ainoastaan rajojen nostamisen ansiosta. Jos rajoja ei olisi nostettu, kyseessä olevat pankit eivät olisi myöntäneet Hynixille kyseistä määrää. Ei ollut mitään viitteitä siitä, että toimenpiteiden aikana Hynix olisi voinut saada samanlaista rahoitusta muista lähteistä. Näin ollen luottorajat ylittäneitä määriä pidetään tukina. Koska nämä tuet ovat tilapäisiä ja ne myönnettiin vain yhdelle yritykselle, ne ovat perusasetuksen 3 artiklan mukaan erityisiä ja sen vuoksi tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavia. KDB:n ja KEB:n osuudet syndikoidusta lainasta on jo asetettu tasoitustoimenpiteiden alaisiksi osana lokakuun 2001 toimenpiteitä. Kaksikertaisen laskennan välttämiseksi osuuksia ei aseteta tasoitustoimenpiteiden alaisiksi tammikuussa 2001 myönnetyn syndikoidun lainan yhteydessä. KFB:n osuus lakisääteisen luottorajan ylittävästä lainasta on puolestaan sellainen, että käytettävissä olevat tiedot osoittavat luottorajojen nostamisesta koituneiden etujen olevan merkityksettömiä. Sen vuoksi sitä ei aseteta tasoitustoimenpiteiden alaiseksi tässä yhteydessä.

4. KEIC:N TAKUU 600 MILJOONAN YHDYSVALTAIN DOLLARIN SUURUISELLE VIENTILUOTTOMÄÄRÄLLE (TAMMIKUU 2001)

(38) Kuten väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa esitettiin, päädyttiin väliaikaisesti siihen tulokseen, että tuen olemassaolosta ei löytynyt riittävästi näyttöä ja sen vuoksi päätettiin, että kyseinen toimenpide ei johda tasoitustoimenpiteisiin. Eräät asianomaiset osapuolet olivat eri mieltä ja pyysivät alustavan päätelmän uudelleentarkastelua.

(39) Eräs osapuolista esitti, että toimenpiteestä saatua, tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavaa etua ei pitäisi perustaa Hynixiltä perittyihin vakuutusmaksuihin kuten väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa tehtiin. Kyseinen osapuoli katsoi sen sijaan, että etu syntyi siinä, että Hynix ei olisi markkinoilla saanut luottorajaansa korotetuksi. Sitä korotettiin ainoastaan, koska Korean viranomaiset velvoittivat KEIC:n (Korea Export Insurance Corporation) takaamaan korotuksen.

(40) Saatavilla olevien tietojen mukaan pankit korottivat D/A-järjestelyn (asiakirjat hyväksymistä vastaan) luottorajaa ainoastaan se vuoksi, että KEIC takasi tämän korotuksen. Lisäluotto oli riippuvainen takauksesta. Väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa Hynixin takauksesta maksamat vakuutusmaksut tutkittiin eikä näyttöä tuesta löytynyt sillä perusteella. Väliaikaisten toimenpiteiden aikana saatavilla ei ollut vakuuttavaa näyttöä siitä, että Korean viranomaiset olisivat velvoittaneet KEIC:n antamaan kyseisen takuun. Korean viranomaisia oli pyydetty kyselylomakkeessa antamaan yksityiskohtaiset tiedot viranomaisten tai virkamiesten osallisuudesta Hynixille annetun takuun hankkimisessa sekä asiaa koskevista kokouksista. Erityisesti pyydettiin selvitystä FSS:n [1] roolista takuun hankintaprosessissa. Samat kysymykset esitettiin Korean viranomaisille, FSC:lle/FSS:lle ja KEIC:lle tarkastuskäynnin yhteydessä. Nämä osapuolet selvittivät vastauksissaan, että Korean viranomaiset ja FSC/FSS eivät saaneet puuttua Hynixille annettua takuuta koskevaan päätöksentekoprosessiin.

[1] FSS on julkinen laitos, jonka päätehtävä on FSC:n ohjauksessa tapahtuva rahoitustarkastus. Se on perusasetuksen 1 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu julkinen toimielin.

(41) Väliaikaista tullia koskevan asetuksen julkaisemisen jälkeen saatiin kuitenkin uusia tietoja, jotka koskivat Korean viranomaisten osuutta sen velvoittaessa KEIC:n takaamaan D/A-järjestelyn 600 miljoonan Yhdysvaltain dollarin korotuksen. Tästä toimenpiteestä tehtyjä alustavia päätelmiä olisi sen vuoksi arvioitava uudelleen uusien tietojen valossa. Asianomaisia osapuolia, Hynixiä ja Korean viranomaisia, pyydettiin erityisesti tekemään huomautuksia esille tulleista uusista tiedoista, ja niiden huomautukset on otettu huomioon tämän toimenpiteen uudelleen arvioinnissa.

(42) Väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 32 kappaleessa esitettyjen päätelmien mukaisesti, jotka täten vahvistetaan, KEIC:n katsotaan olevan julkinen toimielin. Lisäksi edellä johdanto-osan 32 kappaleessa esitetyn mukaisesti talous- ja valtiovarainministeri lähetti kirjeen KEIC:n ja KEB:n pääjohtajille. Kirjeen toisessa kappaleessa todetaan seuraavaa: ”D/A-järjestelyn taattujen luottojen osalta KEIC ottaa väliaikaisesti hoitaakseen siirtokelvottomien D/A-luottojen vakuutuksen”. Kauppa-, teollisuus- ja energiaministeri lähetti KEIC:n toimitusjohtajalle 30 päivänä marraskuuta 2000 samanlaisen kirjeen, jossa KEIC:tä pyydettiin ”toimimaan asian mukaisesti”.

(43) Uusi kirje lähetettiin samoille henkilöille eli KEIC:n pääjohtajalle ja KEB:n pääjohtajalle 10 päivänä tammikuuta 2001. Kirjeen oli allekirjoittanut kolme Korean ministeriä: talous- ja valtiovarainministeri, kauppa-, teollisuus- ja energiaministeri sekä suunnittelu- ja budjettiministeri. Kirjeessä esitettiin Hynixin D/A-rahoituksen hankintaa koskevien keskustelujen tulokset, joihin oli päädytty 9 päivänä tammikuuta 2001 pidetyssä talousministerien kokouksessa. Tulokset olivat seuraavanlaiset: ”1. Saada KEIC vakuuttamaan 600 miljoonan Yhdysvaltain dollarin kokonaismäärään asti Hynixin D/A-asiakirjat, jotka velkojapankit hankkivat 30. kesäkuuta 2001 mennessä. 2. Mikäli tässä yhteydessä KEIC:n rahastossa ei ole riittävästi maksukapasiteettia, erillisestä rahoituslähteestä tullaan antamaan tukea.” Korean viranomaiset sitoutuivat näin korvaamaan KEIC:lle, jos se joutuisi maksamaan takuun eikä pystyisi tekemään sitä omista riskivarauksistaan.

(44) Saatavilla olevat tiedot osoittavat, että KEIC:n mielestä tuohon aikaan Hynix oli teknisesti maksukyvytön. Eräs KEIC:n johtotason henkilöistä totesi 1 päivänä joulukuuta 2000 johtokunnan kokouksessa, että ”me ryhdyimme tukemaan tätä liiketointa teollisuus- ja resurssiministerin määräyksestä” ([1]). Tämä jälkeen useat ministerit kehottivat KEIC:tä takaamaan D/A-korotuksen. Johdanto-osan 35 kappaleessa esitetään tämän päätöksen pohjana olevat julkiseen politiikkaan perustuvat syyt, sellaisina kuin FSC ne esitti toimenpiteitä käsitelleessä kokouksessa. KEIC tuki näitä toimenpiteitä ainoastaan Korean viranomaisten määräyksestä. Takuu oli olennainen lainan edellytys, koska pankit korottivat luottorajaa ainoastaan sillä ehdolla, että korotuksella oli takuu. Laina siis annettiin takuun seurauksena.

(45) KEIC antoi takuun Korean viranomaisten erityisestä määräyksestä niiden pyrkiessä julkisen politiikan tavoitteiden mukaisesti helpottamaan Hynixin vaikeaa taloudellista tilannetta teollisuuden kehityksen edistämiseksi. Huolimatta siitä, että KEIC on julkinen toimielin, Korean viranomaiset määräsivät sen erikseen huolehtimaan Korean viranomaisille tavallisesti kuuluvasta tehtävästä ja käytännöistä. Tästä puolestaan seuraa, että tämä takuu on perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan i ja iv alakohdassa tarkoitettua julkisen viranomaisen myöntämää taloudellista tukea. Takuusta koitui Hynixille etua, sillä ilman sitä Hynix ei olisi voinut saada 600 miljoonan Yhdysvaltain dollarin suuruista D/A-rahoituksen korotusta. Samaan aikaan Korean viranomaisten vakuutus siitä, että KEIC saisi korvauksen, jos maksaminen laiminlyötäisiin, osoitti, että Hynixin maksama vakuutusmaksu ei kata KEIC:n D/A-korotuksen takaamiseen liittyvää riskiä ja se ei sen vuoksi ole kaupallinen toimi. Korean viranomaiset ottivat tosiasiassa vastatakseen Hynixin mahdollisen maksukyvyttömyyden aiheuttamasta riskistä vaatimatta siitä mitään korvausta. Käytettävissä olevien tietojen mukaan pankit eivät olisi myöntäneet D/A-järjestelyä ilman takuuta. Ei ole myöskään tiedossa, että Hynix olisi voinut saada vastaavaa rahoitusta muista lähteistä. Kyseisestä takuusta, ilman että riittävä vakuutusmaksu olisi maksettu, koitui siten etua Hynixille perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitetussa merkityksessä. Perusasetuksen 6 artiklan c kohdan säännökset huomioon ottaen D/A-korotuksen takaaminen on tosiasiassa avustus, sillä Hynix ei olisi voinut saada mitään vastaavaa kaupallista lainaa ilman takuuta. Hynixille koitunut etu ja näin ollen tuen määrä on sama kuin D/A-korotuksen määrä eli 600 miljoonaa Yhdysvaltain dollaria.

(46) Lopullisten tietojen ilmoittamisen jälkeen tekemissään huomautuksissa Korean viranomaiset ja Hynix väittivät, että KEIC ei antanut Hynixille varoja, vaan ainoastaan vakuutuksen, ja että Hynix maksoi pankeille markkinakoron D/A-rahoituksesta. Sen vuoksi Hynixille toimenpiteestä koituvan edun olisi pitänyt olla Hynixin D/A-rahoituksesta maksaman määrän ja sen määrän välinen ero, jonka se olisi maksanut ilman KEIC:n antamaa takuuta. Tältä osin todetaan, että Hynixille koitunut etu on niiden lainojen kokonaismäärä, joita ei olisi

([1]) The Korea Economic Daily -lehti 28.8.2001 sen jälkeen, kun Korean kansalliskokouksen jäsenten virallinen kirjeenvaihto oli julkistettu.

myönnetty kokonaisuudessaan tai osittain ilman KEIC:n takuuta, josta Korean viranomaiset ottivat vastuun. Ei ollut viitteitä siitä, että Hynixillä oli tuohon aikaan käytettävissään vaihtoehtoinen rahoituslähde ilman takuuta, eikä Hynix koskaan ottanut esiin kyseistä mahdollisuutta. Sen vuoksi osapuolten pyytämää kustannusten vertailua varten ei ole vertailuarvoa. Lisäksi Hynix ei maksanut ylimääräistä vakuutusmaksua Korean viranomaisten kokonaisuudessaan takaamien lainojen täyden määrän osalta. Näissä olosuhteissa Hynixille koituneen edun katsotaan olevan Korean viranomaisten tuella myönnetty takuu täysimääräisenä.

(47) Koska D/A-järjestely on vientiluottojärjestely ja se on sen vuoksi riippuvainen vientituloksesta, kyseinen 600 miljoonan Yhdysvaltain dollarin suuruinen tuki on erityinen perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdan a alakohdassa tarkoitetussa merkityksessä ja sen vuoksi tasoitustullin käyttöönoton mahdollistava. Koska kyseessä on vientituki, sen määrä olisi kohdennettava viennin liikevaihtoon tuen määrän laskemiseksi tasoitustulleja koskevissa tutkimuksissa annettujen yhteisön ohjeiden, jäljempänä 'laskentaohjeet' ([1]) F jakson b alakohdan i alakohdan mukaisesti. Käyttämällä väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 67 ja 108 kappaleessa selitettyä laskentamenetelmää, mutta kohdentamalla tuki viennin liikevaihtoon kokonaisliikevaihdon sijasta, koska kyseessä on vientituki, tuen määräksi saadaan 5,1 prosenttia.

5. KDB:N DEBENTUURIOHJELMA (TAMMIKUU 2001)

(48) Väliaikaisen tasoitustullin käyttöönottoa koskevan asetuksen julkaisemisen jälkeen Hynix, Korean viranomaiset ja KDB esittivät huomautuksia KDB:n debentuuriohjelmaa koskevista komission päätelmistä.

a) **Toimenpiteestä saatu etu**

(49) Ensinnäkin Hynix, Korean viranomaiset ja KDB väittivät, että KDB:n debentuuriohjelma oli väliaikainen toimenpide, jonka tarkoituksena oli normalisoida joukkovelkakirjamarkkinat eikä siitä koitunut etua Hynixille. Ne väittivät, että ohjelmasta ei koitunut etua, sillä sitä sovellettiin Hynixiin vallitsevilla markkinaehdoilla ja koroilla. Hynix väitti lisäksi, että koska se sai syndikoidun lainan tammikuussa 2001 ja uutta pääomaa maailmanlaajuisten talletustodistusten (global depository receipt), jäljempänä "GDR-todistusten", kautta toukokuussa 2001, ei voida väittää, että se ei voinut jälleenrahoittaa joukkovelkakirjojaan markkinoilla.

(50) Mitä tulee siihen väitteeseen, että KDB:n debentuuriohjelmasta ei koitunut etua Hynixille, koska ohjelma toteutettiin vallitsevilla markkinakoroilla, todetaan, että KDB:n kyselylomakkeessa antamien tietojen mukaan KDB:n debentuuriohjelman mukaisesti liikkeeseen laskettuihin uusiin joukkovelkakirjoihin siirtymisen jälkeen korot olivat huomattavasti alhaisemmat kuin alunperin. Tammikuussa 2001 liikkeeseen laskettujen joukkovelkakirjojen osalta ero oli noin 50 prosenttia alaspäin, mikä edusti 10 prosenttiyksikköä. Näin oli siitä huolimatta, että tavanomaisissa markkinaolosuhteissa joukkovelkakirjoilla, jotka jälleenrahoitetaan sen johdosta, että yrityksen ennakoidaan jättävän ne maksamatta, on korkeammat korot kuin alkuperäisillä joukkovelkakirjoilla, mikä heijastaa suurempaa ennakoitua riskiä siitä, että niitä liikkeelle laskeva yritys ei aio maksaa niitä ([2]). Käytettävissä olevat todisteet osoittavat siten, että KDB:n debentuuriohjelmassa sovelletut korot eivät vastanneet markkinakorkoja.

(51) Mitä tulee siihen väitteeseen, että Hynix olisi voinut jälleenrahoittaa joukkovelkakirjansa markkinoilla erityisesti syndikoidun lainan ja toukokuussa liikkeeseen laskemiensa GDR-todistusten kautta, todetaan, että joukkovelkakirjat ja lainat eroavat toisistaan erittäin paljon eikä niitä voi suoraan verrata. Korean joukkovelkakirjamarkkinoilla sovellettiin äärimmäisen ankaria ehtoja vuonna 2001 ja yritykset, joiden luottokelpoisuus oli keskinkertainen, eivät pystyneet jälleenrahoittamaan joukkovelkakirjojaan markkinoilla. Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 61 kappaleessa selitettiin, Korean viranomaiset itse myönsivät tämän kyselylomakevastauksessaan. Myös muut asiakirjat todistavat tämän tosiseikan ([3]). Heinäkuusta 2000 lähtien joukkovelkakirjamarkkinoiden rahoitusehdot kiristyivät huomattavasti. Tämä kuvasti sijoittajien suurempaa yritysten luottoriskien huomioon ottamista talouskasvun kääntyessä jyrkkään laskuun ja vuonna 1998 tai aikaisemmin liikkeeseen laskettujen, erääntymässä olleiden joukkovelkakirjojen suurta määrää. Tämä johti laajaan "laatutaisteluun" paikallisilla joukkovelkakirjamarkkinoilla ([4]). Korean viranomaiset totesivat kyselylomakevastauksessaan myös, että syy KDB:n debentuuriohjelman

([1]) EYVL C 394, 17.12.1998, s. 13.

([2]) The Kyunghyang Shinmun Daily, 9.1.2001; The Joong ang Daily, 7.1.2001.

([3]) Korean viranomaisten tarkastusraportti, s. 14.

([4]) Valuuttakriisin jälkeinen yritysten joukkovelkakirjamarkkinoiden rakennemuutos (Structural Change in the Corporate Bond Market After the Currency Crisis, BIS Papers No. 11), Sungmin Kim ja Jae Hwan Park, kesä—heinäkuu 2002.

perustamiselle oli eräiden yritysten, joiden luottokelpoisuus oli keskinkertainen, auttaminen jälleenrahoittamaan erääntyviä joukkovelkakirjojaan, sillä se ei olisi ollut niille mahdollista markkinoilla. Lisäksi on todettava, että Hynixin luottokelpoisuusluokitusta alennettiin investointiluokasta BBB– spekulatiiviseen luokkaan BB+ 22 päivänä tammikuuta 2001, mikä teki sen tilanteesta vieläkin vaikeamman.

(52) Lisäksi on käsiteltävä kysymystä siitä, olisiko Hynix voinut jälleenrahoittaa joukkovelkakirjansa ulkomaisilla joukkovelkakirjamarkkinoilla. Ei kuitenkaan ole olemassa tietoja, jotka osoittaisivat tämän olleen mahdollista. Tutkimuksen aikana Hynix ei ottanut esiin kyseistä mahdollisuutta eikä se koskaan todennut yrittäneensä jälleenrahoittaa joukkovelkakirjojaan ulkomaisilla markkinoilla. On todettava, että kyseistä mahdollisuutta ei myöskään tue se, että kansainvälinen luokituslaitos Standard and Poor's luokitteli Hynixin spekulatiiviseen luokkaan B tammikuussa 2001.

(53) Hynixin joukkovelkakirjoja erääntyi vuonna 2001 yli 3 biljoonan Etelä-Korean wonin arvosta ([1]). Se sai 800 miljardin Etelä-Korean wonin suuruisen syndikoidun lainan velkojapankeiltaan tammikuussa 2001. On pantava kuitenkin merkille, että se oli pyytänyt 1 biljoonan Etelä-Korean wonin suuruista lainaa, mutta pankit halusivat myöntää sille ainoastaan 800 miljardin Etelä-Korean wonin suuruisen lainan. Osa tästä määrästä, 300 miljardia Etelä-Korean wonia, myönnettiin, kuten johdanto-osan 30—37 kappaleessa selitettiin, Korean viranomaisten ohjauksessa siten, että ne määräsivät FSC:n nostamaan joidenkin pankkien lakisääteisiä luottorajoja; kyseiset pankit eivät olisi voineet antaa lainaa Hynixille ilman tätä Korean viranomaisten toimenpidettä. Sama pätee kyseisiin pankkeihin myös sen jälkeen, kun syndikoitu laina oli myönnetty: ne eivät saaneet myöntää lainaa Hynixille, ellei niiden luottorajoja olisi jälleen nostettu erityistä liiketointa varten. On huomattava, että näiden kolmen pankin joukossa olivat kaksi suurinta Hynixin velkojaa, KEB ja KDB. Tämä osoittaa, että Hynix oli käyttänyt loppuun mahdollisuutensa saada pankkilainaa. Ei ole mitään viitteitä siitä, että Hynix olisi voinut lainata lisävaroja ottaen huomioon sen huomattavan määrän, jonka se olisi tarvinnut maksaakseen erääntyvät joukkovelkakirjansa. Tutkimuksen aikana Hynix ei koskaan ottanut esiin mahdollisuutta hankkia tarvittava rahoitus lainan muodossa muilta pankeilta markkinoilla toimenpiteiden aikana tai edes yrittäneensä saada sitä.

([1]) On mielenkiintoista panna merkille, että tutkitut toimenpiteet eli 800 miljardin Etelä-korean wonin syndikoitu laina, 1,2 biljoonan jälleenrahoitus KDB-ohjelmasta ja velkojapankkien 1 biljoonan Etelä-Korean wonin arvoisten vaihtovelkakirjojen osto kesäkuussa 2001 antaa tulokseksi 3 biljoonaa Etelä-Korean wonia.

(54) Mitä tulee pankkien osallistumiseen KDB:n debentuuriohjelmaan, on huomattava, että käytettävissä olevien tietojen mukaan 4 päivänä tammikuuta 2001 FSC myönsi luottorajoja koskevan yhteisen poikkeusluvan kaikille KDB:n debentuuriohjelmaan osallistuville pankeille. FCS totesi, että tammikuussa 2001 myönnetty poikkeuslupa osallistumiseksi KDB:n nopean aikataulun ohjelmaan oli erilainen kuin muut poikkeusluvat siinä, että FSC antoi ennakkoluvan kaikille pankeille KDB:n, joka on Korean julkinen toimielin, jättämän anomuksen perusteella. ([2]) Pankkien osallistuminen KDB:n debentuuriohjelmaan oli siten mahdollista ainoastaan poikkeusluvan perusteella, joka tässä tapauksessa myönnettiin tulkitsemalla täytäntöönpanoasetusta erittäin joustavasti. Tämä mahdollisti FSC:n luopua lainarajoista tietyissä olosuhteissa.

(55) Käytettävissä olevat tiedot osoittavat myös, että pankit eivät osallistuneet KDB:n debentuuriohjelmaan kaupallisista syistä, vaan että Korean viranomaiset, jotka olivat huolissaan Hynixin mahdollisen konkurssin makrotaloudellisista seurauksista, määräsivät ne osallistumaan ohjelmaan ([3]). Tästä osoituksena on KFB:n tapaus: KFB, josta 51 prosenttia omistaa yhdysvaltalainen Newbridge Capital, hylkäsi Korean viranomaisten kehotuksen osallistua KDB:n debentuuriohjelmaan 4 päivänä tammikuuta 2001. KFB arvioi, että Hynixille annettava lisäluotto ei ollut kaupallisesti perusteltua. KFB:n toimitusjohtaja totesi, että päätös perustui voiton tavoittelun periaatteisiin. Maksukyvyttömien yritysten joukkovelkakirjojen osto saattaisi pankin yhä suurempiin hallinnollisiin vaikeuksiin ([4]). FSS totesi, että se pyytää KFB:tä ottamaan Hyundain joukkovelkakirjoja vielä kerran. Jos pankki ei vieläkään suostuisi tähän ja se johtaisi etuyhteydessä olevien yritysten konkurssiin, FSS pitäisi pankkia vastuullisena ([5]). KFB:n yhä vastustaessa FSS varoitti, että jos se ei noudata määräystä, se voi menettää asiakkaansa ([6]). Seuraavana päivänä sen jälkeen, kun KFB hylkäsi Korean viranomaisten pyynnön, FSS nosti 77 miljoonaa Yhdysvaltain dollaria KFB:n tililtä ([7]). Bloombergin mukaan Korean viranomaiset uhkasivat jopa vaatia, että KFB:n tärkeimmät yritysasiakkaat lopettavat liikesuhteensa KFB:hen ([8]). Lopulta KFB antoi periksi Korean viranomaisten vaatimuksille ja osallistui toimenpiteisiin. Muistutetaan mieliin, että KFB ei toiminut yhteistyössä tutkimuksessa, koska se ei sallinut kyselylomakevastaustensa tarkistusta paikan päällä suoritettavalla käynnillä (ks. johdanto-osan 18 kappale).

([2]) Korean viranomaisten tarkastusraportti, s. 16—17.

([3]) Tammikuussa 2001 korealainen virkamies totesi seuraavaa: "Hyundai on erilainen kuin Daewoo. Sen puolijohde- ja rakennustoiminta muodostaa Korean teollisuudenalan selkärangan. Näillä yrityksillä on hallussaan suuri osa tuotannonalansa markkinoista ja ne ovat kiinteässä yhteydessä muihin kotimaisiin yrityksiin. Siten näitä yrityksiä ei pitäisi myydä ainoastaan markkinaperiaatteiden noudattamiseksi."

([4]) Korea Times, 29.1.2001.

([5]) Korea Economic Daily, 6.1.2001.

([6]) Wall Street Journal, 29.1.2001.

([7]) Business Week Online, 9.4.2001.

([8]) Bloomberg, 31.1.2001.

(56) Mitä GDR-todistuksiin tulee, Hynix sai varoja pääomamarkkinoilta kyseisen välineen kautta kesäkuussa 2001. Tuohon aikaan kuitenkin 80 prosenttia sen KDB:n debentuuriohjelman kautta rahoitetuista joukkovelkakirjoista oli jo erääntynyt ja KDB oli ottanut ne haltuunsa ennen kesäkuuta 2001. GDR-todistukset eivät siten olleet hyödyllisiä joukkovelkakirjojen kannalta ja niiden rahoittamiseksi oli löydettävä toinen keino jo tammikuusta 2001 lähtien. GDR-todistukset eivät sen vuoksi ole sellaisenaan osoitus siitä, että Hynixillä olisi ollut pääsy pääomamarkkinoille tammikuussa 2001. Lisäksi ilman KDB:n debentuuriohjelmaa Hynix olisi jo mennyt konkurssiin, sillä se ei olisi pystynyt maksamaan kyseisiä joukkovelkakirjoja GDR-todistusten liikkeeseen laskun aikaan. On myös huomattava kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 73—76 kappaleessa selitetään, että Hynixin osakekurssi laski melkein välittömästi GDR-todistusten liikkeeseen laskun jälkeen kesäkuussa 2001 ja että Hynixin osakkeita ostaneet sijoittajat kärsivät huomattavia tappioita. Sen vuoksi sillä ei ollut mahdollisuuksia saada varoja kyseisellä tavalla, erityisesti ottaen huomioon sen, että sen velkojen kokonaismäärä oli yhä 7,2 biljoonaa Etelä-Korean wonia heinäkuussa 2001.

(57) Toimenpiteiden ajoitus on tärkeä tekijä. On korostettava, että sijoittajien päätökseen ostaa Hynixin GDR-todistuksia kesäkuussa on voinut vaikuttaa se, että suurin osa Hynixin erääntyvistä veloista poistettiin Korean viranomaisten aloitteesta käynnistetyllä KDB:n debentuuriohjelmalla tammikuun ja kesäkuun 2001 välisenä aikana. KDB:n debentuuriohjelma oli erittäin tunnettu ja siitä esitettiin paljon julkisia kommentteja. Hynixin GDR-todistusten tarjousasiakirjassa viitataan myös KDB:n debentuuriohjelmassa edelleen saatavana olevaan 2,9 biljoonan Etelä-Korean wonin suuruiseen määrään vuonna 2001 erääntyvien joukkovelkakirjojen jälleenrahoittamiseksi. Tämän seurauksena sijoittajien päätökseen sijoittaa Hynixiin kesäkuussa 2001 on voinut vaikuttaa luottamus siihen, että Korean viranomaiset varmistavat jatkossakin, että Hynix ei joudu konkurssiin ([1]). Tähän kohtaan viitataan myös väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 44 kappaleessa. Sen vuoksi käytettävissä olevat tiedot osoittavat, että KDB:n debentuuriohjelma on voinut vaikuttaa sijoittajien päätökseen sijoittaa Hynixiin kesäkuussa 2001.

(58) Mitä tulee Hynixin väitteeseen, että sen joukkovelkakirjat jälleenmyytiin CBO/CLO ([2])-ohjelmaan samoilla ehdoilla kuin muiden osallistujayritysten joukkovelkakirjat, on todettava, että voimassa olevan CBO/CLO-ohjelman ehdot olivat hyvin erilaiset ja niitä ei voitu soveltaa Hynixiin.

(59) CBO-ohjelma perustettiin lisäämään joukkovelkakirjarahoitusta suhteellisen pienille yrityksille, joiden luottokelpoisuusluokitus on alhaisempi. Ohjelmaa ei voitu soveltaa Hynixiin sen koon vuoksi. Lisäksi Hynix ei olisi voinut myydä samaa määrää joukkovelkakirjoja ohjelmaan, sillä enintään 10 prosenttia CBO/CLO-ohjelmaa tukevista joukkovelkakirjoista voi tulla yhdeltä yritykseltä. On myös huomioitava, että KDB osti kaikki Hynixin joukkovelkakirjat, myös ne, jotka oli väitteiden mukaan tarkoitettu CBO-ohjelmaan. Vielä KDB:n debentuuriohjelman päätyttyä KDB:llä oli Hynixin joukkovelkakirjoja, jotka oli tarkoitettu myytäviksi CBO-ohjelmaan. KDB myös viivästytti joukkovelkakirjojen myyntiä CBO-ohjelmaan ja säilytti itsellään KDB:n debentuuriohjelman joukkovelkakirjojen kontrollin myös sen jälkeen, kun ne oli otettu CBO-ohjelmaan, ja ohjasi niiden uudelleenjärjestelyä uusiksi pitkäaikaisiksi joukkovelkakirjoiksi, kun Hynix ei pystynyt maksamaan niitä niiden erääntyessä. Korean luottotakuurahasto (KCGF) ([3]) nosti myös CBO-joukkovelkakirjojen takuun tason 34 prosentista 53 prosenttiin KDB:n debentuuriohjelman velkakirjojen sisällyttämisen huomioon ottamiseksi. Sen vuoksi ei voida väittää, että Hynixin joukkovelkakirjoihin sovellettiin ohjelman tavanomaisia ehtoja. Niitä kohdeltiin tosiasiassa hyvin eri tavalla.

(60) Myös KDB:n debentuuriohjelman toiminta on hyvin erilainen verrattuna vastaaviin markkinoilla suoritettuihin liiketoimiin. Debentuuriohjelman mukaisesti KDB osti kaikki erääntyvät joukkovelkakirjat, muutti niiden koron paljon alhaisemmaksi kuin alkuperäisissä joukkovelkakirjoissa, siirsi 20 prosenttia niistä velkojapankeille ja 70 prosenttia CBO/CLO-ohjelmaan. Sovelletut ehdot, mukaan luettuna korotettujen valtion takuiden soveltaminen, erosivat huomattavasti CBO/CLO-ohjelman ehdoista. Joukkovelkakirjoja ei myyty julkisesti vaan ne siirrettiin velkojille yksityisesti. Tämä ei vastaa joukkovelkakirjojen jälleenrahoittamista markkinaehdoilla.

(61) KDB väitti myös, että KDB:n debentuuriohjelma ei ole tuki, sillä KDB tekee rahoitusta ja varojen käyttöä koskevat päätöksensä kaupallisilla perusteilla ja harjoittaa voittoa tavoittelevaa yritysrahoitukseen keskittyvää liiketoimintaa.

(62) Mitä tulee KDB:n väitteeseen siitä, että KDB:n debentuuriohjelma ei ole tuki johtuen KDB:n toiminnan luonteesta, todetaan, että väliaikaista tullia koskevan asetuksen 55—59 kappaleessa esitetään syyt siihen, miksi KDB:n antama rahoitus on julkisen viranomaisen myöntämää taloudellista tukea perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdassa tarkoitetussa merkityksessä. Koska KDB:n esittämät huomautukset eivät ole tarjonneet sellaista uutta näyttöä, jonka vuoksi väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa esitettyä arviota olisi muutettava, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 55—59 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistetaan.

([1]) Reuters English News Service, 13.6.2001.
([2]) "Collateralised bond obligations" ja "collateralised loan obligations".
([3]) KCGF on Korean viranomaisten omistuksessa oleva erityislaitos.

(63) Ottaen huomioon johdanto-osan 50—62 kappaleessa esitetyt tiedot KDB:n debentuuriohjelmasta voidaan katsoa koituneen etua Hynixille pitäen mielessä myös sen, että vastaavaa rahoitusta ei ollut markkinoilla saatavissa. Hynix ei pystynyt rahoittamaan erääntyviä joukkovelkakirjojaan pankkilainoilla, koska se ei voinut saada lainaa ennestään suurten velkojensa vuoksi velkojapankeistaan ja koska sen heikon taloudellisen tilanteen vuoksi muut pankit eivät myöntäneet sille lisäluottoa. Joukkovelkakirjojen jälleenrahoittaminen joukkovelkakirjamarkkinoilla ei ollut mahdollista sen heikon luottokelpoisuusluokituksen vuoksi, minkä takia sen erääntyviä joukkovelkakirjoja ei voitu hyväksyä markkinoilla kuten Korean viranomaisten kyselylomakevastauksessa myönnettiin. Näistä syistä vahvistetaan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 61 kappaleessa esitetyt edun olemassaoloa ja sen vuoksi tuen olemassaoloa koskevat päätelmät.

b) **Erityisyys**

(64) Toiseksi Hynix, Korean viranomaiset ja KDB väittivät myös, että KDB:n debentuuriohjelma ei ollut erityinen. Hynixin mukaan komissio ei ollut selittänyt ohjelman ehtoja koskevan analyysin avulla miksi se katsoi, että pelkästään sitä seikkaa, että useat Hyundai-yritykset osallistuivat ohjelmaan, voidaan pitää näyttönä Hynixin saaman tuen erityisyydestä. Hynix väitti myös, että KDB:n debentuuriohjelma ei ollut erityinen, koska Hynixin joukkovelkakirjat myytiin CBO/CLO-ohjelmaan samoilla ehdoilla kuin muiden osallistujayritysten joukkovelkakirjat.

(65) Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 62—64 kappaleessa selitetään pääteltiin, että vaikka KDB:n debentuuriohjelma ei ole lainsäädännöllisesti erityinen perusasetuksen 3 artiklan 2 kohdan a alakohdan nojalla, se on kuitenkin tosiasiallisesti erityinen perusasetuksen 3 artiklan 2 kohdan c alakohdan nojalla, koska kyseisen säännöksen neljästä ehdosta kolme täyttyivät: ohjelmaa käyttää rajoitettu määrä yrityksiä, sitä käyttävät pääasiallisesti tietyt yritykset ja tietyille yrityksille myönnetään suhteettoman suuria määriä tukia. Koska lainsäädäntöön perustuvaa erityisyyttä ei väitetty esiintyvän, ohjelman ehtojen lisäanalyysi ei ole tarpeen. Kuitenkin niiden yritysten määrä, jotka kyseisten kriteereiden mukaan ovat tukikelpoisia, on merkityksellinen. Tosiasiallisen erityisyyden osalta pääteltiin, että ohjelmaa käytti ainoastaan kuusi yritystä, joista neljä kuului Hyundai-konserniin, ja Hynix käytti 41 prosenttia ohjelman varoista. On huomattava, että käytettävissä olevien tietojen mukaan yli 200 korealaista yritystä olisi täyttänyt ohjelman valintakriteerit. Koska mahdollisia käyttäjiä oli näin paljon, se, että osallistujista suuri osa oli Hyundai-konsernin yrityksistä ja että Hynix käytti pääosan ohjelman kokonaisvaroista, täyttää selvästi perusasetuksen 3 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaiset erityisyyskriteerit.

(66) Korean viranomaiset ja KDB väittivät myös, että osallistujayritysten valinta suoritettiin avoimesti ja puolueettomasti ja että se, että suuri osa Hyundai-yrityksiä osallistui ohjelmaan, oli ainoastaan sattumaa.

(67) Kyselylomakkeissa sekä Korean viranomaisia että KDB:tä pyydettiin antamaan pöytäkirjat niistä kokouksista, joissa yritysten valintaa ohjelmaan käsiteltiin, sekä kopio päätöksestä, jolla Hynix valittiin sekä syyt valintaan. Korean viranomaiset ja KDB totesivat, että kyseisiä asiakirjoja ei koskaan laadittu ja niitä ei sen vuoksi voitu antaa ([1]). Sen vuoksi ei ollut mahdollista tarkistaa, kuinka valintaprosessi suoritettiin ja kuinka valinnan suorittanut velkojarahoituslaitosten neuvosto (CFIC) ([2]) käytti päätäntävaltaansa osallistujia valitessaan.

(68) Käytettävissä olevien tietojen mukaan Korean viranomaiset käyttivät avoimesti päätäntävaltaansa valitakseen edunsaajaksi ennakolta Hynixin sekä keskittääkseen edun Hyundai-yrityksille. On huomattava, että KDB ilmoitti lehdistötiedotteessa ostavansa Hynixin erääntyvät joukkovelkakirjat sekä tammikuussa että tulevina kuukausina ennen kuin Hynix virallisesti valittiin osallistumaan ohjelmaan ([3]). Lisäksi KDB:n antamien tietojen mukaan CFIC tekee joka kuukausi erillisen päätöksen siitä, mitkä joukkovelkakirjat jälleenrahoitetaan. On merkille pantavaa, että KDB pystyi ilmoittamaan jo tammikuun alussa, että se jälleenrahoittaa Hynixin joukkovelkakirjat tulevina kuukausina.

([1]) Asiakirjassa Yhteenveto 4 päivänä tammikuuta 2001 pidetystä kokouksesta KDB:n nopean aikataulun ohjelman käsittelemiseksi ("Summary of the meeting of 4 January 2001 to discuss the KDB Fast Track Programme") kuvataan ohjelman toimintaa. Siinä ei selitetä kuinka osallistujien valinta suoritettiin eikä sitä, minkä perusteella yritykset valittiin.

([2]) Neuvosto koostuu KDB:n, KCGF:n ja velkojapankkien edustajista.

([3]) KDB ostaa Hyundai Electronicsin joukkovelkakirjat, KDB:n lehdistötiedote, 3.1.2001.

(69) Sen jälkeen, kun ohjelman osanottajat julkistettiin, esitettiin paljon kritiikkiä valintaprosessin avoimuuden puutteesta sekä tukikelpoisuuden tarkastelun puuttumisesta ([1]). Muut yritykset, kuten Hanwha- ja Hanjin-konsernien ja Dongkuk Steelin tytäryhtiöt, olivat luottokelpoisuuden (BBB) ja samaan aikaan erääntyvien joukkovelkakirjojen määrän osalta samanlaisessa tilanteessa kuin Hynix, mutta niitä ei valittu ohjelmaan. Valintaviranomaiset eivät antaneet mitään selitystä tai perustelua.

(70) Edellä esitetyistä syistä päätellään, että tässä tapauksessa perusasetuksen 3 artiklan 2 kohdan c alakohdan kriteerit täyttyvät, kuten komissio päätteli väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 63 ja 64 kappaleessa, minkä lisäksi KDB:n debentuuriohjelman päätellään olevan tosiasiallisesti erityinen 3 artiklan 2 kohdan c alakohdan lisäkriteerin perusteella eli sen perusteella, miten myöntävä viranomainen on käyttänyt päätäntävaltaansa tukipäätöstä tehdessään.

c) **Tuen peruuttaminen**

(71) Hynix väittää myös, että koska KDB:n debentuuriohjelma kesti ainoastaan yhden vuoden, tämä merkitsee ohjelman peruuttamista ja näin ollen ohjelma ei voi aiheuttaa tasoitustullien käyttöönottoa perusasetuksen 15 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

(72) On huomattava, että KDB:n debentuuriohjelma on ainutkertainen, ei-toistuva tuki ja siitä koituu yritykselle etua sellaisenaan. Näin ollen kyseessä ei tässä yhteydessä voi olla peruuttaminen. Intiasta peräisin olevien PET-sirujen ([2]) tapauksessa, jonka Hynix esitti merkityksellisenä ennakkotapauksena, tuki oli toistuvaa tukea, joka oli sidottu tutkittavana olevan tuotteen vientiin. Kun vientitukiohjelma päätettiin, tuesta ei koitunut vientituotteelle enää etua. Tuen luonne on sen vuoksi hyvin erilainen ja PET-sirujen tapaus ei ole merkityksellinen KDB:n debentuuriohjelman arvioimisen kannalta.

(73) Edellä mainituista syistä ja koska KDB:n debentuuriohjelmasta koituva etu on kertaluonteista tukea, joka jaetaan viiden vuoden ajanjaksolle, ohjelman päättäminen ei peruuta tukea perusasetuksen 15 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa merkityksessä, koska se oli jo myönnetty ja kyseisestä avustuksesta koituu etua tuen jakamisessa käytetyn ajanjakson aikana.

d) **Tuen laskeminen**

(74) Tuen laskemisen osalta sekä Hynix että Korean viranomaiset väittivät, että komission olisi pitänyt verrata ohjelman korkoja markkinakorkoihin eikä kohdella lainoja avustuksina. Toiseksi Hynix väitti, että KDB:n osuus jälleenrahoitetuista joukkovelkakirjoista oli ainoastaan 10 prosenttia ja että ainoastaan näitä joukkovelkakirjoja tulisi pitää tukina. Koska KDB:n joukkovelkakirjat lisäksi järjestettiin uudelleen lokakuussa 2001, niitä ei pitäisi laskea kahteen kertaan tuen määrään.

(75) Korkojen vertailua koskevan ensimmäisen väitteen osalta komissio selitti väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 66 kappaleessa syyt päätökseensä olla käyttämättä korkovertailua tuen määrän laskemisessa. Perusasetuksen 5 artiklan mukaisesti tuki määritellään vastaanottajalle koituvan edun mukaan. Kuten johdanto-osan 50—63 kappaleessa selitettiin, Hynixin saama etu ei koitunut KDB:n debentuuriohjelman koroista vaan siitä, että ilman KDB:n debentuuriohjelmaa se olisi joutunut maksamaan takaisin joukkovelkakirjansa ja koska sillä ei ollut varoja siihen, se olisi mennyt konkurssiin. Hynix ei voinut saada mitään muuta rahoitusta ja käytettävissä olevien tietojen mukaan se oli syynä KDB:n debentuuriohjelman perustamiseen. Hynixin saama etu koitui siitä, että KDB osti sen erääntyvät joukkovelkakirjat, kun mikään markkinaehtoja noudattava toimija ei halunnut antaa Hynixille varoja siihen. Näistä syistä KDB:n Hynixin joukkovelkakirjojen ostoon käyttämän määrän katsotaan muodostavan tuen.

(76) Mitä tulee lainojen kohteluun avustuksina, tilannetta on tarkasteltava myöntävän viranomaisen näkökulmasta toimenpiteiden aikana. Laskentaohjeiden E jakson b alakohdan v alakohdassa määrätään, että jos lainaa myönnettäessä myöntävä viranomainen on jo selvillä siitä, että se ei tule saamaan rahojaan takaisin, lainaa olisi kohdeltava avustuksena. Vaikka KDB:n debentuuriohjelman mukainen rahoitus ei ole tässä tapauksessa täysin

([1]) Chosun Daily, 7.1.2001; The Kyunghyang Shinmun Daily, 9.1.2001.

([2]) Neuvoston asetus (EY) N:o 2603/2000, annettu 27 päivänä marraskuuta 2000, EYVL L 301, 30.11.2000, s. 1.

sama kuin laina, on kyseessä hyvin samanlainen liiketoimi, joten samoja periaatteita olisi sovellettava. Kysymys kuuluu, oliko KDB:llä syytä uskoa, että se saisi rahansa takaisin vai ei. Käytettävissä olevat tiedot osoittavat, että kun KDB otti kantaakseen Hynixin velan, oli selvää, että KDB ei saisi Hynixin joukkovelkakirjojen ostoon käyttämiään rahoja takaisin. Itse asiassa tiedoista käy ilmi, että KDB ei edes odottanut kulujensa takaisin saamista. KDB:n debentuuriohjelman kokonaistalousarvio oli alunperin 6,2 biljoonaa Etelä-Korean wonia, joista KDB oli jo käyttänyt melkein puolet, 2,9 biljoonaa, Hynixin joukkovelkakirjojen ostoon. Ohjelmaa ei perustettu voiton saamiseksi eikä edes kulut kattavan tuoton saamiseksi; valittujen yritysten joukkovelkakirjojen ostoon vain varattiin huomattava määrä rahaa. Vaikka KDB olisikin odottanut saavansa kulunsa takaisin, rahoitusta myönnettäessä oli selvää, että Hynix ei voisi maksaa määriä takaisin KDB:lle. Hynixillä oli jo ennestään huomattavasti velkaa ja KDB:n oli annettava rahoitus, koska Hynixillä ei ollut varoja maksaa erääntyviä joukkovelkakirjojaan eikä sillä ollut mahdollisuuksia saada kyseistä määrää markkinoilta joukkovelkakirjojen erääntyessä. Olisi myös huomattava, että Hynixin joukkovelkakirjoihin käytettäväksi tarkoitettu määrä oli alusta lähtien huomattava verrattuna Hynixin liikevaihtoon. 2,9 biljoonaa Etelä-Korean wonia oli enemmän kuin 70 prosenttia Hynixin vuoden 2001 liikevaihdosta.

(77) Hynix ei pystynyt maksamaan takaisin tätä uutta rahoitusta, mikä kävi selväksi ohjelman aikana, koska Hynixin tilannetta tarkasteltiin kuukausittain niiden päätösten yhteydessä, joita pankit tekivät siitä, mitkä joukkovelkakirjat ostetaan kunkin kuukauden aikana. Hynixin luottokelpoisuusluokitusta alennettiin 22 päivänä tammikuuta 2001 välittömästi sen jälkeen, kun se oli hyväksytty ohjelmaan ja uudelleen maaliskuussa ohjelman aikana. Hynixille tammikuun lopussa annettu spekulatiivinen luokitus olisi pitänyt ottaa huomioon jo silloin, kun tehtiin päätös tammikuussa ostettavista joukkovelkakirjoista. Maaliskuussa 2001 Hynix alennettiin luokkaan B–, minkä olisi pitänyt itse asiassa johtaa sen poistamiseen KDB:n debentuuriohjelmasta ohjelman ehtojen mukaisesti. Kumpanakin kyseisenä kuukautena KDB kuitenkin rahoitti Hynixin joukkovelkakirjat huolimatta yrityksen huononevasta tilanteesta, joka kävi ilmi sen luokituksen laskusta. Käytettävissä olevista tiedoista ei käy ilmi, että KDB olisi saanut takaisin enemmän kuin ne määrät, jotka Hynixin kuului maksaa ohjelman ehtojen mukaisesti [1]. Alustavissa päätelmissä nämä määrät otettiin huomioon ja ne vähennettiin tuen määrästä, kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 65 kappaleessa selitettiin.

(78) Hynixin toinen väite oli, että KDB:n osuus jälleenrahoitetuista joukkovelkakirjoista oli ainoastaan 10 prosenttia ja että ainoastaan näitä joukkovelkakirjoja tulisi pitää tukina. On muistettava, että tuki on julkisen viranomaisen myöntämää taloudellista tukea, josta koituu vastaanottajalle etua. Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 48 kappaleessa todettiin ohjelman ensimmäisessä vaiheessa KDB ostaa suoraan kaikki ohjelman soveltamisalaan kuuluvat erääntyvät joukkovelkakirjat [2]. Tästä taloudellisesta tuesta Hynixille koituva etu johtuu siitä, että KDB ostaa kyseiset joukkovelkakirjat Hynixin puolesta: tavanomaisten markkinaehtojen vallitessa Hynixin olisi itse pitänyt rahoitta nämä ostot. Tuen määrä määritellään edun määrän perusteella. Tätä päätelmää ei voi muuttaa se seikka, että ohjelman ehtojen mukaan KDB:n osuus joukkovelkakirjoista on lopulta ainoastaan 10 prosenttia, sillä KDB:n ennakkorahoitus oli paljon suurempi, minkä vuoksi se otti kantaakseen riskit ja velat, jotka liittyivät kaikkien jälleenrahoitettujen joukkovelkakirjojen ostoon.

(79) Kolmanneksi Hynix väitti, että koska KDB:n joukkovelkakirjat järjestettiin myöhemmin uudelleen lokakuussa 2001, niitä ei pitäisi laskea kahteen kertaan tuen määrään. On huomattava, että käytettävissä olevien tietojen tarkistaminen osoitti, että 59,4 miljardin Etelä-Korean wonin arvosta ohjelman soveltamisalaan kuuluvia joukkovelkakirjoja sisältyi todellakin osakkeiksi muunnettuun velkaan. Tämä määrä vähennettiin lokakuun 2001 [3] toimenpiteiden kokonaismäärästä kuten johdanto-osan 166 kappaleessa selitetään. Hynix väitti myös, että osa pankkien KDB-joukkovelkakirjoista sisältyi pankkien kesäkuussa 2001 ostamiin vaihtovelkakirjoihin. Tämä KDB:n joukkovelkakirjojen määrä olisi siten vähennettävä vaihtovelkakirjojen määrästä kaksinkertaisen laskemisen välttämiseksi. On huomattava, että kesäkuussa 2001 ostettujen vaihtovelkakirjojen koko määrä muunnettiin osakkeiksi lokakuussa 2001 ja että kyseinen määrä, mukaan luettuna KDB:n joukkovelkakirjat, vähennetään sen vuoksi siitä kuten johdanto-osan 166 kappaleessa selitetään.

[1] Osallistujayrityksen oli ostettava takaisin 3—5 prosenttia kaikista ohjelman mukaisista CBO/CLO-joukkovelkakirjoista (katso väliaikaisen asetuksen johdanto-osan 48 kappale).

[2] Tietyn ajanjakson aikana erääntyvistä joukkovelkakirjoista 80 prosenttia kuuluu ohjelman soveltamisalaan. Hynix maksaa 20 prosenttia erääntyvistä joukkovelkakirjoistaan ohjelman ehtojen mukaisesti.

[3] Käytettävissä olevat tiedot osoittavat myös, että kesäkuussa 2002 KDB:llä oli vielä 82,4 miljardin Etelä-Korean wonin arvosta ohjelman soveltamisalaan kuuluvia joukkovelkakirjoja.

(80) Johdanto-osan 50—79 kappaleessa selitetyistä syistä päätellään, että KDB:n debentuuriohjelmasta koitui etua Hynixille, koska sen ei ollut mahdollista saada vastaavaa rahoitusta markkinoilla. Hynix ei voinut rahoittaa eräantyviä joukkovelkakirjojaan pankkilainoilla, koska sillä ei enää ollut mahdollisuuksia saada lainaa pankeilta ja joukkovelkakirjojen rahoittaminen joukkovelkakirjamarkkinoilla ei ollut mahdollista sen heikon luottokelpoisuusluokituksen takia. Sen vuoksi KDB:n debentuuriohjelmasta myönnettyä rahoitusta pidetään perusasetuksen 2 artiklassa tarkoitettuna tukena. Tuen todettiin olevan Hynixille tosiasiallisesti erityinen ja sen vuoksi tasoitustullin käyttöönoton mahdollistava perusasetuksen 3 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisesti. Perusasetuksen 5 artiklan mukaisesti tuen määrä on edun määrä, joka on puolestaan ohjelmasta myönnetyn rahoituksen määrä. Sen vuoksi vahvistetaan KDB:n debentuuriohjelman osalta väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 67 kappaleessa esitetyt päätelmät ja 4,9 prosentin tuen määrä.

6. VELKOJAPANKKIEN OSTETTAVAKSI TARJOTUT JOUKKOVELKAKIRJAT, JOIDEN YHTEISARVO ON 1 BILJOONA ETELÄ-KOREAN WONIA, JA VELKOJEN ENSIMMÄINEN UUDELLEENJÄRJESTELY TOUKOKUUSSA 2001

(81) Väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa päädyttiin alustavasti siihen tulokseen, että tuen olemassaolosta ei löytynyt riittävästi näyttöä ja sen vuoksi päätettiin, että kyseinen ohjelma ei johda tasoitustoimenpiteisiin. Eräät asianomaiset osapuolet olivat alustavasta päätelmästä eri mieltä ja pyysivät sen uudelleentarkastelua. Eräs asianomainen osapuoli väitti, että Hynixiin sovelletut ehdot eivät vastanneet sen taloudellista tilannetta kyseisenä aikana ja ne eivät sen vuoksi olleet markkinaperusteisia. Sen mukaan Korean viranomaiset vaikuttivat myös velkojapankkien toimintaan ja toimenpiteiden onnistumiseen.

(82) Toinen asianomainen osapuoli väitti, että Hynix ei olisi voinut selvitä veloistaan toukokuussa 2001 ilman Korean viranomaisten toimia huonon taloudellisen tilanteensa vuoksi ja että Korean viranomaiset velvoittivat Hynixin velkojat osallistumaan joukkovelkakirjojen ostoon. Väitteensä tueksi kyseinen osapuoli viittasi Korean viranomaisten 10 päivänä maaliskuuta 2001 koolle kutsumaan kokoukseen, johon osallistuivat Korean viranomaiset, Hyundain velkojapankkien pääjohtajat, FSC:n virkamiehiä ja Hynixin pääjohtaja.

(83) Korean viranomaisille lähetetyissä kyselylomakkeissa kysyttiin, olivatko Korean viranomaiset tai muut julkiset elimet mukana päättämässä pankkien toukokuussa 2001 toteuttamista toimista. Samaa kysyttiin pankeille lähetetyissä kyselylomakkeissa. Niiden kokousten pöytäkirjoja, joihin Korean viranomaiset ja muut julkiset elimet osallistuivat, pyydettiin myös. Kaikki osapuolet vastasivat, että Korean viranomaiset eivät olleet millään tavoin mukana toukokuussa tapahtuneessa uudelleenjärjestelyssä. Sen vuoksi tietoja tällaisista yhteyksistä ei saatu eikä niitä voitu käsitellä tutkimuksessa ennen alustavien päätelmien tekemistä eikä niitä voitu tarkistaa tarkastuskäyntien avulla.

(84) Alustavien päätelmien julkaisemisen jälkeen asianomaiset osapuolet toimittivat toissijaisista lähteistä, kuten lehtiartikkeleista, saamiaan tietoja, joiden mukaan kyseisiä yhteyksiä oli ollut olemassa. Tiedoissa viitattiin kokouksiin, joita oli pidetty tiettyinä aikoina, ja yhteyksiin pankkien ja FSS:n/FSC:n virkamiesten välillä. Asianomaiset osapuolet, erityisesti Hynix ja Korean viranomaiset, kutsuttiin tarkastelemaan näitä tietoja ja esittämään niistä huomautuksia. Osapuolet eivät voineet kiistää näitä uusia tietoja. Molemmat itse asiassa myönsivät nimenomaan, että FSS:n edustajat olivat olleet läsnä 10 päivänä maaliskuuta 2001 pidetyssä kokouksessa ja että kyseisillä edustajilla oli ollut yhteyksiä pankkien kanssa kyseisten toimenpiteiden yhteydessä kuten uusista tiedoista käy ilmi.

(85) On huomattava, että uudet tiedot ja niiden varmistaminen asianomaisten osapuolten taholta olivat ristiriidassa Korean viranomaisten, FSC:n ja FSS:n virkamiesten ja pankkien tutkimuksen aiemmassa vaiheessa antamien lausuntojen kanssa. Korean viranomaiset ja pankit ovat jatkuvasti väittäneet, etteivät Korean viranomaiset eivätkä muut julkiset elimet osallistuneet mitenkään toukokuun 2001 toimenpiteisiin ja että FSC ja FSS hoitavat ainoastaan rahoituslaitosten valvontatehtäviä eivätkä sekaantuneet pankkien päivittäiseen toimintaan. Tällaisen tietojen salaamisen katsotaan hankaloittaneen tutkimusta perusasetuksen 28 artiklassa tarkoitetussa merkityksessä; kyseisessä artiklassa säädetään, että tällaisissa olosuhteissa päätelmät voidaan perustaa parhaisiin käytettävissä oleviin tietoihin. Kyseessä oleville osapuolille ilmoitettiin myös yhteistyöstä kieltäytymisen seurauksista. On huomattava myös, että Hynixin senaikainen taloudellinen neuvonantaja Citibank Seoul kieltäytyi toimimasta täydessä yhteistyössä tutkimuksessa. Citibankin selityksen mukaan se kieltäytyi yhteistyöstä Hynixin kehotuksen

vuoksi. Koska Citibank oli Hynixin rahoituskonsultti toimenpiteiden aikana, sillä oli tärkeitä tietoja Hynixin taloudellisesta tilanteesta ja tutkimuksen kohteena olevista toimenpiteistä. Kehottamalla Citibankia kieltäytymään yhteistyöstä Hynix esti Citibankin tietojen tarkastelun tutkimuksessa, minkä vuoksi Hynixin katsotaan hankaloittaneen tutkimusta vakavasti. Ottaen huomioon sen, että osapuolet kieltäytyivät yhteistyöstä salaamalla toukokuun 2001 toimenpiteitä koskevia tietoja ja ottaen huomioon väliaikaisten toimenpiteiden jälkeen saadut uudet tiedot, joita ne eivät kiistäneet, on asianmukaista arvioida uudelleen alustavia päätelmiä uusien tietojen valossa ja parhaiden käytettävissä olevien tietojen perusteella.

(86) Tiedoista käy ilmi, että marraskuusta 2000 lähtien Korean viranomaiset olivat kehottaneet pankkeja ja muita laitoksia toteuttamaan toimenpiteitä Hynixin maksuvalmiusongelmien helpottamiseksi ja elektroniikkateollisuutta koskevan politiikan edistämiseksi. Tämä on vahvistettu kaikkien tämän asetuksen edellisissä kappaleissa käsiteltyjen toimenpiteiden osalta. On myös huomattava, että Hynixin taloudellinen tilanne paheni vuoden mittaan huolimatta toimenpiteistä. Maaliskuussa 2001 sen luottokelpoisuus oli laskenut luokkaan B–. Sen vuoksi ei ole mitään syytä olettaa, että Korean viranomaiset olisivat kyseisissä huonontuvissa olosuhteissa yhtäkkiä lopettaneet tukensa Hynixille. Päinvastoin on järkevää uskoa, että se jatkoi tukeaan Hynixille erityisesti siksi, koska Hynixin huononeva taloudellinen tilanne merkitsi sitä, että sen käytössä ei ollut vaihtoehtoista markkinaperusteista rahoituslähdettä.

(87) Kuten edellä kolmen aiemman tutkitun toimenpiteen arvioinnin yhteydessä selitettiin Hynix ei enää tammikuusta 2001 lähtien voinut saada lainaa, koska sillä oli ennestään suuret velat suurimmissa velkojapankeissa ja koska sen luottokelpoisuus oli heikko. Maaliskuussa 2001 sen luottokelpoisuusluokitus laski lisää ja sen velat kasvoivat, koska Korean viranomaiset poistivat joidenkin pankkien osalta vakavaraisuutta koskevat luottorajoitukset. Hynix ei ollut hoitanut tammikuussa 2001 myönnettyä syndikoitua lainaansa ja sen velat kasvoivat edelleen huolimatta tilanteen helpottamiseksi toteutetuista toimenpiteistä. Näissä olosuhteissa ei ollut mitään osoitusta siitä, että Hynix olisi voinut saada markkinalainan. Hynix ei ottanut kyseistä mahdollisuutta esiin menettelyn aikana eikä se ilmoittanut edes yrittäneensä saada lainaa Korean markkinoilta tai ulkomaiden markkinoilta.

(88) Käytettävissä olevat tiedot osoittavat, että pankeilla ei näyttänyt olleen mitään kaupallisia perusteita ostaa 1 biljoonan Etelä-Korean wonin arvosta Hynixin vaihtovelkakirjoja kesäkuussa 2001. Käytettävissä olevat tiedot osoittavat, että joukkovelkakirjat ostettiin, jotta Hynix saisi käteisvaroja velkojensa maksuun. Pankit myönsivät Hynixin kyvyttömyyden hoitaa velkojaan jo toukokuun 2001 alussa. Velkojarahoituslaitosten neuvoston 7 päivänä toukokuuta 2001 antamassa päätöslauselmassa todettiin, että Hynix ei voinut hoitaa syndikoitua lainaa koskevia velvoitteitaan vuoden 2001 ensimmäisellä neljänneksellä ja että oli erittäin todennäköistä, että se ei voisi tehdä sitä myöskään toisella neljänneksellä. Tämän todettiin olevan lainasopimuksen 12 artiklan mukainen laiminlyönti. Asiaan liittyvien ongelmien, kuten ristikkäisen laiminlyönnin (cross default), ehkäisemiseksi lainasopimuksen 11 artiklaa ei kuitenkaan sovellettu vuoden 2001 ensimmäisellä ja toisella neljänneksellä. Pankit vapauttivat Hynixin siten tosiasiallisesti lainasopimuksen mukaisista laiminlyönnin seurauksista. Ne myönsivät kuitenkin yhä uutta rahoitusta ostamalla vaihtovelkakirjat kesäkuussa 2001.

(89) Useat Hynixin velkojapankit lisäsivät myös varauksiaan luottotappioiden varalta Hynixin velan osalta ([1]). Ennen osallistumistaan kesäkuussa 2001 suoritettuun vaihtovelkakirjojen ostoon KorAm Bank, Hana Bank, Shinhan Bank ja Kookmin Bank lisäsivät varauksiaan luottotappioiden varalta Hynixin osalta 25 prosentilla. Vuoden 2001 kolmanteen neljännekseen mennessä kyseiset pankit luokittelivat vähintään 60 prosenttia Hynixille myöntämistään lainoista järjestämättömiksi luotoiksi. Muistutetaan mieliin, että kyseiset kolme pankkia eivät toimineet yhteistyössä tutkimuksessa (ks. johdanto-osan 18 kappale).

(90) Pankit ostivat vaihtovelkakirjat 20 päivänä kesäkuuta 2001. On huomattava, että vuoden 2001 kesäkuun puolivälin ja 20. päivän välisenä aikana Hynixin osakekurssi laski merkittävästi. Tästä huolimatta pankit ostivat vaihtovelkakirjat, vaikka niille on tuolloin täytynyt olla selvää, että ne eivät saisi rahojaan takaisin ([2]). Yhden kuukauden kuluessa pankeille oli aiheutunut joukkovelkakirjoista valtavat tappiot. Hynixin osakekurssi oli laskenut jyrkästi ja pankit merkitsivät tietyt osat Hynixin vaihtovelkakirjojen ostohinnasta tappioiksi tilinpäätöksessään vuoden 2001 kesäkuun lopussa.

([1]) Shinhan Bank, ING Barings, 24.4.2001; KorAm Bank, ING Barings, 26.9.2001; Hana Bank, Morgan Stanley, Dean Witter, 30.10.2001; Kookmin Bank, Morgan Stanley, Dean Witter, 24.10.2001.

([2]) On huomattava, että pankit muunsivat toukokuussa 2001 ostetut vaihtovelkakirjat osakkeisiin tai ne kirjasivat ne tappioiksi ainoastaan pari kuukautta myöhemmin lokakuun 2001 uudelleenjärjestelytoimenpiteiden yhteydessä.

(91) Väliaikaisten toimenpiteiden julkaisemisen jälkeen saadut tiedot, joita osapuolet eivät kiistäneet, osoittavat, että velkojapankkien ja viranomaisten välillä oli yhteydenottoja maalis-toukokuussa 2001. Kyseisten tietojen mukaan johdanto-osan 82 kappaleessa mainittu 10 päivänä marraskuuta 2001 pidetty kokous kutsuttiin koolle pankkien saamiseksi tukemaan Hyundai-konsernin yrityksiä ([1]). Jotkut pankit ilmoittivat olevansa haluttomia tukemaan Hynixiä, koska ne olivat huolissaan ulkoisen uskottavuuden laskusta ja luottorajojen rikkomisesta, mutta Korean viranomaiset taivuttelivat pankit kuitenkin antamaan tukea Hynixille ([2]). Huhtikuun 24 päivänä 2001 Hyundain velkojien yhdistys päätti olla ostamatta 1 biljoonan Etelä-Korean wonin arvoisia vaihtovelkakirjoja, joiden ostoa Hynix oli pyytänyt. Hynixillä ei ollut maksuvalmiutta maksaa erääntyviä velkojaan ja vaihtovelkakirjojen tuotto, 1 biljoonaa Etelä-Korean wonia, oli tarkoitus käyttää sen olemassa olevan velan hoitoon. Velkojapankkien, mukaan luettuina KEB, KDB ja Chohung Bank, pääjohtajat pitivät 23 päivänä huhtikuuta 2001 kokouksen, jossa useimmat osanottajat vastustivat 1 biljoonan Etelä-Korean wonin arvoisten vaihtovelkakirjojen hyväksymistä ([3]). Citibank oli tuolloin Hynixin taloudellinen neuvonantaja ja toukokuun toimenpiteiden järjestäjä, ja samana päivänä Citibankin toimitusjohtaja pyysi Korean viranomaisilta virallisesti taloudellista tukea Hynixille; FSC:n puheenjohtaja otti asiaan myönteisen kannan. Tätä taustaa vasten todettiin, että taloudellisen tuen antaminen Hynixille, mukaan luettuna vaihtovelkakirjojen hyväksyminen, tuli todennäköisemmäksi ([4]). Muistutetaan mieliin, että Citibank ei myöskään toiminut yhteistyössä tutkimuksessa (ks. johdanto-osan 18 kappale).

(92) KorAm Bankin, joka oli yksi tutkimuksessa yhteistyöstä kieltäytyneistä pankeista, ilmoitettiin kieltäytyneen ostamasta osuuttaan 1 biljoonan Etelä-Korean wonin arvoisista vaihtovelkakirjoista sen perusteella, että Hynix ei toimittanut muistiota, jossa se vakuuttaisi tekevänä parhaansa velkansa vähentämiseksi. Todettiin, että oli olemassa raportteja, joiden mukaan FSS oli vastannut, ettei se antaisi anteeksi, jos pankki ei suostuisi järjestelyyn ja lisännyt, että se aikoo toteuttaa pankkia vastaan ankaria toimenpiteitä, kuten uusien rahoitusvälineiden hyväksymättä jättäminen ja tiukemman tilintarkastuksen soveltaminen. Tämän varoituksen jälkeen KorAm perui päätöksensä ja osallistui vaihtovelkakirjojen ostoon ([5]).

(93) Ottaen huomioon osapuolten yhteistyöstä kieltäytymisen lopullisten päätelmien on perustuttava parhaisiin käytettävissä oleviin tietoihin ja lisätietoja, myös toissijaisista lähteistä, olisi tarkasteltava tässä yhteydessä. On huomattava, että yksi alunperin tutkituista toimenpiteistä oli SGICO:n (Seoul Guarantee Insurance Corporation) takuu 600 miljardin wonin arvoisille Hynixin vaihtovelkakirjoille, joita tarjottiin sijoitusyhtiöiden ostettavaksi. Tutkimuksen aikana vahvistettiin, että kyseistä joukkovelkakirjojen ostoa ei koskaan tapahtunut ja sen vuoksi takuuta ei annettu ([6]). Syitä liiketoimen suorittamatta jättämiseen ei kuitenkaan selitetty. Todetaan, että on olemassa raportteja, joiden mukaan pankit vaativat tuolloin, että jos ne ostavat vaihtovelkakirjoja, sijoitusyhtiöidenkin on tehtävä niin, sillä pankit eivät halunneet kantaa koko taloudellista taakkaa yksin. Sijoitusyhtiöt kieltäytyivät ostamasta Hynixin joukkovelkakirjoja, koska ne väittivät, että Hynixin maksukyvyttömyys oli yleisesti tiedossa, ja ne eivät pystyneet myymään niitä aikana, jolloin markkinoiden luottamusta pyrittiin palauttamaan. Raporttien mukaan sijoitusyhtiöt totesivat, että ne eivät pystyisi estämään arvostelua siitä, että ne sijoittivat asiakkaidensa rahoja maksukyvyttömään yritykseen, mikä voisi johtaa asian viemiseen oikeuteen. Jos viranomaiset velvoittaisivat sijoitusyhtiöt näissä olosuhteissa hyväksymään usean miljardin wonin suuruiset uudet yritysten joukkovelkakirjalainat, koko sijoitusrahastoala voisi joutua vararikkoon ([7]). Edellä mainitun perusteella näyttää siltä, että pankit osallistuivat kaikkiin toukokuun 2001 toimenpiteitä koskeviin neuvotteluihin maaliskuusta 2001 lähtien ja että ne olivat täysin tietoisia sijoitusyhtiöiden väitteistä ja syistä, miksi ne kieltäytyivät joukkovelkakirjojen hankkimisesta. Pankit olivat myös joitakin viikkoja aiemmin päättäneet olla hyväksymättä vaihtovelkakirjojen ostoa ja olivat myöntäneet Hynixin kyvyttömyyden hoitaa olemassa olevan velkansa.

(94) Sen jälkeen, kun asianomaisille osapuolille oli annettu kyseiset tiedot, ne myönsivät, että FSS:n virkamies oli ollut mukana yhdessä kokouksessa ja että FSC:n/FSS:n ja pankkien välillä oli ollut muitakin yhteydenottoja. FSS:n virkamiehen selitettiin olleen paikalla ainoastaan tarkkailijana todistamassa velkojien aiempia rahoitussitoumuksia eikä vaikuttamassa velkojapankkeihin tai niiden päätökseen antaa Hyundai-yrityksille lisäluottoa. Selitettiin myös, että FSS:n/FSC:n virkamiesten ja velkojapankkien välisiä ”seurantapuheluita” tehtiin ainoastaan FSC:n/FSS:n suorittaman tavanomaisen toiminnan vakavaraisuuden valvonnan puitteissa. Ottaen kuitenkin huomioon, että osapuolet eivät antaneet tärkeitä tietoja ennen kuin niitä vaadittiin, ja vaikeuttivat tutkimusta

([1]) The Naeoe Economic Daily, 10.3.2001.
([2]) The Maeil Economic Daily, 11.3.2001.
([3]) Korea Times, 24.4.2001.
([4]) Maeil Economic, 24.4.2001.
([5]) Korea Times, 21.6.2001. Dow Jones International News, 20.6.2001.
([6]) Väliaikaisen asetuksen johdanto-osan 39 kappale.
([7]) Donga Daily, 4.5.2001; Korea Economic Daily, 3.5.2001; Maeil Economic, 7.5.2001.

kehottamalla muita osapuolia kieltäytymään yhteistyöstä kyseisiä selityksiä on vaikea pitää täysin uskottavina. Lisäksi käytettävissä olevat tiedot osoittavat, että 10 päivänä maaliskuuta 2001 pidettyyn kokoukseen osallistunut virkamies oli FSC:n varapuheenjohtaja eli korkea-arvoinen virkamies. Koska perusasetuksen 28 artiklan mukaisesti päätelmät voidaan perustaa parhaisiin käytettävissä oleviin tietoihin, jos osapuolet kieltäytyvät yhteistyöstä, päätellään, että pankit eivät päättäneet vaihtovelkakirjojen ostosta vapaasti ja riippumattomasti ja kaupallisten perusteiden mukaisesti, vaan Korean viranomaiset määräsivät ne ostamaan joukkovelkakirjat. Edellä mainitut toissijaisista lähteistä saadut tiedot tukevat tätä päätelmää.

(95) Korean viranomaiset väittivät lopullisten tietojen ilmoittamisen jälkeen tekemissään huomautuksissa, että huomioon olisi otettava se seikka, että yksityiset sijoittajat olivat ostaneet Hynixin GDR-todistuksia 1,25 miljardin Yhdysvaltain dollarin arvosta kesäkuussa 2001 ja että sen vuoksi pankkien päätös ostaa Hynixin vaihtovelkakirjoja oli kaupallisten perusteiden mukainen. On huomattava, että kyseisiin sijoittajiin on epäilemättä vaikuttanut Korean viranomaisten määräyksestä toteutetun KDB-ohjelman puitteissa jatkuvasti saatavana oleva rahoitus Hynixin erääntyvien velkojen jälleenrahoittamiseksi. Lisäksi kyseisillä sijoittajilla ei ollut samoja tietoja Hynixin tilanteesta kuin velkojapankeilla. Sen vuoksi ei ole kohtuutonta päätellä, että pankkien sijoituspäätöksen olisi pitänyt olla erilainen kuin GDR-sijoittajien.

(96) Parhaiden käytettävissä olevien tietojen mukaan päätellään sen vuoksi, että pankkien päätös ostaa 1 biljoonan Etelä-Korean wonin arvosta Hynixin vaihtovelkakirjoja ei perustunut kaupallisiin perusteisiin, vaan tehtiin poliittisia tavoitteita ajavien Korean viranomaisten määräyksestä. Sen vuoksi ostettujen vaihtovelkakirjojen määrä on perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan i ja iv alakohdassa tarkoitettua julkisen viranomaisen myöntämää taloudellista tukea. Niiden ostosta koitui Hynixille 1 biljoonan wonin, eli joukkovelkakirjojen ostohinnan, arvoinen etu, koska vastaavia varoja ei ollut saatavilla markkinoilla. Hynixin tilanne oli pahentunut lisää tammikuusta 2001 lähtien ja sillä ei ollut mahdollisuuksia saada vastaavaa lainaa markkinoilta. Näistä syistä 1 biljoonan wonin arvoisten vaihtovelkakirjojen ostoa pidetään perusasetuksen 2 artiklassa tarkoitettuna tukena. Koska tämä tuki on tilapäinen ja se myönnettiin vain yhdelle yritykselle, se on perusasetuksen 3 artiklan mukaan erityinen ja sen vuoksi tasoitustullin käyttöönoton mahdollistava.

(97) Perusasetuksen 5 artiklan mukaisesti tasoitustoimenpiteiden alaisen tuen määrä lasketaan vastaanottajalle koituvan edun mukaan. Velkojapankkien ostamilla vaihtovelkakirjoilla oli korko ja Hynixin oli tarkoitus maksaa ne takaisin niiden erääntyessä. Ne vastaavat sen vuoksi lainaa. Perusasetuksen 6 artiklan b kohdan mukaan ensimmäiseksi on tarkasteltava, oliko markkinoilla saatavissa vastaavaa lainaa ja jos oli, etu vastaisi sovellettujen korkojen eroa. Kuten johdanto-osan 87 kappaleessa selitettiin Hynixin ei ollut mahdollista saada vastaavaa lainaa toukokuussa 2001. Tästä syystä joukkovelkakirjojen ostosta koitunut etu on määriteltävä muilla perusteilla.

(98) Laskentaohjeiden E jakson b alakohdan v alakohdan mukaisesti anteeksiannetun tai laiminlyödyn lainan määrää kohdellaan avustuksena. Tämä merkitsee sitä, että jos lainaa myönnettäessä myöntävä viranomainen on jo selvillä siitä, että se ei tule saamaan rahoja takaisin, lainaa olisi kohdeltava avustuksena. Kuten johdanto-osan 88—90 kappaleessa selitettiin pankeille oli tässä tapauksessa joukkovelkakirjojen oston aikana selvää, että ne eivät saisi Hynixin vaihtovelkakirjojen ostoon käyttämiään rahoja takaisin. Hynixin saama etu ja tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavan tuen määrä on näin ollen sama kuin joukkovelkakirjojen ostohinta eli 1 biljoona Etelä-Korean wonia. Käyttämällä väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 67 ja 108 kappaleissa selitettyjä laskentamenetelmiä tuen määräksi saadaan 5,4 prosenttia.

7. LOKAKUUN 2001 APUPAKETTI, JOKA SISÄLTÄÄ VELAN MUUNTAMISEN OSAKKEIKSI, TOISEN VELKOJEN UUDELLEENJÄRJESTELYN JA 658 MILJARDIN ETELÄ-KOREAN WONIN SUURUISEN UUDEN LAINAN

(99) Väliaikaista tullia koskevan asetuksen julkaisemisen jälkeen Hynix, Korean viranomaiset, KEB, Woori Bank, Chohung Bank, Citibank Seoul ja National Agricultural Cooperation Federation ('NACF') tekivät huomauksia lokakuun 2001 apupaketin alustavista päätelmistä.

(100) Osapuolten huomautukset on lueteltu ja arvioitu jäljempänä. Koska tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavan tuen määrän laskeminen on kuitenkin tärkeää lokakuun 2001 toimenpiteiden kannalta, katsotaan hyödylliseksi selittää kuinka ja mitä periaatteita noudattaen tuen määrä arvioidaan erityisesti ottaen huomioon, että lokakuun 2001 toimenpiteet koskivat taloudellisissa vaikeuksissa olevaa yritystä.

a) **Johdanto**

(101) Väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa lokakuun 2001 toimenpiteitä, eli velan muuntamista osakkeiksi, uutta 658 miljardin Etelä-Korean wonin suuruista lainaa, lainaaikojen jatkamista ja velkojen uudelleenjärjestelyä pidettiin avustuksina. Tämä perustui laskentaohjeiden E jakson b alakohdan v alakohtaan, jossa määrätään, että lainaa on pidettävä avustuksena, jos se annetaan anteeksi tai laiminlyödään. Väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 104—107 kappaleessa pääteltiin alustavasti, että Hynixin taloudellisen tilanteen vuoksi markkinoilla ei ollut saatavissa vastaavaa rahoitusta ja että pankit tiesivät lokakuun 2001 toimenpiteiden aikana, että ne eivät tule saamaan Hynixiin sijoittamiaan/lainaamiaan rahoja takaisin.

(102) Arvioitaessa tuen määrän laskemista tapauksissa, joissa rahoitusta on annettu vaikeuksissa olevalle yritykselle, ensimmäiseksi on tarkasteltava yrityksen luottokelpoisuutta toimenpiteiden aikana. Luottokelpoisuusluokitus on osoitus yrityksen taloudellisesta tilanteesta ja sen kyvystä houkutella sijoittajia tai saada rahoitusta kyseisenä aikana, sillä mahdolliset sijoittajat/luotonantajat perustavat päätöksensä ennen kaikkea riippumattoman kansainvälisen luokituslaitoksen yritykselle antamaan luokitukseen.

(103) On huomattava, että Standard & Poor'sin Hynixille lokakuussa 2001 antama luokitus oli SD — "selective default" eli velanhoito osittain laiminlyöty. Tämä on toiseksi huonoin mahdollinen luokitus, huonoin on "laiminlyönti", joka Standard & Poor'sin kriteereiden mukaan ei ole tulevaisuutta koskeva kuten muut luokitukset, vaan sitä käytetään silloin, kun laiminlyönti on tosiasiassa tapahtunut. SD-luokitusta käytetään yrityksestä, jonka oletetaan laiminlyövän selektiivisesti, toisin sanoen jatkavan tiettyjen velvoitteiden hoitamista mutta laiminlyövän toisia. Sen vuoksi Hynixin luokitus toimenpiteiden aikana oli erittäin hälyttävä sijoittajille/luotonantajille eikä se tukenut päätöstä myöntää Hynixille lisärahoitusta kaupallisilla perusteilla.

(104) Toiseksi olisi tarkasteltava sitä, miten yritys oli aiemmin hoitanut velkansa ja minkä luokituksen asianomaiset lainanantajat olivat sille antaneet. Jos luottoluokitukseltaan edes keskinkertainen yritys pystyy edelleen hoitamaan velkansa suhteessa joihinkin lainanantajiin, ei voida pitää täysin kohtuuttomana sitä, että nämä ottavat sen huomioon omassa yritystä koskevassa luokituksessaan ja pitävät sitä myönteisenä tekijänä arvioidessaan, voidaanko yritykselle mahdollisesti antaa lisää lainaa. Tässä tapauksessa on kuitenkin todettava, että Hynix ei ollut hoitanut olemassa olevia velkojaan vuonna 2001 ja oli lisäksi laiminlyönyt sille tammikuussa 2001 myönnetyn syndikoidun lainan korkojen maksun. Kuten edellä johdanto-osan 88 kappaleessa selostettiin, pankit ilmoittivat tästä laiminlyönnistä jo toukokuussa 2001 mutta päättivät olla ryhtymättä toimenpiteisiin tilanteen korjaamiseksi. Useat pankit korottivat Hynixiin liittyviä luottotappiovarauksiaan jo toukokuussa 2001 ja uudelleen lokakuussa 2001 ennen toimenpiteitä, mikä osoittaa, että lisärahoitus katsottiin jo tuolloin tappioksi. Tämä arvio näkyy asianomaisten pankkien omissa luokituksissa. Lokakuun 2001 toimenpiteisiin osallistuneiden kuuden pankin Hynixiä koskeva luokitus vaihteli "varotoimenpiteitä edellyttävästä" (precautionary) "epävarmaan" (doubtful). Tällainen tilanne ei tue päätöstä myöntää yritykselle lisärahoitusta.

(105) Kolmanneksi olisi tarkasteltava asianomaisen yrityksen yleistä taloudellista tilannetta. Jos yrityksellä on tilapäisiä maksuvalmiusongelmia mutta sen toiminta on muuten terveellä pohjalla, mahdolliset lainanantajat voivat perustellusti ottaa tämän huomioon luottopäätöksiä tehdessään.

(106) Hynixin yleinen taloudellinen tilanne oli ollut kriittinen pitkän aikaa. Vuoden 2000 lopussa Hynixillä oli velkaa yli 9,46 miljardia Yhdysvaltain dollaria. Velan määrä oli lähes kaksi kertaa suurempi kuin yrityksen nettoarvo ja yli neljä kertaa suurempi kuin sen markkina-arvo ([1]). Lokakuussa 2001 Hynixin velat olivat kuusi kertaa suuremmat kuin sen oma pääoma. Myös asianomaiset pankit tunsivat tämän tilanteen. Kuten edellä johdanto-osan 44 kappaleessa selostettiin, KEIC totesi jo marraskuussa 2000, että Hynix oli teknisen maksukyvyttömyyden tilassa. Vastaavia toteamuksia on löydettävissä asianomaisten pankkien sisäisistä raporteista, joissa todetaan Hynixin negatiivinen pääomatilanne ja liiallinen lainanotto.

(107) Niin kutsutun Altmanin Z-tunnuslukumallin mukaan, joka oli erityisesti suunniteltu ennustamaan korealaisten yritysten konkurssien todennäköisyyttä, Hynixin rahoituksen tunnusluvut olivat vuosina 1999—2001 paljon huonommat kuin muiden korealaisten yritysten, jotka lopulta joutuivat lopettamaan toimintansa. Hynixin tunnusluvut ylittivät 700 prosentilla vakavissa taloudellisissa vaikeuksissa olevan yrityksen tason ([2]). Hynixin käyttöpääomasuhde ja maksuvalmiussuhde vastasivat sellaisen yrityksen lukuja, jonka maksuvalmius on täysin riittämätön kattamaan maksuvelvoitteet ([3]). Hynixin

([1]) Hynixin vuoden 2001 liiketoimintasuunnitelma, joka toimitettiin rahoitustarkastuskomissioon 21 päivänä maaliskuuta 2002.
([2]) Saundersin raportti, s. 30—35.
([3]) Saundersin raportti, s. 20—21.

nettovoittomarginaali, kokonaispääoman tuotto ja oman pääoman tuotto olivat negatiivisia lähes joka vuosi vuodesta 1997 lähtien. Vuonna 2000 nettomarginaali oli −24,3 prosenttia ja vuonna 2001 −93,83 prosenttia. Vuosien 1997—1999 aikana yrityksen toiminnastaan saama kassavirta ei yhtenäkään vuonna ollut riittävä kattamaan edes kuudesosaa sen veloista tai koko vieraasta pääomasta.

(108) Lisäksi vuoden 2001 rahoituskirjanpidossa suhtauduttiin varauksella Hynixin mahdolliseen tulevaan taloudelliseen menestymiseen ja todettiin, että yrityksen toiminnan kokonaisvaltainen normalisointi edellyttää jatkuvaa tukea velkojapankeilta siihen asti, kunnes puolijohdetuotteiden myyntihinnat ovat nousseet riittävästi. Nämä seikat osoittavat, että sekä Hynixin aiemmalle että tulevalle toiminalle oli ominaista sen riippuvuus velkojien taloudellisesta tuesta. Hynix oli joutunut tilanteeseen, jossa se ei kyennyt rahoittamaan toimintaansa omista toiminnoistaan saamillaan tuloilla.

(109) Tuen laskentaperusteita arvioitaessa olisi seuraavaksi tarkasteltava sitä, oliko yritykselle mahdollisesti myönnetty muita lainoja kaupallisista lähteistä ja millaisilla ehdoilla. Jos tällaisia lainoja oli myönnetty, niiden ehtoja voitaisiin käyttää vertailuarvona Hynixin kyseisistä toimenpiteistä saaman edun ja siten myös tuen määrän mittaamisessa.

(110) Tässä tapauksessa voidaan todeta, että Hynix ei pystynyt saamaan kaupallisia lainoja vuosina 2000 ja 2001. Se sai yksinomaan Korean viranomaisten myöntämiä, näiden määräyksestä myönnettyjä ja näiden takaamia lainoja. Hynixin suurin velkoja toimenpiteiden toteuttamisajankohtana oli KDB, jonka osuus Hynixin kokonaislainamäärästä joulukuussa 2001 oli 44 prosenttia ([1]).

(111) Hynix oli ennen vuotta 1998 saanut lainoja ranskalaisilta ja japanilaisilta pankeilta, joihin kuuluivat muun muassa Bank of Tokyo, Société Générale ja Crédit Lyonnaise. Mikään niistä ei ole kuitenkaan tämän jälkeen osallistunut Hynixin uudelleenjärjestelyihin. Ulkomaisten pankkien lainasaatavat, Citibank Seoulin myöntämät lainat mukaan lukien, muodostivat vain 5 prosenttia Hynixin kokonaislainamäärästä vuosina 2000—2001 ([2]). Citibankin osuutta arvioidaan jäljempänä johdanto-osan 130—133 kappaleessa.

(112) Ulkomaisten pankkien haluttomuus osallistua uudelleenjärjestelyyn osoittaa, että lisäinvestointeja Hynixiin ei pidetty järkevinä ja taloudellisesti perusteltuina. Huomattakoon, että ulkomaisilta lainanantajilta vuonna 1996 saadusta, Société Généralen järjestämästä syndikoidusta lainasta maksamatta jäänyt 37,5 miljardin Etelä-Korean wonin suuruinen osuus julistettiin laiminlyödyksi ja ristikkäin laiminlyödyksi (cross default) vuonna 2001.

b) **Julkisen viranomaisen antama taloudellinen tuki**

i) *Osapuolten huomautukset*

(113) Sekä Hynix että Korean viranomaiset katsoivat, että lokakuun 2001 toimenpidepakettia ei voida pitää tukena, koska rahoitusta ei myöntänyt Korean valtio. Hynix väitti, että Citibankin ja KEB:n osalta ei ollut esitetty näyttöä siitä, että Korean viranomaiset olisivat käyttäneet vaikutusvaltaansa pankkien pakottamiseksi hyväksymään lokakuun 2001 toimenpiteet. Woori Bankin, Chohung Bankin ja NACF:n osalta Hynix katsoi, että valtion osakkuutta ei pidä sekoittaa valtion määräysvaltaan luottopäätösten teossa. Se väitti myös, että pankit tekivät luottopäätöksensä itsenäisesti kaupallisin perustein.

(114) KEB väitti, että Korean viranomaisilla ei ollut ollut mitään osuutta saneerausohjelmissa sikäli kuin oli kyse KEB:n liiketoimintapäätöksistä. Sen mukaan Korean viranomaisilla ei ole mitään sopimuksiin tai Korean lakiin perustuvia erityisoikeuksia, joiden nojalla ne voisivat joko estää KEB:n liiketoimintapäätökset tai vaikuttaa niihin. KEB:n mukaan sama pätee myös rahoitustarkastuslaitos FSS:ään. FSS:n suositukset KEB:n liiketoiminnan johtamismenetelmien kehittämiseksi olivat pankin mukaan osa FSS:n normaalia pankkilakiin ja pankkitoimintaa koskeviin asetuksiin perustuvaa toimintaa eikä niitä voida pitää sen tai minkään muun rahoitustarkastuksesta vastaavan viranomaisen puuttumisena tai osallistumisena pankin toimintaan.

(115) Woori Bank ilmoitti, että vaikka Korean valtio on sen suurin osakas, sillä ei ole oikeutta osallistua Woori Bankin päätöksentekoprosessiin.

(116) Chohung Bank totesi, että Korean viranomaiset eivät pysty suoraan tai välillisesti vaikuttamaan sen johtamistoimintoihin. Vaikka Korea Deposit Insurance Corporation (KDIC) omistaa merkittävän osan Chohung Bankin osakkeista, pankki väitti olevansa edelleen liikepankki, joka tekee päätöksensä puhtaasti kaupallisin perustein. Pankin mukaan väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa mainittu yhteisymmärryspöytäkirja koski pelkästään Korean viranomaisten vuoden 1997 talouskriisin seurauksena käyttöön ottamia uudelleenjärjestelytoimia.

([1]) Hynixin vuoden 2001 liiketoimintasuunnitelma, joka toimitettiin rahoitustarkastuskomissioon 21 päivänä maaliskuuta 2002.
([2]) Hynixin vuoden 2001 liiketoimintasuunnitelma, joka toimitettiin rahoitustarkastuskomissioon 21 päivänä maaliskuuta 2002.

(117) Hynix ja Chohung Bank väittivät myös, että koska Korean valtio oli merkittävä osakas myös muissa pankeissa (Industrial Bank of Korea (IBK), Seoul Bank, Kwangju Bank ja Kyongam Bank), jotka eivät kuitenkaan osallistuneet lokakuun 2001 toimenpidepakettiin, tämä osoittaa, että Korean viranomaiset eivät olleet puuttuneet yhdenkään asianomaisen pankin liiketoimintapäätöksiin.

(118) NACF totesi, että se oli perustettu maanviljelijöiden taloudellisen, yhteiskunnallisen ja sivistyksellisen aseman sekä elämänlaadun parantamiseksi. Etuoikeutettuna sijoittajana KDIC:llä ei lain mukaan ole oikeutta osallistua NACF:n päätöksentekoon. Näin ollen NACF:n tehtäviin ei kuulu julkisen politiikan mukaisten tavoitteiden toteuttaminen.

(119) Citibank Seoul kiisti kaikenlaiset kytkökset Korean viranomaisiin ja selitti osallistuneensa tarkasteltavina oleviin toimenpiteisiin pelkästään kaupallisten etujensa ajamiseksi.

ii) *Huomautusten arviointi*

(120) Edellä johdanto-osan 10—14 kappaleessa esitettyjen periaatteiden pohjalta pääteltiin alustavasti, että KDB on julkinen toimielin. Muut pankit eivät tutkimuksen mukaan ole julkisia toimielimiä, mutta Korean viranomaisten todettiin velvoittaneen ne toteuttamaan kyseessä olevat toimenpiteet.

(121) Arvioitaessa Korean viranomaisten määräysvaltaa on tärkeää ottaa huomioon se seikka, että Korean valtio oli joidenkin pankkien ainoa osakas tai suurosakas. Valtion, tai muiden osakkaiden, omistusosuus ratkaisee sen, missä määrin ne voivat vaikuttaa yhtiölainsäädännössä ja asianomaisen yrityksen yhtiöjärjestyksessä vahvistettuun päätöksentekoprosessiin. Tältä osin on tärkeää ottaa huomioon marraskuussa 2001 annettu Korean pääministerin päätös nro 408, jossa käsitellään johtovastuuta niissä yrityksissä, joiden osakkaana valtio on. Vaikka päätöksen 6 artiklassa korostetaankin, että on tärkeää antaa näiden yritysten toimia itsenäisesti, siinä kuitenkin annetaan valtiolle viime kädessä mahdollisuus käyttää täysiä osakkaan oikeuksiaan.

(122) Tutkimuksen asiakirja-aineistoon sisältyvät tiedot osoittavat myös, että valtio voi enemmistöosakkaana nimittää rahoituslaitosten johtajia. Tämän nojalla Korean viranomaiset nimittävät säännöllisesti toimitusjohtajia ja muita pankkien johtoon kuuluvia henkilöitä tai vaikuttavat näiden valintaan ([1]). Äänivaltansa turvin Korean valtiolla on siten mahdollisuus vaikuttaa toimintaan KEB:ssä, Woori Bankissa ja Chohung Bankissa, joiden suurin osakas se on. Tutkimusaineiston tiedot osoittavat esimerkiksi, että valtio vaikutti päätökseen vaihtaa KEB:n toimitusjohtaja sen jälkeen, kun Hynixin ja tiettyjen luottokorttiyhtiöiden tapauksessa oli saatu huonoja tuloksia ([2]).

(123) Lisäksi olisi huomattava, että Korean valtion omistusosuudet eivät olleet väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa ainoa näyttö valtion määräysvallasta. Väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 88—98 kappaleessa käytiin kunkin pankin osalta perusteellisesti läpi ne syyt, joiden vuoksi Korean viranomaisten todettiin käyttäneen vaikutusvaltaansa lokakuun 2001 toimenpiteistä päätettäessä. Väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa esitetyt päätelmät saavat nyt lisäksi vahvistusta lisätiedoista, joista osa on saatu väliaikaisten toimenpiteiden julkaisemisen jälkeen.

(124) Kuten edellä johdanto-osan 32, 42 ja 43 kappaleessa selitettiin, tutkimuksen aineistoon sisältyy todisteita siitä, että Korean viranomaiset antoivat rahoituslaitoksille suoraan ohjeita joidenkin tarkasteltavana olevien toimenpiteiden suhteen. Näiden tietojen mukaan myös FSS osallistui toimenpiteisiin. Käytettävissä olevat tiedot osoittavat myös, että Korean viranomaiset painostivat kyseisiä laitoksia osallistumaan joihinkin toimenpiteistä uhkaamalla hankaloittaa niiden toimintaa ([3]). Huomattakoon, että komissio tiedusteli sekä Korean viranomaisilta että asianomaisilta pankeilta useaan kertaan, esiintyikö tällaista asioihin puuttumista, mutta kaikki osapuolet kiistivät johdonmukaisesti, että valtio olisi millään tavoin puuttunut kyseessä oleviin toimenpiteisiin.

(125) Korean varapääministeri ilmoitti 3 päivänä elokuuta 2001, vähän ennen lokakuun 2001 toimenpiteitä, Newspaper and Broadcast Editors Association -järjestön järjestämässä seminaarissa, että jos velkojat eivät pystyisi ratkaisemaan Hynix-ongelmaa, valtio tekisi asiassa pikaisen päätöksen. Jos velkojat eivät pystyisi tekemään päätöstä lisärahoituksen myöntämisestä Hynixille, rahoitusalan viranomaisten olisi päätettävä asiasta.

([1]) Yksityisten talousasiantuntijoiden tarkastusraportti, kokous 1, s. 2; kokous 2, s. 6; kokous 4, s. 9; kokous 5, s. 11.

([2]) Yksityisten talousasiantuntijoiden tarkastusraportti, kokous 1, s. 2; kokous 2, s. 6; kokous 4, s. 9.

([3]) KorAmin velvoittamisesta osallistumaan vaihtovelkakirjojen ostoon kesäkuussa 2001 kertoo Korea Times 21 päivänä kesäkuuta 2001; Korea First Bankin velvoittamisesta osallistumaan KDB:n debentuuriohjelmaan kertoo Far Eastern Economic Review 15 päivänä helmikuuta 2001.

(126) KEB:n väitteestä, jonka mukaan Korean viranomaisilla ei ole mitään lakisääteistä tai sopimuksiin perustuvaa oikeutta vaikuttaa sen liiketoimintapäätöksiin, on todettava, että väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa esitetyt päätelmät Korean viranomaisten määräysvallasta eivät perustuneet tällaisiin sopimusperusteisiin tai lakisääteisiin oikeuksiin. Päätelmissä pyrittiin tältä osin näyttämään, miten Korean viranomaiset pystyivät ohjaamaan KEB:n toimintaa hienovaraisemmin, esimerkiksi suurosakkaan asemaansa hyödyntämällä. Lisäksi asiasta esitetyt alustavat päätelmät saavat vahvistusta uusista, väliaikaista tullia koskevan asetuksen julkaisemisen jälkeen saaduista todisteista, joiden mukaan Korean hallituksen ministerit antoivat KEB:lle ohjeita tietyistä tarkasteltavina olevista toimenpiteistä (ks. johdanto-osan 32, 42 ja 43 kappale).

(127) Väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen saadut tiedot rahoitustarkastusviranomaisten FSS:n ja FSC:n osuudesta osoittavat myös, että FSS oli mukana päättämässä Hynixiä koskevista rahoitustoimenpiteistä; tämä käy ilmi esimerkiksi edellä johdanto-osan 126 kappaleessa tarkoitetusta ministerien kirjeestä KEB:lle. Siltä osin kuin on kyse FSS:n/FSC:n valvontatehtävistä suhteessa KEB:n meneillään olleeseen uudelleenjärjestelyyn, voidaan todeta, että tutkimusaineistoon sisältyvien todisteiden mukaan FSC hyväksyi KEB:n lainauslimiitin korottamisen, vaikka saneeraussuunnitelmassa vaadittiin Hynixiin liittyvien kohtuuttomien luottoriskien vähentämistä. Merkittävä osa Hynixin velan muuntamisesta osakkeiksi on lisäksi jätetty pois KEB:n rahoituskirjanpitoon sisältyvistä ongelmalainojen tappiolaskelmista. Näin ollen KEB:n väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdosta esittämät huomautukset eivät ole tarjonneet sellaista uutta merkittävää näyttöä, jonka vuoksi väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 90 ja 91 kappaleessa esitettyä arviota olisi muutettava. Tästä syystä kyseiset päätelmät voidaan vahvistaa.

(128) NACF:n osalta väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 96—98 kappaleessa selostettiin ne syyt, joiden perusteella pääteltiin alustavasti, että Korean viranomaiset velvoittivat NACF:n osallistumaan lokakuun 2001 toimenpiteisiin. Vaikka NACF on selvästi osuuskunta, sen osuustoiminnallisena tavoitteena oleva maanviljelijöiden taloudellisen, yhteiskunnallisen ja sivistyksellisen aseman sekä elämänlaadun parantaminen on samalla myös maatalouden tukemiseen tähtäävä talouspoliittinen tavoite. On lisäksi huomattava, että NACF:n hallinnoinnista vastaavat yhdessä talous- ja valtiovarainministeriö ja maatalous- ja metsäministeriö. Sillä on maatalouspoliittisena pankkina sellaisia erityistehtäviä kuin Korean maatalouspolitiikan toteuttaminen ja valtion tuen ohjaaminen maatalousalalle. Elokuussa 1999 annetussa uudessa maatalousosuuskuntalaissa säädetään tarvittaessa myönnettävistä valtion avustuksista/tuista (9 artikla), valtion mahdollisuudesta sijoittaa NACF:n omaan pääomaan (147—151 artikla) ja NACF:n oikeudesta laskea liikkeeseen maatalouden rahoitukseen tarkoitettu joukkovelkakirjalaina, joka valtion on taattava (153—156 artikla). NACF luokitteli Hynixin luottokelpoisuuden toimenpiteiden toteuttamisaikaan luokkaan 8 ([1]), mikä ei oikeuttanut lisärahoituksen myöntämiseen yritykselle. NACF:n väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdosta esittämät huomautukset eivät ole tarjonneet sellaista uutta merkittävää näyttöä, jonka vuoksi väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 96—98 kappaleessa esitettyä arviota olisi muutettava. Tästä syystä kyseiset päätelmät voidaan vahvistaa.

(129) Woori Bankista ja Chohung Bankista ([2]) voidaan todeta, että väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 88 ja 89 kappaleessa selostettiin ne syyt, joiden perusteella pääteltiin alustavasti, että Korean viranomaiset velvoittivat ne osallistumaan lokakuun 2001 toimenpiteisiin ([3]). Nämä päätelmät saavat vahvistusta väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen saaduista tiedoista, joihin viitataan edellä johdanto-osan 91—94 ja 124—125 kappaleessa. Woori Bank ja Chohung Bank eivät ole huomautuksissaan esittäneet sellaista uutta näyttöä, jonka perusteella väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 88 ja 89 kappaleessa esitettyjä komission päätelmiä olisi syytä muuttaa. Tästä syystä kyseiset päätelmät voidaan vahvistaa.

(130) Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 93 ja 95 kappaleessa selostetaan, Citibank ei toiminut täysimääräisesti yhteistyössä tässä tutkimuksessa. Tässä tilanteessa päätelmät pankin osallistumisesta Hynixiä koskevaan rahoituspakettiin on tehty perusasetuksen 28 artiklan mukaisesti eli käytettävissä olevien tietojen perusteella.

(131) Citibankin yhteistyöhaluttomuus esti luotettavien tietojen saamisen siitä, mitkä tarkalleen ottaen olivat sen tehtävät ja käytännöt suhteessa Hynixin tukemiseksi toteutettuun rahoituspakettiin, ja näin ollen siitä, mikä oli sen asema lainanantajana tässä tutkimuksessa. Niinpä Citibankin vakuutteluja siitä, että se ei toiminut Korean viranomaisten määräysten mukaisesti, ei voitu tarkistaa asianmukaisen kyselyvastauksen ja myöhemmän tarkastus-

([1]) Asteikolla 1—10.

([2]) Korean valtio omisti 100 prosenttia Woori Bankista ja 80 prosenttia Chohung Bankista.

([3]) Olisi myös huomattava, että Woori Bankin sisäisessä asiakirjassa, jossa suositeltiin lokakuun 2001 toimenpiteisiin osallistumista, todetaan seuraavaa: "Jos Hynix joutuu selvitystilaan tai puretaan, vaikutukset kansantalouteen ovat valtavat. Yrityksen osuus kokonaisviennistä on 4 prosenttia ja sillä on yhdessä varhaisemman ja korkeamman jalostusasteen yritystensä kanssa 150 000 työntekijää." Tämä osoittaa, että yleiseen etuun liittyvät näkökohdat otettiin huomioon.

käynnin keinoin. Sama koskee Citibankin lainakäytäntöjä. Olisi myös huomattava, että Citibankin kieltäytyminen yhteistyöstä hankaloitti merkittävästi tutkimusta sekä sen omien lainanantoon liittyvien tehtävien tarkan määrittämisen osalta että siltä osin kuin oli kyse sen tehtävistä Hynixin rahoituskonsulttina. Koska Citibank ei toiminut yhteistyössä tutkimuksessa, sen todellinen asema suhteessa Hynixiin sekä sen ja Korean viranomaisten suhteen luonne ja intensiivisyys jäivät selvittämättä. Yhteistyössä toimimisen ja tarkastuskäyntien tärkeys käy ilmi siitä, että joidenkin tähän tapaukseen liittyvien muiden pankkien osalta juuri yhteistyössä toimiminen ja tarkastukset edesauttoivat lopullisten päätelmien tekemistä niiden, Hynixin ja Korean viranomaisten välisistä suhteista. Muiden osapuolten antamien tietojen ansiosta tutkimuksessa voitiin kuitenkin päätellä, että Citibank oli keskeinen vaikuttaja Korean viranomaisten, Hynixin ja muiden tapauksen osapuolten välisissä keskusteluissa. Hynix totesikin, että Citibankin ei pidä toimia yhteistyössä tutkimuksessa, koska se saattaisi tällöin paljastaa Hynixin kustannuksiin, rahoitukseen tai tilinpitoon liittyviä tietoja. Muistettakoon, että Hynix oli tuolloin, pankkien kautta, pääosin Korean valtion omistuksessa.

(132) Näissä oloissa lopulliset päätelmät oli tehtävä käytettävissä olevien tietojen perusteella arvioitaessa, onko Citibank lainoja myöntäessään toiminut Korean viranomaisten velvoittamana ja vastaako Hynixin saama etu Citibankin sille myöntämän taloudellisen tuen täyttä määrää. Tältä osin on kiistatonta, että toisin kuin muista näihin toimenpiteisiin osallistuneista pankeista Citibankista tuli Hynixin velkojapankki ensimmäisen kerran vasta tammikuussa 2001, jolloin Hynixin taloudellinen tilanne oli jo niin heikko, että mikään muu uusi pankki ei enää halunnut rahoittaa sitä. Citibankin oma luokitus Hynixille oli lokakuussa 2001 D (doubtful eli ”epävarma”). Tästä huolimatta Citibank myönsi Hynixille rahoitusta. Citibankia pyydettiin selittämään yleisen lainapolitiikkansa perusteita ja kertomaan, onko sillä tapana myöntää rahoitusta epävarmaksi sijoituskohteeksi luokitteluille yrityksille. Kuten jo todettiin, Citibank ei toimittanut sellaisia tarkkoja tietoja, joista olisi selvinnyt, miksi se osallistui tutkimuksen kohteena oleviin toimenpiteisiin.

(133) Korean viranomaisten määräysvallan osalta voidaan todeta, että tutkimusaineiston tietojen mukaan Korean viranomaisten, Hynixin ja Citibankin välillä oli merkittäviä yhteyksiä. Korean viranomaisten ja Citibankin tapauksessa nämä ulottuivat tutkittuja lainoja pidemmälle. Tällaisia yhteyksiä voidaan tulkita kahdella tavalla. Ne voivat olla joko merkki siitä, että Citibankilla oli kaupalliset syyt myöntää rahoitusta Hynixille, tai kuten yksi tapauksen osapuolista väitti, osoitus siitä, että Korean viranomaisilla oli mahdollisuus vaikuttaa sen päätöksentekoon. Koska Citibank kieltäytyi yhteistyöstä, tutkimuksessa ei voitu selvittää, toimiko se pakon edessä vai tavanomaista liiketapaansa noudattaen. Tältä osin olisi muistettava, että yhteistyöstä kieltäytyminen johtui siitä, että näin haluttiin estää pääsy Hynixin kustannuksia, rahoitusta ja tilinpitoa koskeviin tietoihin. Koska muuta selitystä ei ole tarjolla, tämä voidaan tulkita osoitukseksi siitä, että kyseinen Citibankin hallussa oleva aineisto sisältää tietoja, joista käy ilmi, että myönnetylle rahoitukselle ei ollut kaupallisia perusteita vaan että se myönnettiin Korean viranomaisten määräyksestä. Tämä syy mainitaan myös valituksessa. Kuten lisäksi väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 94 kappaleessa selostettiin, Citibankilla on ollut epätavallisen läheinen ja symbioottinen suhde Korean viranomaisiin vuodesta 1967, jolloin se sai luvan toimia Koreassa. Siitä osoituksena oli pankin tuki Korean valtion pyrkiessä pääsemään irti vuoden 1997 talouskriisistä. Citibank johti Korean yhteensä 21,75 miljardin Yhdysvaltain dollarin suuruisen pankkivelan uudelleenjärjestelyä ja saattoi sen onnistuneesti päätökseen vuonna 1998. Lisäksi Citibank auttoi Korean valtiota ja sitä lähellä olevia laitoksia saamaan rahoitusta pääomamarkkinoilta Korean talouskriisin aikana takaamalla onnistuneesti 4 miljardin Yhdysvaltain dollarin arvoisen maailmanlaajuisen joukkovelkakirjalainan liikkeeseenlaskun. Kaikki nämä seikat osoittavat, että Citibankilla on erittäin tiivis suhde Korean viranomaisiin. Kun otetaan huomioon nämä seikat ja Citibankin kieltäytyminen toimittamasta hallussaan olevia tietoja sekä se, että muuta todennettavissa olevaa näyttöä ei ole saatavissa, on perusasetuksen 28 artiklan 6 kohdan mukaisesti pääteltävä, että Korean viranomaiset puuttuivat asiaan ja velvoittivat Citibankin myöntämään kyseisen rahoituksen.

(134) Väitteestä, jonka mukaan kaikki pankit, joissa Korean valtiolla oli merkittävä omistusosuus, eivät osallistuneet lokakuun 2001 toimenpiteisiin ja tämä olisi osoitus siitä, että valtio ei ohjannut niiden päätöksentekoa, on todettava, että Kwangju Bank ja Kyongam Bank olivat toimenpiteiden toteuttamisen aikaan yhdistymässä Woori Financial Holding -yhtiöön. Koska Woori Bank oli jo yksi suurimmista velkojapankeista lokakuun 2001 uudelleenjärjestelyssä, on ymmärrettävää, että Kwangju Bankin ja Kyongam Bankin ei ollut tarpeen osallistua toimenpiteisiin erikseen. Sama koskee Seoul Bankia, jonka myymistä Hana Bankille Korean viranomaiset suunnittelivat Kansainvälisen valuuttarahaston (IMF) asiaa koskevien suositusten mukaisesti. Tätä myyntiä valmisteltaessa katsottiin, että riskilainojen osuuden kasvu Seoul Bankin tileissä ei olisi eduksi.

(135) IBK:sta voidaan todeta, että se on erikoispankki, jonka tehtävänä on edistää pienten ja keskisuurten yritysten kehitystä. Sen toimintaa takaa Korean valtio. Jos IBK olisi myöntänyt lisälainaa Hynixille, se olisi toiminut selvästi toimeksiantonsa vastaisesti, mitä olisi ollut erittäin vaikea perustella. Myöntäessään Hynixille D/A-rahoitusta ja osallistuessaan vaihtovelkakirjojen ostoon IBK oli jo rikkonut toimeksiantoaan, eikä lisälainan myöntäminen vaikeuksissa olevalle suuryritykselle olisi vastannut sen poliittisia tavoitteita.

c) **Toimenpiteistä saatu etu**

(136) KEB, Woori Bank, Chohung Bank, NACF ja Citibank Seoul väittivät kaikki osallistuneensa lokakuun 2001 toimenpidepakettiin, koska ne halusivat varmistaa Hynixille jo myönnettyjen lainojen mahdollisimman laajan takaisinmaksun. Ne olivat sitä mieltä, että Hynixin arvo toimivana yrityksenä oli suurempi kuin sen välitön realisointiarvo. Ne väittivät päättäneensä lokakuun 2001 toimenpidepakettiin osallistumisesta Hynixin luottokelpoisuutta koskevan arviointinsa ja ulkopuolisten konsulttien analyysien perusteella. Olisi kuitenkin huomattava, että Hynix kieltäytyi toimittamasta jäljennöstä realisointiarvoaan koskevasta määrityksestä sillä perusteella, että se on luottamuksellinen. Näin ollen sen objektiivinen arviointi ei ole ollut mahdollista, minkä vuoksi lopulliset päätelmät on tältä osin tehty perusasetuksen 28 artiklan mukaisesti.

(137) Voidaan myös todeta, että näiden pankkien päätös osallistua toimenpiteisiin on ristiriidassa niiden oman Hynixin taloudellista tilannetta koskevan arvion ja erityisesti niiden sille antaman luottoluokituksen kanssa. Kyseisten pankkien Hynixille toimenpiteiden toteuttamisen aikaan antama luokitus vaihteli ”varotoimenpiteitä edellyttävästä” (precautionary) ”epävarmaan” (doubtful). Mitään tyydyttävää selitystä ei ole annettu sille, miksi pankit päättivät jatkaa Hynixin rahoittamista sen erittäin kriittisestä tilanteesta huolimatta.

(138) Markkinaperiaattein toimivien riippumattomien pankkien on osakkeenomistajiensa asettamien ehtojen mukaisesti arvioitava myönnettävien lainojen todennäköisyys tulla maksetuiksi takaisin ja tehtävä lainapäätöksensä tämän pohjalta. Niiden on noudatettava objektiivisia arviointiperusteita lainoja myöntäessään ja ne ovat tilivelvollisia osakkeenomistajille tappioista, joita mahdollisesti syntyy, kuten kävi Hynixin lainojen tapauksessa. Pankkien osallistumista lokakuun 2001 toimenpiteisiin voidaan näin ollen selittää vain sillä, että asiassa päätöksiä tehneet olivat suojassa näiltä seurauksilta, koska Korean valtio oli pankkien suurosakas ja valvoi tosiasiassa niiden lainapäätöksiä. Olisi lisäksi huomattava, että väitettä, jonka mukaan lainanantoa suurissa veloissa olevalle yritykselle kannatti jatkaa, on erityisen vaikea perustella, kun otetaan huomioon, että pankit samanaikaisesti muunsivat velkaa osakkeiksi, myönsivät uutta rahoitusta ja korottivat Hynixin lainoihin liittyviä tappiovarauksiaan. Tämä johtui niiden kokemuksista vuonna 2001, jolloin Hynix ei pystynyt hoitamaan velkojensa korkoja ja lyhennyksiä, kuten edellä johdantoosan 88 kappaleessa selostettiin. Tämä osoittaa selvästi, että pankit tiesivät, etteivät saisi rahojaan takaisin, mutta myönsivät silti lisää lainaa. Tämä menettely on ristiriidassa kaupallisiin näkökohtiin perustuvien lainakäytäntöjen kanssa.

(139) Hynix ja Korean viranomaiset väittivät, että Hynixin luottoluokitus SD (velanhoito osittain laiminlyöty) johtui pelkästään saneerausohjelmasta eikä pankkien olisi pitänyt ottaa sitä huomioon.

(140) Tällä väitteellä ei näytä olevan mitään perusteita. On kohtuutonta väittää, että yrityksen luottoluokitus ei olisi ratkaiseva tekijä mahdollisten sijoittajien näkökulmasta. Lisäksi itse luokitus on tärkeämpi kuin siihen johtaneet syyt. Yritykseen sijoittamista harkitseva varmistaa aina sen luokituksen. Hynixin soveltaman logiikan mukaan sen luottoluokituksen olisi lisäksi pitänyt nousta sen jälkeen, kun lokakuun 2001 saneeraustoimenpiteet oli toteutettu. Näin ei kuitenkaan käynyt vaan Hynix pysyi SD-luokassa. Luokitus on sama vielä nytkin. Luokituslaitokset selvästikin tarkastelivat Hynixin tilannetta kokonaisuutena, ja markkinaehdoilla toimivat sijoittavat olisivat ottaneet (ja niiden olisi pitänyt ottaa) huomioon se luottokelpoisuusluokitus, joka oli Hynixin osalta voimassa lokakuun 2001 toimenpiteiden toteuttamisen aikaan.

d) **Tuen laskeminen**

i) *Osapuolten huomautukset ja niiden arviointi*

(141) Hynix otti huomautuksissaan esille viisi tuen laskemiseen liittyvää seikkaa. Se väitti ensinnäkin, että velan muuntamista osakkeiksi ei pitäisi ottaa huomioon tukilaskelmissa. Se huomautti lisäksi, että 2,994 biljoonan Etelä-Korean wonin suuruiseen osakkeiksi muunnettuun velkamäärään sisältyivät kaikkien viidentoista pankin lainat eivätkä pelkästään niiden kuuden pankin lainat, joiden todettiin myöntäneen tukea. Tämän vuoksi niiden pankkien osuus, jotka eivät olleet myöntäneet tukea, olisi vähennettävä osakkeiksi muunnetun velan kokonaismäärästä. Tästä seikasta huomauttivat myös Korean viranomaiset ja Shinhan Bank.

(142) Asian tarkistamisen jälkeen voitiin todeta, että niiden pankkien osuus, jotka eivät osallistuneet ensimmäisen vaihtoehdon mukaisiin toimenpiteisiin, olisi todellakin vähennettävä kokonaismäärästä. Tutkimusaineiston tietojen mukaan vähennettävä määrä on 511 miljardia Etelä-Korean wonia. Tueksi katsottava velan muuntaminen osakkeiksi on näin ollen korjauksen jälkeen yhteensä 2,483 biljoonaa Etelä-Korean wonia.

(143) Toiseksi Hynix totesi, että laina-aikojen pidentämisen ja korkojen alentamisen arvo (1,586 biljoonaa Etelä-Korean wonia) on virheellinen, koska siihen sisältyy väitetty velkojen anteeksianto ja korkojen alentaminen myös niiden pankkien osalta, joiden ei todettu myöntäneen tukea. Näiden pankkien osuus olisi tämän vuoksi vähennettävä kokonaismäärästä. Tästä seikasta huomautti myös Shinhan Bank.

(144) Tuen laskemisessa on tältä osin tapahtunut virhe. Tutkimusaineistoon sisältyvien tietojen mukaan laina-aikojen pidentämisen kohteena olleiden lainojen arvo oli 1,825 biljoonaa Etelä-Korean wonia.

(145) Kolmas Hynixin esille ottama seikka koski tuen kohdentamismenetelmää, jota se väitti virheelliseksi. Koska lokakuun 2001 toimenpidepaketti koski vain vuoden 2001 kolmea viimeistä kuukautta, tämä olisi yrityksen mukaan pitänyt ottaa huomioon jaettaessa saatua etua pidemmälle ajanjaksolle.

(146) Hynixille lokakuun 2001 toimenpidepaketin yhteydessä annettu tuki oli kertaluonteinen. Tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavan tuen määrä laskettiin perusasetuksen 7 artiklan 3 kohdan mukaisesti jakamalla tuen määrä ajanjaksolle, joka vastaa käyttöomaisuuden tavanomaista käyttöikää kyseisellä tuotannonalalla Laskentaohjeiden F jakson a kohdan ii alakohdan mukaan tämä jakaminen tehdään tasapoistomenetelmää käyttäen, jolloin kullekin vuodelle, joista yksi on tutkimusajanjakso, kohdistetaan samansuuruiset erät tukea.

(147) Hynixin esittämä menetelmä ei ole kohtuullinen, sillä sen käyttö johtaisi tuesta saadun edun keinotekoiseen vähenemiseen. Jos tuen määrä jaettaisiin lokakuusta 2001 alkavalle ajanjaksolle, tulli olisi voimassa pidemmän aikaa kuin jos se laskettaisiin laskentaohjeissa esitettyä tavanomaista menetelmää käyttäen eli tutkimusajanjakson alusta lukien. Hynixin tarkoittama menetelmä johtaisi myös tilanteeseen, jossa jokaisella tutkimusajanjakson aikana myönnetyllä kertaluonteiselle tuella olisi oma yksilöllinen tasoitustullijaksonsa. Tällaista olisi mahdotonta panna täytäntöön. Lisäksi jos osoittaja eli tuki koskisi vain kolmea kuukautta, nimittäjää eli tuen vastaanottajan liikevaihtoa olisi pienennettävä vastaavasti niin, että se kattaisi saman ajanjakson. Kun otetaan huomioon, että vuoden 2001 viimeisen neljänneksen myynti oli arvoltaan vähäistä, tuen määrä arvo-osuutena ilmaistuna saattaisi tässä tapauksessa jopa kasvaa. Näistä syistä voidaan todeta, että väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa käytetyn kohdentamismenetelmän muuttamiselle ei ole perusteita. Tämän vuoksi väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 108 kappaleessa esitetyt päätelmät tuen jakamisesta pidemmälle ajanjaksolle laskentaohjeiden mukaisesti voidaan vahvistaa.

(148) Neljäntenä kohtana Hynix väitti, että tuen määrään lisätty korko oli laskettu väärin. Korko olisi pitänyt lisätä vain vuoden 2001 kolmen viimeisen kuukauden (lokakuun ja joulukuun välisen ajan) osalta, koska kyseinen ajanjakso oli se, jona etu oli Hynixin käytettävissä.

(149) Edellä johdanto-osan 147 kappaleessa esitetyt perustelut, joilla torjuttiin tuen jakamiseen usealle vuodelle liittyvä Hynixin väite, pätevät myös tämän väitteen osalta. Tasapoistoihin perustuvaa kohdentamismenetelmää käytettäessä kaikista tutkimusajanjakson aikana myönnetyistä kertaluonteisista tuista saatu etu jaetaan tasan kohdentamisajanjaksoon kuuluville vuosille. Tähän määrään lisätään vuotuinen markkinakorko laskentaohjeiden F jakso a alakohdan ii alakohdan mukaisesti, jotta korko määräytyisi samalla tavoin kaikissa tapauksissa. Koska tuki jaetaan kyseessä olevalle ajanjaksolle tasasuuruisina erinä, koron suhteen noudatetaan samaa menetelmää siten, että kullekin jakamisen tuloksena saadulle tukierälle lasketaan samanlainen korko. Ongelmat, joita mahdollisesti liittyy siihen, missä vaiheessa tutkimusajanjaksoa avustus myönnettiin, tulevat huomioon otetuiksi siten, että tuen määrä määritetään jakamalla tuki koko vuoden myynnille. Näistä syistä voidaan todeta, että väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa käytetyn koronlaskumenetelmän muuttamiselle ei ole perusteita. Tämän vuoksi väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 108 kappaleessa esitetyt päätelmät koron laskemisesta laskentaohjeiden mukaisesti voidaan vahvistaa.

(150) Tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavien tukien määrän osalta Hynix väitti, että tukimäärät pitäisi jakaa Hynixin konserniliikevaihdolle eikä Hynix Semiconductor Inc:n liikevaihdolle, koska niistä hyötyivät sekä Hynix että kaikki sen tytäryhtiöt.

(151) Euroopan yhteisön käytäntönä tukien vastaisissa tutkimuksissa on jakaa tuet tutkimuksen kohteena olevan yrityksen liikevaihdolle. Yritys määritellään erilliseksi laskentakokonaisuudeksi. Tämä on tärkeää, koska tutkimuksen kohteena ovat viejämaassa tietylle tuotteelle tai tietyille tuotteille myönnetyt tuet. Tutkimuksen suorittavat viranomaiset tarkastelevat ja tarkistavat vain tähän tuotteeseen liittyviä tietoja viejämaassa. Euroopan yhteisö ei pidä konserniliikevaihtoa sopivana perustana, koska se ei liity tarkasteltavana olevaan tuotteeseen ja käsittää usein myös viejämaan ulkopuolella sijaitsevia tytäryhtiöitä, joiden toimintaa ei ole tutkittu. Huomattakoon, että tässä tapauksessa kaikki konserniliikevaihtoon sisältyvät Hynixin tytäryhtiöt sijaitsevat Korean tasavallan ulkopuolella.

(152) Näistä syistä tuen määrä jaetaan Hynixin liikevaihdolle ja väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 67 ja 108 kappaleessa tältä osin esitetyt päätelmät vahvistetaan.

ii) *Lopulliset päätelmät lokakuun 2001 toimenpiteillä annetun tuen laskemisesta*

Uusi laina

(153) Väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 105 kappaleessa pääteltiin alustavasti, että Hynixille myönnetty 658 miljardin Etelä-Korean wonin suuruinen laina oli laskentaohjeiden E jakson b alakohdan v alakohdan mukainen avustus, koska lainanantajat eivät lainaa myöntäessään odottaneet, että se maksettaisiin takaisin. Hynixin luottoluokitus oli lokakuussa 2001 SD (selective default) ja sen tiedettiin laiminlyöneen velkojensa hoidon vuonna 2001, minkä lisäksi sen velat olivat kuusi kertaa suuremmat kuin sen oma pääoma. Perusasetuksen 6 artiklan b alakohdassa tarkoitettuja vaihtoehtoisia rahoituslähteitä ei ollut markkinoilla tarjolla eikä Hynix ollut menettelyn aikana missään vaiheessa edes viitannut tähän mahdollisuuteen. Näissä oloissa asianomaisten pankkien on täytynyt tietää, etteivät ne saisi rahojaan takaisin. Hynixin saama etu ja tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavan tuen määrä on näin ollen sama kuin lainan määrä eli 658 miljardia Etelä-Korean wonia. Väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 105 kappaleessa esitetty päätelmä tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavan tuen määrästä voidaan tästä syystä vahvistaa.

Jäljellä olevien lainojen laina-aikojen pidentäminen ja korkojen alentaminen

(154) Arvioitaessa sitä etua ja tuen määrää, jonka Hynix sai velkojen uudelleenjärjestelystä ja laina-aikojen pidentämisestä, on ensinnäkin huomattava, että tutkimusaineiston tietojen mukaan velan uudelleenjärjestelyt katsotaan Koreassa uusiksi lainoiksi. Tilannetta olisi siten arvioitava samalla tavoin kuin uuden lainan tapauksessa. Tällöin ratkaisevia tekijöitä olisivat asianomaisen yrityksen taloudellinen tilanne ja tiedot siitä, miten se on aiemmin hoitanut maksunsa. Jos pankki tiesi laina-aikaa pidentäessään, että se ei laina-ajan pidennyksestä huolimatta saisi perittyä lainaa takaisin, kyseistä lainaa pidettäisiin avustuksena samalla tavoin kuin uutta lainaa vastaavassa tilanteessa.

(155) Tässä tapauksessa laina-aikoja pidennettiin kolmella vuodella. Kuten edellä johdanto-osan 107 kappaleessa selostettiin, Hynixin tilanne lokakuussa 2001 oli niin hälyttävä, että yhdelläkään lainaa myöntäneistä pankeista ei ollut syytä uskoa, että ne koskaan saisivat rahojaan takaisin. Koska Hynixin tilanne oli näin kriittinen, laina-aikojen pidennyksen rinnastaminen avustukseen näyttää olevan sopivin menetelmä tuen määrän laskemiseksi.

(156) Toinen mahdollisuus olisi laskea tuen määrä vertaamalla yrityksen pidennetyltä luottoajalta tosiasiassa maksamaa korkoa siihen korkoon, joka sen oikeastaan pitäisi maksaa laina-aikaa pidennettäessä. Yleensä korkoa nostetaan aina, jos laina-aikaa pidennetään. Tämä kuvastaa lainanantajan kasvanutta riskiä ja sitä, että sen on saatava korvaus laina-ajan pidentämisestä. Tätä menetelmää ei kuitenkaan voida käyttää tässä tapauksessa, koska vakavissa vaikeuksissa olevilta yrityksiltä perittävää korkoa varten ei ole olemassa luotettavaa vertailuarvoa markkinoilla: lainanantaja voi periä haluamaansa korkoa, jos se päättää jatkaa tällaisen lainansaajan laina-aikaa sen sijaan, että vaatisi erääntyneen saatavansa maksamista. Jopa ääretöntä korkoa voidaan käyttää.

(157) Tässä tapauksessa kaikkien pidennettyjen lainojen korko alennettiin 6 prosenttiin. Tämä on erittäin alhainen korko, varsinkin kun otetaan huomioon, että Hynixille tammikuussa 2001, jolloin sen luottoluokitus oli BBB–, myönnetyn syndikoidun lainan korko oli lähes 13 prosenttia. Ottaen huomioon, että Hynixin luokitus oli lokakuussa 2001 SD ja että liikepankkien tavanomaisena käytäntönä on nostaa korkoa laina-ajan pidennyksen yhteydessä, voidaan päätellä, että tavanomainen kaupallinen lainanantaja olisi hyvin saattanut käyttää ääretöntä korkoa, jos olisi ylipäänsä harkinnut laina-ajan pidentämistä näissä oloissa. Hynix ei olisi pystynyt maksamaan tällaista korkoa. Koska kaikki käytettävissä olevat tiedot osoittavat, että Hynix ei olisi voinut saada markkinoilta muuta rahoitusta kuin lokakuun 2001 toimenpiteillä varmistettu rahoitus, laina-ajan pidennyksen kohteena olevien lainojen kokonaismäärää, joka on 1,825 biljoonaa Etelä-Korean wonia, pidetään perusasetuksen 6 artiklan b alakohdan ja laskentaohjeiden E jakson b alakohdan v alakohdan mukaisena avustuksena. Hynixin saama etu ja tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavan tuen määrä on näin ollen sama kuin pidennettyjen lainojen määrä eli 1,825 biljoonaa Etelä-Korean wonia.

(158) Näiden päätelmien paikkansapitävyys kävi ilmi siitä, mitä tapahtui tutkimusajanjakson jälkeen vuonna 2002. Chohung Bank teki kesäkuussa 2002 tappiovarauksia, jotka vastasivat 80 prosenttia sen lainoista Hynixille, ja suunnitteli täyden tappiovarauksen tekemistä Hynix-lainojen osalta vuoden 2002 loppuun mennessä ([1]). Myös muut Hynixin velkojapankit korottivat luottotappiovarauksiaan 80 prosentista 100 prosenttiin Hynixin maksamattomista lainoista, mikä osoittaa selvästi, että Hynixille myönnettyjä lainoja pidettiin mahdottomina periä takaisin ([2]). Hynixin pelastamiseksi ryhdyttiin uudelleen toimenpiteisiin joulukuussa 2002 eli vain vähän yli vuosi lokakuun 2001 toimenpiteiden jälkeen, mikä osoitti nämä ennustukset oikeiksi. Velkaa muunnettiin osakkeiksi vielä 1,9 biljoonan Etelä-Korean wonin arvosta joulukuussa 2002. Voidaan todeta, että laina-ajan pidennyksen kohteena lokakuussa 2001 olleen velan määrä on lähes sama eli 1,825 biljoonaa Etelä-Korean wonia.

Velan muuntaminen osakkeiksi

(159) Väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 105 kappaleessa pääteltiin, että Hynixin velan muuntamista osakkeiksi oli pidettävä laskentaohjeiden E jakson b alakohdan v alakohdan mukaisena avustuksena, koska yksikään yksityinen sijoittaja ei olisi sijoittanut Hynixin osakkeisiin aikana, jolloin kyseinen toimenpide toteutettiin. Lisäksi Korean viranomaisten määräysvallassa olevat pankit olivat antaneet Hynixille anteeksi saman määrän maksamattomia velkoja.

(160) Perusasetuksen 5 artiklan mukaan tasoitustoimenpiteiden alaisen tuen määrä lasketaan sen edun mukaan, joka vastaanottajalle todetaan koituneen tutkimusajanjakson aikana. Velan muuntaminen osakkeiksi kirjattiin välittömästi Hynixin vuoden 2001 rahoituskirjanpitoon, mikä poisti huomattavan määrän sen veloista. Tästä syystä on kohtuullista päätellä, että Hynixin saama etu vastasi koko sitä määrää, jolla sen velka pieneni. Sen varallisuusasema koheni välittömästi samassa suhteessa, millä puolestaan saattaa olla monia hyödyllisiä seurauksia, esimerkiksi velanhoitokustannuksista eroon pääseminen ja mahdollisuus käyttää näin säästyneet varat investointeihin. Tämä pätee myös siinä tapauksessa, että pankkien toimenpiteet luokiteltaisiin eräänlaiseksi pääoman lisäykseksi. Hynixin saama etu vastaisi tämän pääoman koko määrää.

(161) Hynixille toimenpiteestä koituneen edun lisäksi tässä yhteydessä olisi tarkasteltava tilannetta myös niiden pankkien näkökulmasta, jotka muunsivat lainansa osakkeiksi. Laskentaohjeiden E jakson f alakohdan i ja ii alakohdan mukaan julkisen viranomaisen sijoitusta yrityksen omaan pääomaan ei pidetä edun antamisena, ellei sijoituspäätöksen voida katsoa olevan vastoin asianomaisen viejämaan yksityisten sijoittajien tavanomaista sijoituskäytäntöä. Etua on arvioitava sillä perusteella, olisiko yksityinen sijoittaja investoinut yritykseen siinä tilanteessa, jossa julkinen viranomainen teki sijoituksen omaan pääomaan.

(162) Olisi huomattava, että Hynixin luottoluokitus oli SD ja sen taloudellinen tilanne kriittinen. Lisäksi DRAMien hinnat olivat laskeneet jyrkästi kesäkuusta 2001 alkaen ja olivat lokakuussa 2001 kaikkien aikojen alimmalla tasolla. Myös Hynixin osakekurssi oli laskenut 72 prosenttia kesäkuun ja syyskuun välisenä aikana. Tämä kehitys juuri ennen lokakuun 2001 toimenpiteitä osoitti selvästi, että Hynixin osakkeisiin sijoittaminen oli erittäin riskialtista ja johtaisi todennäköisesti huomattaviin tappioihin. Tämän perusteella voidaan päätellä, että tavalliset yksityiset sijoittajat eivät olisi sijoittaneet Hynixin osakkeisiin lokakuussa 2001.

(163) Laskentaohjeiden E jakson f alakohdan vii alakohdan mukaan omaan pääomaan tehtyä sijoitusta voidaan pitää avustuksena, jos todetaan, että julkisella viranomaisella ei ollut mitään aikomusta saada tuottoa investoinnilleen ja että kyse oli itse asiassa piiloavustuksesta asianomaiselle yritykselle. Tässä tapauksessa Korean viranomaisten määräysvallassa olevat pankit antoivat anteeksi merkittävän osan Hynixille myöntämistään, erääntyneistä lainoista, mitä on pidettävä laskentaohjeiden E jakson b alakohdan v alakohdan mukaisesti avustuksena. Tästä toimenpiteestä koitui Hynixille anteeksi annettujen lainojen määrää vastaava etu. Vaikka pankit saivat toimenpiteen yhteydessä yrityksen osakkeita, tämä ei muuta asiasta tehtyä arviota, koska sekä markkinatilanne että Hynixin tilanne olivat toimenpiteen toteuttamisen aikaan sellaisia, että yksikään muu sijoittaja ei olisi ostanut Hynixin osakkeita eivätkä pankit voineet näissä oloissa odottaa saavansa mitään tuottoa sijoitukselleen.

(164) Edellä esitetyistä syistä Korean viranomaisten määräysvallassa olevien pankkien osakkeiksi muuntamaa velkamäärää on pidettävä perusasetuksen 6 artiklan a ja b alakohdassa ja laskentaohjeiden E jakson f alakohdan v ja vii alakohdassa tarkoitettuna avustuksena. Hynixille toimenpiteestä koitunut etu ja tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavan tuen määrä on sama kuin Korean viranomaisten määräysvallassa olevien pankkien osakkeiksi muuntaman velan määrä eli 2,483 biljoonaa Etelä-Korean wonia.

([1]) UBS Warburg totesi kuitenkin 18 päivänä syyskuuta 2002, että koska Korean valtio oli pankin suurosakas, lisälainan myöntäminen voisi osoittautua väistämättömäksi tulevaisuudessa.

([2]) Korea Times, 25.11.2002.

(165) Näiden päätelmien paikkansapitävyys kävi ilmi siitä, mitä tapahtui tutkimusajanjakson jälkeen vuonna 2002. Hynixin velkojapankit ryhtyivät joulukuussa 2002 kolmannen kerran kahden vuoden sisällä toimenpiteisiin Hynixin pelastamiseksi. Toimenpiteisiin kuului velkojen uudelleenjärjestely 3,2 biljoonan Etelä-Korean wonin suuruisen määrän osalta ja velan muuntaminen osakkeiksi 1,9 biljoonan Etelä-Korean wonin arvosta. Hynixin velkojen kokonaismäärä oli kasvanut yli 7,9 biljoonaan Yhdysvaltain dollariin kahdesta aiemmasta apupaketista huolimatta. Pääoman arvonalennussuunnitelmassa yhdistettiin aina 21 osaketta yhdeksi osakkeeksi. Tarkoituksena oli lievittää seurauksia, joita aiheutti se, että pääoma oli huvennut noin 22 biljoonalla Etelä-Korean wonilla syntyneiden alijäämien ja osakepääoman arvon alenemisen vuoksi ([1]). Pankit ilmoittivat tehneensä jo luottotappiovarauksia, jotka kattoivat 80—100 prosenttia Hynixille myönnetyistä lainoista ([2]). Tämä tilanne ja erityisesti pääoman merkittävä arvonalennus suhteessa 21:1 osoittaa selvästi, että Hynixin osakepääomaa voidaan pitää arvottomana ja siihen tehtyä sijoitusta tappiona.

(166) Tuen määrän laskentaa on tarkistettu osapuolten huomautusten ja niiden uusien tietojen perusteella, jotka ovat antaneet aihetta alustavien päätelmien muuttamiseen joidenkin tutkittujen toimenpiteiden osalta. Jotta tukia ei laskettaisi mukaan kahdesti, tuet, jotka sisältyivät lokakuun 2001 toimenpiteisiin, on vähennetty niistä. Lokakuun 2001 toimenpiteillä myönnetyn tuen nettomäärä on näin ollen arvo-osuutena ilmaistuna 19,4 prosenttia. Kun huomioon otetaan myös edellä johdanto-osan 47, 80 ja 98 kappaleessa esitetyt päätelmät, tuen kokonaismäärä on seuraava:

Tuen laji	D/A-rahoituksen korotus	KDB:n debentuuriohjelma	Vaihtovelkakirjojen osto	Lokakuun 2001 toimenpiteet	Yhteensä
	5,1 %	4,9 %	5,4 %	19,4 %	34,8 %

E. YHTEISÖN TUOTANNONALAN MÄÄRITELMÄ

(167) Väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 110 ja 111 kappaleessa esitetyistä, yhteisön tuotannonalan määritelmää koskevista päätelmistä ei tehty huomautuksia väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen. Tästä syystä vahvistetaan, että kaksi yhteistyössä toiminutta yhteisön tuottajaa, joiden tuotanto muodosti tarkasteltavana olevan tuotteen koko tuotannon yhteisössä tutkimusajanjaksona, muodostavat perusasetuksen 9 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun yhteisön tuotannonalan.

([1]) Julkinen ilmoitus muista merkittävistä liikkeenjohdollisista kysymyksistä, Hynix-asioita käsittelevän velkojarahoituslaitosten neuvoston (CFIC:n) kokouksessa tehty päätös, 30.12.2002.

([2]) Korea Times, 26.11.2002.

F. VAHINKO

1. ALUSTAVAT HUOMAUTUKSET

(168) Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 115 kappaleessa todetaan, kehityssuuntaukset esitetään tarvittaessa indekseinä luottamuksellisuussyistä. Väliaikaista tullia koskevan asetuksen julkaisemisen jälkeen Hynix väitti, että vaikka indeksilukujen käyttö on luottamuksellisuussyistä perusteltua sitä itseään koskevien tietojen esittämisessä, se ei pystynyt arvioimaan riittävän luotettavasti yhteisön tuotannonalan tilannetta, kun sitäkin koskevan tarkastelun tiedot oli väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa ilmoitettu pelkästään indeksilukuina. Hynix katsoi lisäksi, että yhteisön tuotannonalaa koskevien tosiasiallisten lukujen ilmoittamiseen sille ei ollut olemassa luottamuksellisuudesta johtuvia esteitä, koska yhteisön tuotannonala koostuu kahdesta yrityksestä. On todettava, että Hynixin väite oli luonteeltaan yleinen eikä siinä eritelty niitä tietoja, jotka se haluaisi saada pystyäkseen arvioimaan yhteisön tuotannonalan tilannetta.

(169) Perusasetuksen 29 artiklan 5 kohdassa kielletään sellaisten tietojen paljastaminen, joita on pyydetty käsittelemään luottamuksellisina, jos tällaiseen käsittelyyn on olemassa pätevä syy. Koska yhteisön DRAM-markkinat lisäksi ovat erittäin keskittyneet ja vain harvojen tuottajien hallinnassa, Hynixin olisi helppo purkaa sille ilmoitetut kumulatiiviset luvut ja saada näin tarkka kuva yhteisön tuotannonalan muodostavan kahden tuottajan luottamuksellisista liiketoimintatiedoista. Tällaiset tiedot olisivat Hynixille kaupallisesti erittäin arvokkaita ja saattaisivat kolmansien osapuolten tietoon tullessaan vahingoittaa yhteisön tuotannonalaa. On lisäksi todettava, että indeksiluvut ovat sopiva väline vahingon osoittimien kehityksen kuvaamiseen markkinoilla, joilla toimii vain kaksi tuottajaa. Hynix pystyy näiden indeksien avulla ja hyödyntämällä omaa yhteisön markkinoiden tuntemustaan sekä asianomaisten osapuolten tarkasteltaviksi asetettuja tapauksen asiakirja-aineiston tietoja analysoimaan annetut tiedot tarkoin ja määrittämään riittävän luotettavasti yhteisön tuotannonalan tilanteen. Näin ollen Hynixin väitettä ei pidetä tältä osin perusteltuna vaan se hylätään.

(170) Muita huomautuksia väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 112—115 kappaleessa esitetyistä alustavista huomautuksista ei esitetty. Näin ollen kyseiset alustavat huomautukset voidaan vahvistaa.

2. YHTEISÖN KULUTUS

(171) Tarkasteltavana olevan tuotteen kokonaiskulutus yhteisössä saatiin laskemalla yhteen kokonaistuonti ja yhteisön tuotannonalan tuottamien tuotteiden kokonaismyynti yhteisössä.

(172) Koska esille ei ole tullut uusia tietoja, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 117 kappaleessa esitetyt yhteisön kulutusta koskevat alustavat päätelmät voidaan vahvistaa. DRAMien kulutus yhteisössä kasvoi tarkastelujaksolla 316 prosenttia eli seuraavasti:

Kulutus (tuhatta megabittiä)	1998	1999	2000	2001 (tutkimusajanjakso)
DRAMit	16 593 400	28 961 100	45 873 600	68 967 600
Indeksi	100	175	276	416

3. TARKASTELTAVANA OLEVAN TUOTTEEN TUONTI YHTEISÖÖN

a) **Koreasta tulevan tuonnin määrä**

(173) Väliaikaista tullia koskevan asetuksen julkaisemisen jälkeen Hynix väitti, että sen valmistamien tuotteiden tuonnin määrä tuhansina megabitteinä ilmaistuna kasvoi paljon hitaammin kuin väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 118 kappaleessa esitetään. Hynix katsoi, että tuontimäärä ja markkinaosuus (ks. jäljempänä) olisi määritettävä sen tuotemäärän perusteella, jonka sen yhteisössä sijaitsevat tytäryhtiöt olivat yhteensä myyneet etuyhteydettömille asiakkaille yhteisössä (jälleenmyynti) tarkastelujakson aikana, eikä sen Koreassa tuottamien DRAMien tuontimäärän perusteella. Hynixin antamien tietojen perusteella tämän jälleenmyynnin määrä oli merkittävästi (jopa 60 prosenttia) suurempi kuin Hynixin myös ilmoittama varsinaisen tuonnin määrä tarkastelujakson kahden ensimmäisen vuoden aikana. Mitään tyydyttävää selitystä tälle suurelle erolle ei annettu. Tältä osin katsotaan, että tuonnin olisi käsitettävä kaikki Hynixin Koreassa tuottamat ja yhteisössä sijaitseville tytäryhtiöilleen myymät DRAMit sekä etuyhteydettömille yhteisön asiakkaille jonkin kolmannen maan kautta tapahtunut vähäinen myynti.

(174) Hynix väitti myös Korean viranomaisten tukemana, että määritettäessä sen tarkastelujakson aikaisen yhteisöön suuntautuneen tuonnin kehitystä huomioon olisi pitänyt ottaa myös LG Semicon Co. Ltd:n valmistamien tuotteiden tuonti yhteisöön ajalta, joka edelsi sen yhdistymistä Hyundai Electronics Industries Co. Ltd:hen (29 päivästä maaliskuuta 2001 alkaen Hynix). Hynix ja Korean viranomaiset toimittivat tiettyjä tähän liittyviä tietoja eli kaksi lukua, jotka koskivat LG Semicon Co Ltd:n tuotteiden megabitteinä ilmaistua tuontia vuosina 1998 ja 1999. Vaihtoehtoisesti katsottiin, että Hynixin valmistamien tuotteiden tuonti olisi vahingon tarkastelussa otettava huomioon vasta siitä päivästä lukien, jolloin se yhdistyi LG Semicon Co. Ltd:n kanssa vuonna 1999.

(175) LG Semicon Co. Ltd oli kuitenkin erillinen oikeussubjekti, ennen kuin Hyundai Electronics Industries Co. Ltd osti sen LG Electronics Inc:ltä ja siihen etuyhteydessä olevilta yrityksiltä 7 päivänä heinäkuuta 1999. Tämän jälkeen LG Semicon Co. Ltd sai uuden nimen Hyundai Micro Electronics Co. Ltd ja yritys yhdistettiin Hyundai Electronics Industries Co. Ltd:hen 13 päivänä lokakuuta 1999. LG Semicon Co Ltd:n osto oli näin ollen Hyundai Electronics Industries Co. Ltd:lle uusi investointi, jolla ei ollut taannehtivia vaikutuksia sen asemaan markkinoilla. Hynixin edeltäjä Hyundai Electronics Industries Co. Ltd, jonka todettiin olleen ainoa tuista etua saanut yritys, toisin sanoen kasvatti tuotantokapasiteettiaan. Mikään osapuoli, Hynix mukaan lukien, ei myöskään ilmoittanut kyselyvastauksessaan tai muissa kannanotoissaan LG Semicon Co. Ltd:n tuotteiden tuontia vuosina 1998 ja 1999 koskevia tietoja, eikä komissio näin ollen ole voinut tarkistaa niitä. LG Semicon Co. Ltd:tä koskevia tietoja ei siten voida sisällyttää Hynixin tuotteiden tuettua tuontia koskeviin tietoihin. Hynixin ja Korean viranomaisten väite on edellä esitetyistä syistä hylättävä.

(176) Väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 118 kappaleessa ilmoitettu Koreasta peräisin olevan tuonnin määrä saatiin laskemalla yhteen Samsungin ja Hynixin kyselyvastauksissaan ilmoittamat, asianmukaisesti tarkistetut tuontimäärät. Näin määritetty Koreasta tulevan tuonnin määrä kasvoi 331 prosenttia tarkastelujakson aikana. Hynixin valmistamien tuotteiden tuonnin voidaan vahvistaa kasvaneen nopeammin eli 361 prosenttia tarkastelujakson aikana.

(177) Vaikka huomioon otettaisiin myös LG Semicon Co. Ltd:n tuotteiden tuontia vuosina 1998 ja 1999 koskevat tiedot, jotka Hynix ja Korean viranomaiset toimittivat erikseen tätä tarkoitusta varten ja joiden oikeellisuutta ei voitu tarkistaa, niissä ilmoitettu tuonti olisi lisättävä Koreasta peräisin olevan tuonnin määrään eikä Hynixiltä peräisin olevien tuotteiden tuonnin määrään. Koreasta tulevan tuonnin määrä olisi silloin kasvanut 219 prosenttia tarkastelujakson aikana.

Tuonti	1998	1999	2000	2001 (tutkimusajanjakso)
Indeksi Korea	100	128	185	319
josta:				
Indeksi Samsung	100	110	181	414
Indeksi Hynix	100	194	372	461
Indeksi LG Semicon (tietoja ei tarkistettu)	100	90	0	0

b) **Koreasta tulevan tuonnin ja Hynixin valmistamien tuotteiden tuonnin hinnat**

(178) Tuontihinnat määritettiin korealaisten vientiä harjoittavien tuottajien kyselyvastauksissaan ilmoittamien tuontimäärien ja -arvojen perusteella. Koska väliaikaista tullia koskevan asetuksen julkaisemisen jälkeen ei esitetty mitään tuontihintoja koskevia huomautuksia, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 119 kappaleessa esitetyt tuontihintoja koskevat alustavat päätelmät voidaan vahvistaa. Tuontihinnat kehittyivät tarkastelujakson aikana seuraavasti:

Keskimääräinen tuontihinta	1998	1999	2000	2001 (tutkimusajanjakso)
Indeksi Korea	100	105	99	23
Indeksi Hynix	100	91	77	20

(179) Väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 122 kappaleessa esitettyjen, hinnan alittavuutta koskevien alustavien päätelmien osalta Hynix ja Korean viranomaiset katsoivat, että maininta siitä, että hinnan alittavuutta esiintyi joidenkin liiketoimien osalta, on merkityksetön, koska hinnan alittavuus määritetään yleensä painotettujen keskiarvojen pohjalta. Hynix katsoi lisäksi, että päätelmien tekeminen siitä, alittavatko sen hinnat tiettyjen liiketoimien osalta yhteisön tuotannonalan hinnat, edellyttäisi joko liiketoimikohtaista vertailua tai päiväkohtaista vertailua, jossa otettaisiin mahdollisuuksien mukaan huomioon myös vuorokaudenaika.

(180) Perusasetuksessa ei kuitenkaan ole säännöksiä siitä, että hinnan alittavuus olisi laskettava painotetun keskiarvon pohjalta tai mitään muuta erityisperustetta käyttäen. Perusasetuksen 8 artiklan 3 kohdan mukaan tuetun tuonnin hintavaikutuksia arvioitaessa on tutkittava, onko hinnan alittavuus ollut ”merkittävää”. Siinä ei aseteta vaatimuksia hinnan alittavuuden marginaalin laskemiselle eikä säädetä siitä, millaista menetelmää tältä osin on noudatettava. Saman artiklan säännösten mukaan hinnan alittavuus ei myöskään ole ainut ratkaiseva tekijä vahingon määrittämisessä vaan se on pikemminkin osa yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon kokonaisarviointia ja määritetään siten, että siitä on apua vahingon ja syy-yhteyden arvioinnin yhteydessä.

(181) Olisi lisäksi huomattava, että DRAMien markkinat ovat erittäin avoimet ja niille on ominaista huomattava hintakilpailu. Kiinteät kustannukset ovat erittäin korkeat. Tavarantoimittajien on saavutettava riittävät suurtuotannon edut ja pyrittävä säilyttämään markkinaosuutensa. Hinnan alittavuutta esiintyy tietyissä kilpailutilanteissa tiettyjen asiakkaiden tapauksessa. Mutta jos yksi tavarantoimittaja tarjoaa yhteisön asiakkaalle hintaa, joka on alempi kuin yhteisön tuottajan myymän DRAMin hinta, kilpailupaineet eliminoivat nopeasti tällaisen hinnan alittavuuden. Tällaisilla markkinoilla suuret asiakkaat voivat pakottaa kilpailevat tavarantoimittajat vastaamaan mahdollisiin alempiin hintatarjouksiin. Tästä syystä hinnan alittavuuden määrittäminen tietyn ajanjakson osalta on vaikeaa. Tämä hintapaine esti yhteisön tuottajia korottamasta hintojaan kuten ne muutoin olisivat tehneet.

(182) Komission tutkimuksessa määritettiin kuitenkin tiheydeltään erilaisille DRAMeille merkittävä hinnan alittavuus, joka vaihteli 12 prosentista 32 prosenttiin ja koski merkittävää osaa (41 prosenttia) yhteisön tuottajien liiketoimista ja 32 prosenttia niiden myynnin arvosta. Jotta tutkimusajanjaksona tapahtuneen hintojen jyrkän laskun vaikutukset saataisiin eliminoitua, laskelmat tehtiin Hynixin tuotteista riippumattomilta asiakkailta veloitettujen tuotetyyppikohtaisten hintojen kuukausittaisen keskiarvon pohjalta. Vaikka tässä yhteydessä olisi käytetty Hynixin tuotteiden keskimääräisiä päiväkohtaisia hintoja (tuotetyypeittäin), jolloin vertailukelpoisten liiketoimien lukumäärä olisi ollut merkittävästi eli 38 prosenttia pienempi, hinnan alittavuutta esiintyisi edelleen merkittävässä määrin edellä mainitun vaihteluvälin rajoissa 29 prosenttia kaikista yhteisön tuottajien liiketoimista vastaavien liiketoimien osalta. On lisäksi huomattava, että käytettiinpä laskelmissa sitten Hynixin tuotteiden hintojen kuukausittaisia tai päiväkohtaisia keskiarvoja, niiden yhteisön tuottajien liiketoimien osuus, joiden osalta todettiin esiintyvän hinnan alittavuutta, olisi edelleen ollut sama eli noin 47 prosenttia kaikista vertailukelpoisista liiketoimista. Huomattakoon vielä, että väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 122 kappaleen toiseksi viimeisessä virkkeessä on kirjoitusvirhe: siinä esitetyn viittauksen Hynixin myyntiin olisi tulkittava tarkoittavan yhteisön tuotannonalan myyntiä. Koska muita hinnan alittavuutta koskevia huomautuksia ei esitetty, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 119—123 kappaleessa esitetyt alustavat päätelmät voidaan vahvistaa.

c) **Koreasta tulevan tuonnin markkinaosuus**

(183) Hynix väitti Korean viranomaisten tukemana, että toisin kuin väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 124 kappaleessa todetaan, sen markkinaosuus ei ollut noususuunnassa vaan pieneni tarkastelujakson aikana. Tämä väite on perusteeton, sillä Hynixin sen tueksi esittämät markkinaosuustiedot perustuivat aluksi sen yhteisössä sijaitsevien tytäryhtiöiden tarkastelujakson aikaiseen DRAMien kokonaismyyntiin etuyhteydettömille asiakkaille yhteisössä eivätkä sen Koreassa tuottamien DRAMien tuonnin määrään. Kun Hynixille oli tehty selväksi, että sen väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 124 kappaleessa ilmoitettu markkinaosuus oli laskettu sen kyselyvastauksessaan antamien, asianmukaisesti tarkistettujen tuontitietojen perusteella, se väitti, että arvioitaessa sen markkinaosuuden kehitystä tarkastelujakson aikana huomioon olisi pitänyt ottaa myös LG Semicon Co. Ltd:n valmistamien tuotteiden tuonti yhteisöön ajalta, joka edelsi sen yhdistymistä Hyundai Electronics Industries Co. Ltd:hen. Hynix ja Korean viranomaiset toimittivat tiettyjä tähän liittyviä tietoja.

(184) Tämä väite hylätään edellä johdanto-osan 175 kappaleessa esitetyistä syistä ja samalla väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 124 kappaleessa esitetyt alustavat päätelmät markkinaosuuksista vahvistetaan.

(185) Vaikka huomioon otettaisiin myös LG Semicon Co. Ltd:n tuotteiden tuontia vuosina 1998 ja 1999 koskevat tiedot, jotka Hynix ja Korean viranomaiset toimittivat erikseen tätä tarkoitusta varten ja joiden oikeellisuutta ei voitu tarkistaa, niissä ilmoitettu tuonti olisi lisättävä Koreasta peräisin olevan tuonnin markkinaosuuteen eikä Hynixiltä peräisin olevien tuotteiden tuonnin markkinaosuuteen. Koreasta peräisin olevan tuonnin markkinaosuus olisi silloin pienentynyt 21 prosenttia tarkastelujakson aikana.

Markkinaosuus	1998	1999	2000	2001 (tutkimusajanjakso)
Indeksi Korea	100	73	68	79
josta:				
Indeksi Samsung	100	63	65	100
Indeksi Hynix	100	111	136	120
Indeksi LG Semicon	100	52	0	0
(tietoja ei tarkistettu)				

4. YHTEISÖN TUOTANNONALAN TILANNE

(186) Koska esille ei ole tullut uusia tietoja, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 125—138 kappaleessa esitetyt, yhteisön tuotannonalan tilannetta koskevat alustavat päätelmät voidaan vahvistaa.

5. VAHINKOA KOSKEVAT PÄÄTELMÄT

(187) Väliaikaista tullia koskevan asetuksen julkaisemisen jälkeen Hynix ja Korean viranomaiset väittivät, että useimpien vahingon osoittimien mukaan yhteisön tuotannonalan tilanne on paranemassa. Näin ollen yhteisön tuotannonalalle ei ole voinut aiheutua merkittävää vahinkoa.

(188) Mitään sellaisia perusteluja ei kuitenkaan esitetty, joiden johdosta väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 139—141 kappaleessa esitettyjä päätelmiä olisi ollut syytä muuttaa. Nämä päätelmät tehtiin perusasetuksen 8 artiklan 5 kohdan mukaisesti kaikkien niiden taloudellisten tekijöiden ja seikkojen arvioinnin perusteella, jotka vaikuttavat yhteisön tuotannonalan tilanteeseen. Asian yksityiskohdat esitetään väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 125—138 kappaleessa, eikä niitä ole asetettu kyseenalaisiksi. Vaikka yhteisön tuotannonalan tilanne tietyiltä osin paranikin tarkastelujakson aikana DRAMien markkinoiden kasvaessa, myyntihintojen huomattavasta alenemisesta ja yhteisön tuottajille siitä tutkimusajanjakson aikana seuranneista raskaista tappioista aiheutuneen erittäin merkittävän vahingon vaikutus oli kuitenkin paljon merkittävämpi. Nämä tappiot vaikuttivat kielteisesti niiden sijoitetun pääoman tuottoon ja kassavirtaan. Kaikki asiaan liittyvät tekijät huomioon ottaen väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 139—141 kappaleessa esitetyt päätelmät siitä, että yhteisön tuotannonalalle on aiheutunut perusasetuksen 8 artiklassa tarkoitettua merkittävää vahinkoa, voidaan näin ollen vahvistaa.

G. **VAHINGON SYYT**

1. JOHDANTO

(189) Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 143—157 kappaleessa selostettiin, tutkimuksessa selvitettiin perusasetuksen 8 artiklan 6 ja 7 kohdan mukaisesti, onko tarkasteltavana olevan tuotteen Koreasta peräisin oleva tuettu tuonti aiheuttanut yhteisön tuotannonalalle vahinkoa siinä määrin, että sitä voidaan pitää merkittävänä. Tuetun tuonnin ohella tarkasteltiin yksitellen myös muita tiedossa olevia tekijöitä kuten tutkimusajanjakson yleistä taloudellista taantumaa, muista maista peräisin olevaa tuontia, yhteisön tuotannonalan vientitoimintaa ja ylikapasiteettia, jotka saattaisivat samanaikaisesti aiheuttaa vahinkoa yhteisön tuotannonalalle; näin haluttiin varmistaa, ettei kyseisten muiden tekijöiden mahdollisesti aiheuttaman vahingon katsottaisi johtuneen vientituella tapahtuneesta tuonnista.

(190) Väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen Hynix ja Korean viranomaiset väittivät, että Hynixin tuotteiden tuonti ei ole voinut aiheuttaa vahinkoa yhteisön tuotannonalalle, koska Hynixin markkinaosuus pieneni tarkastelujakson aikana eivätkä sen hinnat olleet yhteisön tuotannonalan hintoja alempia. Ne väittivät lisäksi, että yhteisön tuotannonalan mahdollisesti kärsimä vahinko oli sen itsensä aiheuttama ja johtui tuotannonalan tarkastelujakson aikana tekemistä investoinneista, jotka vaikuttivat suuresti tutkimusajanjakson aikana todettuun ylikapasiteettiin. Ne katsoivat myös, että väliaikaista tullia koskevan asetuksen analyysissä ei otettu huomioon tietotekniikka-alan vakavaa suhdannetaantumaa kyseisellä ajanjaksolla. Olisi huomattava, että Hynixin syy-yhteydestä esittämät huomautukset koskivat vain toista yhteisön tuotannonalan muodostavasta tuottajasta eli Infineon-yritystä. Seuraavassa analyysissä tarkastellaan koko yhteisön tuotannonalaa.

2. TUETUN TUONNIN VAIKUTUKSET

(191) Kuten edellä johdanto-osan 176 ja 177 kappaleessa selostetaan, Hynixin tuotteiden tuettu tuonti lisääntyi tarkastelujaksolla jopa nopeammin kuin yhteisön kulutus. Hynixin markkinaosuus kehittyi samanaikaisesti samalla tavoin eli kasvoi (ks. johdanto-osan 184 ja 185 kappale edellä) saavuttaen erittäin merkittävän tason tutkimusajanjakson aikana. Vaikka LG Semicon Co. Ltd:n valmistamien tuotteiden tuonnin määrä lisättäisiin vaaditusti Hynixin tuotteiden vuosina 1998 ja 1999 tapahtuneeseen tuontiin, tuonnin kehityssuunta olisi edelleen nouseva tutkimusajanjaksoa kohti mentäessä (kasvua 155 prosenttia vuoden 1998 ja tutkimusajanjakson välillä). Hynixin tuotteiden tuetun tuonnin ja sen markkinaosuuden tutkimusajanjaksona todettiin olleen yksinään niin merkittäviä, että ne vaikuttivat kielteisesti yhteisön markkinoihin ja erityisesti yhteisön tuotannonalan hintoihin. Markkina-analyytikot ([1]) uskoivat, että Hynix oli käytännössä konkurssissa ja että se pysyi pystyssä vain velkasaneerausohjelmien avulla, mikä puolestaan ylläpiti keinotekoista liikatarjontaa markkinoilla. Tässä yhteydessä olisi huomattava, että kysynnän ylittävä lisätarjonta johtaa siihen, että hinnat laskevat. Ja kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 148 kappaleessa todetaan, Hynix oli tutkimusajanjaksona epätoivoisessa tilanteessa, jossa sen oli myytävä tuotteitaan jopa kustannukset alittavilla hinnoilla. Väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 144—148 kappaleessa esitetyistä päätelmistä, jotka koskivat Hynixin tuotteiden tuetun tuonnin vaikutusta yhteisön tuotannonalalle aiheutuneeseen vahinkoon, ei esitetty sellaisia muita huomautuksia, jotka olisivat antaneet aihetta muutoksiin. Kyseiset päätelmät voidaan näin ollen vahvistaa.

(192) Tästä syystä päätellään, että tuonnin tukeminen, joka mahdollisti kustannuksista riippumattoman hinnoittelun ja oli merkittävä syy DRAMien markkinoita leimanneeseen liikatarjontaan, on yksinään vaikuttanut tuntuvasti yhteisön markkinoiden erittäin alhaisiin hintoihin. Voidaan kohtuudella olettaa, että ilman näitä tukia yhteisön tuotannonalan hinnat olisivat olleet korkeammat toisaalta sen vuoksi, että Hynix ei olisi pystynyt harjoittamaan myyntiä niillä alhaisilla hinnoilla, joita se sovelsi tutkimusajanjakson aikana, ja toisaalta siksi, että tuotteen maailmanlaajuinen tarjonta olisi ollut vähäisempää. Tämän lisäksi Hynixin tuotteiden alhaiseen hintaan tapahtunut, tuettu tuonti vaikutti jo sinänsä suuren määränsä vuoksi huomattavan kielteisesti yhteisön tuotannonalan tilanteeseen.

3. MUIDEN TEKIJÖIDEN VAIKUTUKSET

a) **Talouden yleinen laskusuuntaus tutkimusajanjakson aikana**

(193) Hynix ja Korean viranomaiset väittivät, että komissio ei ottanut huomioon DRAMien markkinoiden suhdanneherkkyyden vaikutusta. Ne väittivät lisäksi, että DRAMien maailmanlaajuinen kysyntä kasvoi vuonna 2001 vain 59 prosenttia, kun keskimääräinen vuosikasvu oli 75 prosenttia. Olisi huomattava, että tämä väite maailmanlaajuisista kasvuprosenteista on erittäin subjektiivinen ja lisäksi ristiriidassa muiden käytettävissä olevien tietojen kanssa. Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 150 kappaleessa todetaan, tietokone- ja teleliikennemarkkinoiden yleinen laskusuuntaus vuonna 2001 on hyvinkin saattanut alentaa hintoja jonkin verran. DRAMien kulutuksen yhteisössä todettiin kuitenkin jatkaneen kasvuaan koko tarkastelujakson ajan. Megabitteinä mitatun

([1]) Morgan Stanley, Hynix Semiconductor — 25.9.2002.

kulutuksen kasvu tutkimusajanjakson aikana johtui suurelta osin Microsoft XP:n tulosta markkinoille, sillä sen käyttö edellyttää huomattavasti suurempaa muistitilaa kuin aiemmat järjestelmät; toinen syy kulutuksen kasvuun oli alhaisten hintojen aiheuttama lisäys ”kehittyneemmän” tuotteen myynnissä. Megabitteinä mitattu yhteisön kulutus kasvoi lähes yhtä paljon hyvän vuoden 2000 ja huonon vuoden 2001 (tutkimusajanjakso) välillä (51 prosenttia) kuin vuoden 1999 ja hyvän vuoden 2000 välillä (57 prosenttia). Tämän vuoksi päätellään, että vaikka talouden laskusuuntaus mahdollisesti alensi hintoja jonkin verran, voidaan olettaa, että kulutuksen lisääntyessä tämä vaikutus ei ollut merkittävä.

b) **Tarkasteltavana olevan tuotteen tuonti muista maista kuin Koreasta**

(194) Väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen ei saatu huomautuksia, jotka olisivat koskeneet muuta tuontia. Hynix kuitenkin väitti lopullisten tietojen ilmoittamisen jälkeen, että valitukseen sisältyneiden tietojen mukaan tuonti muista maista kuin Koreasta (lähinnä Taiwanista) samoin kuin Samsungin valmistamien tuotteiden tuonti oli kasvanut enemmän kuin Hynixin tuotteiden tuonti erityisesti vuoden 2000 ja tutkimusajanjakson välillä, joten yhteisön tuotannonalalle mahdollisesti aiheutunut vahinko ei ole voinut johtua Hynixin tuotteiden tuonnista. Samsungin tuotteiden tuontia käsitellään jäljempänä johdanto-osan 200 kappaleessa. Kaikista muista maista (myös Taiwanista) peräisin olevan tuonnin osalta tutkimuksessa todettiin, että tuonti väheni megabitteinä mitattuna 4,2 prosenttia vuoden 2000 ja tutkimusajanjakson välillä. Sen markkinaosuus pieneni 31,4 prosentista 20 prosenttiin vuoden 2000 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana. Samaan aikaan Hynixin tuotteiden tuettu tuonti kasvoi megabitteinä mitattuna 24 prosenttia. Tästä syystä Hynixin väite katsotaan perusteettomaksi ja väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 151 kappaleessa esitetyt päätelmät, joiden mukaan muista maista kuin Koreasta tuleva tuonti ei ole merkittävässä määrin vaikuttanut yhteisön tuotannonalalle aiheutuneeseen vahinkoon, voidaan vahvistaa.

c) **Yhteisön tuotannonalan vientitoiminta**

(195) Väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen ei saatu huomautuksia, jotka olisivat koskeneet yhteisön tuotannonalan vientitoimintaa. Väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 152 kappaleessa esitetyt päätelmät voidaan näin ollen vahvistaa.

d) **Ylikapasiteetti**

(196) Väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen Hynix ja Korean viranomaiset väittivät, että yhteisön tuotannonalan tutkimusajanjakson aikana mahdollisesti kärsimä vahinko oli sen itsensä aiheuttama ja johtui sen tarkastelujakson aikana tekemistä investoinneista. Ne väittivät lisäksi, että nämä investoinnit olivat merkittävä syy tutkimusajanjakson aikana todettuun ylikapasiteettiin.

(197) Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 153 kappaleessa selostetaan, DRAMien maailmanmarkkinat kärsivät tutkimusajanjakson aikana edelleen rakenteellisesta ylikapasiteetista, jonka syntyyn vaikuttivat 1990-luvun lopun näkymät markkinoiden nopean kasvun jatkumisesta. Voidaan sanoa, että tämä ylikapasiteetti on syventänyt tuotannonalan nykyistä taantumaa. On kuitenkin todettava, että yhteisön tuotannonalan megabitteinä ilmaistu kapasiteetti ei tutkimusajanjaksona saavuttanut yhteisön kulutuksen tasoa. Yleisesti tunnustetaan lisäksi, että DRAMeja valmistavan tuotannonalan on tehtävä jatkuvasti investointeja erityisesti tutkimus- ja kehitystoimintaan pysyäkseen teknisen kehityksen kärjessä. Yhteisön tuotannonalan tarkastelujakson aikana tekemiä investointeja voidaan siten pitää kohtuullisina ja niihin ryhdyttiin kilpailukyvyn säilyttämiseksi kasvavilla markkinoilla. Tältä osin olisi huomattava, että molemmat korealaiset tuottajat tekivät merkittäviä investointeja tarkastelujakson aikana. Yhteisön tuotannonalan maailmanlaajuiset investoinnit olivat itse asiassa yli puolet pienempiä kuin kyseisten kahden korealaisen tuottajan samana ajanjaksona tekemät investoinnit. Tästä syystä on kohtuullista olettaa, että yhteisön tuotannonala ei ollut yksin vastuussa ylikapasiteetista. Päinvastoin voidaan todeta, että maailmanmarkkinoiden ylikapasiteetti johtui pääasiassa korealaisista tuottajista. Niin ikään on kohtuullista olettaa, että ylikapasiteetti yhteisössä ja maailmanmarkkinoilla ei olisi ollut niin merkittävä, mikäli Korean viranomaiset eivät olisi myöntäneet tukia.

e) **Varastot**

(198) Väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen Hynix väitti myös, että toinen syy DRAMien hintojen laskuun tutkimusajanjakson aikana oli varastossa olleiden tavaroiden suurimittainen poistomyynti. Hynixin mukaan ”lähes ennätysvuonna” 2000, jolloin DRAMien hinnat nousivat merkittävästi, monet asiakkaat (mm. jakelijat) kasvattivat DRAM-varastojaan, koska käyttäjät pelkäsivät tuotteen loppumista. Kun tutkimusajanjakson aikana kävi selväksi, että tietokone- ja teleliikennemarkkinoiden romahdus vähentäisi kysyntää, nämä varastot myytiin nopeasti pois, mikä pahensi entisestään hintojen laskusuuntausta.

(199) Tämän väitteen tueksi ei kuitenkaan esitetty mitään tosiasioihin perustuvaa näyttöä. Lisäksi sen lähtökohta on väärä: DRAMien kulutus yhteisössä jatkoi kasvuaan tutkimusajanjakson aikana. Väite ei myöskään ole uskottava: yritykset eivät kasvata varastojaan, kun hinnat ovat korkeita, ja tämä pätee erityisesti DRAMien kaltaisiin tuotteisiin, joiden käyttöikä on lyhyt; varastoja saatetaan päinvastoin kasvattaa, kun hinnat ovat alhaalla. Tältä osin olisi muistettava, että yhteisön tuotannonalan varastot ilmaistuna prosentteina megabitteinä mitatusta tuotannosta pienenivät sekä hyvänä vuonna 2000 että huonona vuonna eli tutkimusajanjaksona. Tämän on vahvistanut ainoa yhteistyössä toiminut jakelija, joka totesi kyselyvastauksessaan, että valmistajat ovat siirtymässä JOT-toimituksiin. Sama jakelija totesi kuulemistilaisuudessa, että sen DRAM-varastot vaihtuvat neljästi kuukaudessa. Näin ollen varastojen ja hintojen välillä ei tältä osin voitu todeta mitään yhteyttä, joten väite oli hylättävä.

f) **Samsungin tuotteiden tuonti**

(200) Tutkimuksessa selvitettiin myös, olisivatko muut tekijät kuin edellä jo käsitellyt voineet vaikuttaa yhteisön tuotannonalalle tutkimusajanjakson aikana aiheutuneeseen merkittävään vahinkoon. Tässä yhteydessä tarkasteltiin Samsungin valmistamien tuotteiden tuontia. Myös Samsungin tuotteiden tuonti on kasvanut tarkastelujakson aikana mutta hitaammin kuin Hynixin tuotteiden tuonti ja joka tapauksessa hitaammin kuin yhteisön kulutus on kasvanut. Lisäksi todettiin, että Samsungin hinnat olivat tutkimusajanjakson aikana keskimäärin korkeammat kuin Hynixin hinnat. Samsungin hinnat myös laskivat vähemmän kuin Hynixin hinnat tarkastelujakson aikana. Tästä syystä päätellään, että vaikka Samsungin tuotteiden tuonti on saattanut aiheuttaa jossain määrin vahinkoa yhteisön tuotannonalalle, tämä vahingollinen vaikutus ei ole niin suuri, että se poistaisi Hynixin tuotteiden tuetun tuonnin ja yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen merkittävän vahingon välisen syy-yhteyden.

4. SYY-YHTEYTTÄ KOSKEVAT PÄÄTELMÄT

(201) Asianomaisten osapuolten syy-yhteydestä väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen esittämät huomautukset eivät ole antaneet aihetta muuttaa väliaikaista tullia koskevan asetuksen kokonaispäätelmiä.

(202) Myös muut tekijät kuin Koreasta peräisin oleva tuettu tuonti, kuten muu tuonti, talouden yleinen laskusuuntaus, yhteisön tuotannonalan vientitoiminta sekä markkinoilla jo esiintynyt ylikapasiteetti, ovat saattaneet vaikuttaa vahinkoon, jota yhteisön tuotannonalalle aiheutui tutkimusajanjakson aikana. Näiden tekijöiden vahingollista vaikutusta pidettiin kuitenkin sekä erikseen että yhdessä tarkasteltuna jonkinasteisena, mutta kuitenkin riittämättömänä horjuttamaan päätelmää siitä, että aiheutunut merkittävä vahinko johtui tuetusta tuonnista.

(203) Myös yhteisön tuotannonalan viennin hintojen lasku on saattanut vaikuttaa vahinkoon. Viennin määrä suhteessa yhteisössä tapahtuneen myynnin määrään oli kuitenkin tutkimusajanjakson aikana vähäinen, joten yhteisön tuotannonalan vientitoiminta ei riitä selittämään sille aiheutunutta vahinkoa.

(204) Ylikapasiteetin osalta voidaan todeta, että sitä esiintyi maailmanmarkkinoilla useiden vuosien ajan, myös tarkastelujakson aikana. Tämän vuoksi tätä ylikapasiteettia ei voida pitää ainoana syynä siihen hintojen merkittävään ja äkilliseen laskuun, joka johti yhteisön tuotannonalalle aiheutuneeseen vahinkoon. Tuettu tuonti on sitä paitsi itsekin merkittävä syy ylitarjontaan.

(205) Tutkimuksessa on käynyt ilmi, että Hynixin valmistamia, vientituella tuotuja tuotteita myytiin tarkastelujakson aikana yhteisön markkinoilla sellaisia määriä ja sellaisilla hinnoilla, jotka aiheuttivat erittäin merkittävää vahinkoa yhteisön tuotannonalalle. Tämän tuonnin todettiin olleen merkittävä syy siihen, että yhteisön hinnat laskivat jyrkästi tasolle, josta aiheutui merkittäviä tappioita. Tilanteella oli vakavia seurauksia yhteisön tuotannonalan kannattavuudelle ja sen kyvylle säilyttää investoinnit riittävällä tasolla. Ottaen huomioon edellä esitetty tarkastelu, jossa asianmukaisesti erotettiin tuetun tuonnin vahingollisista vaikutuksista kaikkien muiden tiedossa olevien tekijöiden vaikutus yhteisön tuotannonalan tilanteeseen, voidaan päätellä, että kyseisten muiden tekijöiden vaikutus ei ollut riittävän suuri poistamaan tuetun tuonnin ja yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon välistä syy-yhteyttä. Näin ollen päätellään, että kyseinen tuonti on aiheuttanut yhteisön tuotannonalalle perusasetuksen 8 artiklan 6 kohdassa tarkoitettua merkittävää vahinkoa.

H. **YHTEISÖN ETU**

(206) Yksikään käyttäjä, tuoja tai jakelija ei esittänyt yhteisön etua tai mitään muutakaan tutkimuksen osa-aluetta koskevia huomautuksia väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen. Myöskään ne muutamat käyttäjät, jotka toimivat yhteistyössä tutkimuksessa, eivät esittäneet huomautuksia alustavista päätelmistä. Yhteisön tuotannonala ilmaisi tukensa yhteisön etua koskeville alustaville päätelmille.

(207) Vaikka asia ei koskenutkaan suoraan Hynixiä, se väitti väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen, että yhteisön tuotannonalan kapasiteetti ei riittänyt sen asiakkaiden tarvitsemiin toimituksiin ja että Hynixin jääminen pois yhteisön markkinoilta johtaisi väistämättä muiden yhteisön ulkopuolisten tuottajien markkinaosuuden kasvuun.

(208) Hynixin väite ei ole vakuuttava. Se on ristiriidassa Hynixin aiemman väitteen kanssa, jonka mukaan yhteisön tuotannonala on itse syypää markkinoiden ylikapasiteettiin. Yhteisön tuotannonalalla on itse asiassa yhä huomattavasti käyttämätöntä tuotantokapasiteettia, joka voitaisiin ottaa käyttöön, jos markkinaolosuhteet sallisivat terveen kilpailun. Toisaalta toimenpiteiden tarkoituksena ei ole sulkea Hynixiä pois yhteisön markkinoilta vaan tasoittaa tukien vaikutusta siltä osin kuin ne ovat hyödyttäneet Hynixin tuotteiden tuontia markkinoiden muiden tavarantoimittajien vahingoksi.

(209) Koska osapuolet, joita asia suoraan koski, eivät esittäneet huomautuksia, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 158—174 kappaleessa esitetyt päätelmät voidaan vahvistaa. Näin ollen päätellään, että lopullisten tasoitustoimenpiteiden käyttöönotto ei olisi yhteisön edun vastaista.

I. **LOPULLISET TOIMENPITEET**

(210) Tukia, vahinkoa, syy-yhteyttä ja yhteisön etua koskevien päätelmien perusteella katsotaan, että olisi otettava käyttöön lopulliset tasoitustoimenpiteet, jotta tuettu tuonti Korean tasavallasta ei aiheuttaisi enempää vahinkoa yhteisön tuotannonalalle.

1. VAHINGON KORJAAVA TASO

(211) Lopullisten toimenpiteiden tason määrittämisessä on otettu huomioon sekä tuen todettu määrä että yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon vakavuus.

(212) Lopulliset toimenpiteet olisi otettava käyttöön riittävän tasoisina sen varmistamiseksi, että kyseisestä tuonnista aiheutunut vahinko saadaan poistettua ylittämättä kuitenkaan vahvistettua tuen määrää. Vahingollisten tukien vaikutukset poistavan tullin määrää laskettaessa katsottiin, että yhteisön tuotannonalan olisi toimenpiteiden avulla voitava kattaa kustannuksensa ja saada sellainen ennen veroja laskettu kokonaismyyntivoitto, joka voitaisiin kohtuudella saada myytäessä samankaltaista tuotetta yhteisön markkinoilla tavanomaisissa kilpailuolosuhteissa eli silloin, kun tuettua tuontia ei esiinny. Tässä määrityksessä käytetty, tuotannonalan kohtuullisen investointitason säilyttämiseksi tarvittava voittomarginaali (ennen veroja) oli 15 prosenttia liikevaihdosta. Tämä voittomarginaali vastaa yhteisön tuotannonalan keskimääräistä voittoa tutkimusajanjaksoa edeltävän kahden vuoden aikana.

(213) Väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen Hynix väitti, että tämä 15 prosentin voittomarginaali oli ristiriidassa aiemmissa Koreasta ja Japanista peräisin olevia DRAMeja koskeneissa polkumyynnin vastaisissa menettelyissä käytetyn 9,5 prosentin voittomarginaalin kanssa. Olisi huomattava, että nämä polkumyynnin vastaiset menettelyt koskivat yli 10 vuoden takaista aikaa, jolloin markkinaolosuhteet ja itse tuote olivat erilaisia. Kun lisäksi otetaan huomioon yhteisön tuotannonalan tutkimusajanjakson aikana kärsimien tappioiden suuruus, voidaan todeta, että tämänkin tasoinen voittomarginaali johtaisi vahingon korjaavaan tasoon, joka on korkeampi kuin todettu tukimäärä.

(214) Edellä esitetyn perusteella vahvistetaan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 177—179 kappaleessa kuvatut vahingon korjaavan tason määrittämiseksi käytetyt menetelmät.

2. TULLIN LAJI JA TASO

(215) Koska Hynix Semiconductor Inc:n saaman tuen määrä on todettu alhaisemmaksi kuin vahingon korjaava taso, käyttöön otettavan lopullisen tasoitustullin olisi perusasetuksen 15 artiklan 1 kohdan mukaisesti vastattava vahvistettua tukimäärää, joka on 34,8 prosenttia. Koska Samsung Electronics Co. Ltd:n saama tuki todettiin tasoltaan vähäiseksi, sen osalta ei oteta käyttöön tasoitustullia.

(216) Tässä asetuksessa yrityksille vahvistettavat yksilölliset tasoitustullit määritettiin tämän tutkimuksen päätelmien perusteella. Näin ollen ne kuvastavat kyseisten yritysten tilannetta tutkimuksen ajankohtana. Näitä tulleja voidaan siten soveltaa (toisin kuin koko maata koskevia, ”kaikkiin muihin yrityksiin” sovellettavia tulleja) yksinomaan asianomaisesta maasta peräisin olevien, erikseen mainittujen yritysten eli tarkoin määrättyjen oikeussubjektien tuottamien tuotteiden tuontiin. Jos yrityksen nimeä ja osoitetta ei ole erikseen mainittu tämän päätöksen artiklaosassa (mukaan lukien erikseen mainittuihin yrityksiin etuyhteydessä olevat yritykset), sen tuottamiin tuontituotteisiin ei voida soveltaa näitä tulleja, vaan niihin on sovellettava ”kaikkiin muihin yrityksiin” sovellettavaa tullia.

(217) Kaikki näiden yrityskohtaisten tasoitustullien soveltamiseen liittyvät pyynnöt (esimerkiksi yrityksen nimenmuutoksen tai uusien tuotanto- tai myyntiyksiköiden perustamisen johdosta tehdyt) on toimitettava viipymättä komissiolle ([1]) ja mukaan on liitettävä kaikki asian kannalta oleelliset tiedot ja erityisesti ne, jotka koskevat esimerkiksi kyseiseen nimenmuutokseen tai kyseisiin uusiin tuotanto- tai myyntiyksiköihin liittyviä yrityksen tuotantotoiminnan sekä kotimarkkinamyynnin ja viennin muutoksia. Komissio muuttaa tätä asetusta tarvittaessa neuvoa-antavaa komiteaa kuultuaan saattamalla yksilöllisten tullien soveltamisalaan kuuluvien yritysten luettelon ajan tasalle.

([1]) European Commission, Directorate General for Trade — Directorate B, J-79 5/17, Rue de la Loi/Wetstraat 200 — B-1049 Bruxelles/Brussel.

J. **VÄLIAIKAISEN TULLIN KANTAMINEN**

(218) Vientiä harjoittavien tuottajien osalta todettujen, tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton mahdollistavien tukien määrän ja yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon vakavuuden perusteella pidetään tarpeellisena kantaa lopullisesti asetuksen (EY) N:o 708/2003 mukaisesti väliaikaisen tasoitustullin vakuutena olevat määrät lopullisen tullin määräisinä taikka väliaikaisen tullin määräisinä, jos jälkimmäinen tulli oli alhaisempi,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Otetaan käyttöön lopullinen tasoitustulli tuotaessa tiettyjä Korean tasavallasta peräisin olevia, tällä hetkellä CN-koodeihin 8542 21 11, 8542 21 13, 8542 21 15, 8542 21 17, ex 8542 21 01 (Taric-koodi 8542 21 01 10), ex 8542 21 05 (Taric-koodi 8542 21 05 10), ex 8548 90 10 (Taric-koodi 8548 90 10 10), ex 8473 30 10 (Taric-koodi 8473 30 10 10) ja ex 8473 50 10 (Taric-koodi 8473 50 10 10) luokiteltavia elektronisia mikropiirejä, niin sanottuja DRAMeja (dynaamisia hakumuisteja), kaikkina tyyppeinä, tiheyksinä ja muunnelmina, myös koottuina, jalostettuina puolijohdekiekkoina tai -siruina ja valmistettuina käyttäen metallioksidipuolijohdeteknologian (MOS-teknologian) muunnelmia, mukaan lukien täydentävät MOS-tyypit (CMOS), kaikkina tiheyksinä (mukaan lukien tulevat tiheydet) ja riippumatta hakunopeudesta, konfiguroinnista, pakkauksesta, kehyksestä tai muista vastaavista seikoista. Tämä käsittää myös (muissa kuin asiakaskohtaisissa) muistimoduuleissa tai -piireissä taikka muissa yhdistelmissä olevat DRAMit, jos yhdistelmän päätarkoituksena on muistikapasiteetin tarjoaminen.

2. Vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana -nettohintaan sovellettava lopullinen tulli on seuraava:

Korealaiset tuottajat	Tulli (%)	Taric-lisäkoodi
Samsung Electronics Co., Ltd 24th Fl., Samsung Main Bldg. 250, 2-Ga, Taepyeong-Ro Jung-Gu, Soul	0 %	A437
Kaikki muut yritykset	34,8 %	A999

3. Ellei toisin säädetä, sovelletaan voimassa olevia tulleja koskevia säännöksiä ja määräyksiä.

2 artikla

Korean tasavallasta peräisin olevien DRAMien tuontia koskevan asetuksen (EY) N:o 708/2003 mukaisesti väliaikaisen tasoitustullin vakuutena olevat määrät kannetaan lopullisen tullin määräisinä taikka väliaikaisen tullin määräisinä, jos jälkimmäinen tulli oli alhaisempi. Lopullisen tasoitustullin ylittävät vakuutena olevat määrät vapautetaan.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 11 päivänä elokuuta 2003.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

F. FRATTINI